

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 75 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

52. évfolyam

2009. március 31.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
III <i>Előkészítő jogi aktusok</i>		
TANÁCS		
2009/C 75 E/01	10/2009/EK közös álláspona a Tanács által 2009. január 9-én elfogadva, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében említett eljárással összhangban eljárva, az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából ⁽¹⁾	1
2009/C 75 E/02	11/2009/EK közös álláspona a Tanács által 2009. január 9-én elfogadva, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében említett eljárással összhangban eljárva, a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről és az 1228/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából ⁽¹⁾	16
2009/C 75 E/03	12/2009/EK közös álláspona a Tanács által 2009. január 9-én elfogadva, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében említett eljárással összhangban eljárva, a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről és az 1775/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából ⁽¹⁾	38
2009/C 75 E/04	13/2009/EK közös álláspona a Tanács által 2009. február 16-án elfogadva, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében említett eljárással összhangban eljárva, a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról, valamint az 1172/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából ⁽¹⁾	58
2009/C 75 E/05	14/2009/EK közös álláspona a Tanács által 2009. február 16-án elfogadva, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 251. cikkében említett eljárással összhangban eljárva, az európai távközlési szabályozók csoportjának létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából ⁽¹⁾	67

HU

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

III

(Előkészítő jogi aktusok)

TANÁCS

10/2009/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2009. január 9-én elfogadva

az **Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség létrehozásáról** szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 75 E/01)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Bizottság „Európai energiapolitika” című, 2007. január 10-i közleményében kiemelte annak jelentőségét, hogy lezáruljon a villamos energia és a földgáz belső piacának létrehozása. A dokumentum e célkitűzés elérése szempontjából kulcsfontosságú intézkedésként jelölte meg a közösségi szintű szabályozási keret javítását.
- (2) A 2003/796/EK bizottsági határozat ⁽⁴⁾ villamosenergia- és gázipari szabályozó hatóságok európai csoportja (EREGE) névvel független villamosenergia- és gázügyi tanácsadó csoportot hozott létre, amelynek feladata, hogy

megkönnyítse a tagállami szabályozó szervek közötti, illetve az e szervek és a Bizottság közötti konzultációt, koordinációt és együttműködést a villamos energia és a földgáz belső piacának megszilárdítása céljából. Ez a csoport a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, valamint a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ alapján kijelölt nemzeti szabályozó hatóságok képviselőiből áll.

- (3) Az ERGEG a létrehozása óta kifejtett tevékenységével kedvezően hatott a villamos energia és a gáz belső piacára. Azt azonban széles körben elismerik az ágazatban, és erre maga az ERGEG is tett javaslatot, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok közötti önkéntes együttműködésnek olyan, közösségi struktúrában kell most megvalósulnia, amely világos hatáskörrel rendelkezik, és amely jogosult meghatározott esetekben egyedi szabályozó határozatokat elfogadni.
- (4) A 2007. márciusi Európai Tanács felkérte a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a nemzeti szabályozók együttműködését szolgáló független mechanizmus kialakítására.
- (5) A központi szerv erőforrásigényeire vonatkozó hatásvizsgálatból világossá vált, hogy egy független központi szerv hosszú távon számos előnyt nyújt más lehetőségekhez képest. Ezért létre kell hozni egy Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökséget (az Ügynökség).

⁽¹⁾ HL C 211., 2008.8.19., 23. o.

⁽²⁾ HL C 172., 2008.7.5., 55. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. június 18-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2009. január 9-i közös állásfoglalása és az Európai Parlament ...-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ HL L 296., 2003.11.14., 34. o.

⁽⁵⁾ HL L 176., 2003.7.15., 37. o.

⁽⁶⁾ HL L 176., 2003.7.15., 57. o.

- (6) Az Ügynökségnek biztosítania kell, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok a szabályozási feladataikat a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, ...-i 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ és a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, ...-i 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban kellően összehangoltan lássák el, és hogy ezek szükség esetén közösségi szinten valósuljanak meg. E célból szükséges az Ügynökség függetlenségének, műszaki és szabályozói jogkörének, átláthatóságának és hatékonyságának a biztosítása.
- (7) Az Ügynökségnek nyomon kell követnie a villamosenergia-átviteli és a földgázszállítási rendszerek üzemeltetőinek regionális együttműködését, valamint a villamosenergia-piaci átvitelrendszer-üzemeltetők európai hálózatára (villamosenergia-piaci ENTSO) és a gázpiaci szállítási-rendszer-üzemeltetők európai hálózatára (földgázpiaci ENTSO) háruló feladatok végrehajtását. Az Ügynökség részvétele kulcsfontosságú annak biztosításához, hogy a szállítási-rendszer-, illetve az átvitelrendszer-üzemeltetők hatékonyan és átláthatóan, a villamosenergia és a földgáz belső piacát előmozdítva működjenek együtt.
- (8) Az Ügynökség fontos szerepet játszik azon kötelező erővel nem rendelkező keretjellegű iránymutatások kidolgozásában, amelyekkel az üzemi és kereskedelmi szabályzatoknak összhangban kell állniuk. Az Ügynökségnek továbbá céljával összhangban célszerű részt vennie az üzemi és kereskedelmi szabályzatok tervezetének felülvizsgálatában (mind azok kidolgozásakor, mind pedig módosításakor) – annak biztosítására, hogy ezek összhangban álljanak a kötelező erővel nem rendelkező keretjellegű iránymutatásokkal –, mielőtt javasolná a Bizottságnak azok elfogadását.
- (9) Helyénvaló olyan keretet létrehozni, amelyben a nemzeti szabályozó hatóságok képesek együttműködni egymással. Ennek a keretnek elő kell segítenie a villamos energia és a földgáz belső piacára vonatkozó szabályozásnak az egész Közösségben történő egységes alkalmazását. Az egnél több tagállamot érintő helyzetek tekintetében az Ügynökséget fel kell hatalmazni arra, hogy egyedi határozatokat fogadjon el. Ez a jogkör bizonyos feltételek mellett kiterjed a műszaki kérdésekre, a két vagy több tagállamot összekötő vagy erre alkalmas villamosenergia- és földgáz-infrastruktúrák szabályozási rendszerére, és végső esetben az új villamosenergia-rendszerösszekötőknek a belső piaci szabályok alóli mentességeire, valamint az egnél több tagállam területén elhelyezkedő új földgáz-infrastruktúrára.
- (10) Mivel az Ügynökség áttekintéssel bír a nemzeti szabályozó hatóságokról, a Bizottság felé tanácsadói szerepet kell betöltenie piacsabályozási kérdésekben. Továbbá elő kell írni, hogy az Ügynökség tájékoztassa a Bizottságot, ha azt tapasztalja, hogy az átvitelrendszer-, illetve a szállítási-rendszer-üzemeltetők közötti együttműködés nem hozza meg a szükséges eredményeket, vagy hogy egy nemzeti szabályozó hatóság, amelynek a határozata nem felel meg az iránymutatásoknak, nem megfelelően követi az Ügynökség véleményében foglaltakat.
- (11) Az Ügynökség számára ezenfelül lehetővé kell tenni, hogy kötelező erővel nem rendelkező iránymutatások kibocsátásával segítse a szabályozó hatóságokat és a piaci szereplőket a bevált gyakorlatok megosztásában.
- (12) Az Ügynökség szerkezetét hozzá kell igazítani az energia-piaci szabályozás sajátos igényeihez. Különösen teljes mértékben figyelembe kell venni a nemzeti szabályozó hatóságok konkrét szerepét és függetlenségi igényét.
- (13) Az ügyvezető tanácsnak kellő felhatalmazást kell kapnia arra, hogy összeállítsa a költségvetést, ellenőrizze annak végrehajtását, belső szabályzatot dolgozzon ki, pénzügyi szabályzatot fogadjon el és kinevezze az igazgatót. Az ügyvezető tanács tagjainak – akiket a Tanács nevez ki – megújítására rotációs rendszert kell alkalmazni a tagállamok hosszú távon kiegyensúlyozott részvételének biztosítása érdekében.
- (14) Az Ügynökséget kellő hatáskörrel kell felruházni, hogy szabályozási feladatait hatékonyan és mindenekelőtt függetlenül végezhesse. A szabályozó hatóságok függetlensége nemcsak a helyes irányítás alapelvei közé tartozik, hanem a piaci bizalom fenntartásához is elengedhetetlen. A vonatkozó nemzeti hatóságok nevében eljáró tagjainak sérelme nélkül, a szabályozók tanácsának minden piaci érdektől függetlenül kell eljárnia, és nem kérhet vagy fogadhat el utasításokat egyetlen tagállam kormányától, a Bizottságtól vagy bármely köz- vagy magánjogi jogalanytól sem.
- (15) Amikor az Ügynökség döntéshozatali hatáskörökkel rendelkezik, az eljárás gazdaságossága okán az érdekelt felek számára lehetővé kell tenni, hogy az Ügynökségen belül működő, de annak igazgatással és piacsabályozással foglalkozó szerveitől független fellebbezési tanácshoz forduljanak jogorvoslatért. A folytonosság érdekében a fellebbezési tanács tagjainak kinevezése vagy hivataluk megújítása során lehetővé kell tenni a testület részleges megújítását.
- (16) Az Ügynökséget elsősorban az Európai Unió általános költségvetéséből, díjakból és önkéntes hozzájárulásokból kell finanszírozni. Így különösen a szabályozó hatóságok által a közösségi szintű együttműködés céljára elkülönített forrásoknak ezután is az Ügynökség rendelkezésére kell állniuk. Az Európai Unió általános költségvetését terhelő összes támogatásra továbbra is a közösségi költségvetési eljárást kell alkalmazni. Ezenkívül a számlák ellenőrzését a Számvevőszéknek az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 185. cikkében említett szervekre vonatkozó költségvetési keretrendelettről szóló, 2002. november 19-i 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet ⁽²⁾ 91. cikkével összhangban kell elvégeznie.

⁽¹⁾ HLL ...⁽²⁾ HLL 357., 2002.12.31., 72. o.

- (17) Az Ügynökségnek kiváló szakembereket kell foglalkoztatnia. Az Ügynökségnek hasznosítania kell különösen a nemzeti szabályozó hatóságok, a Bizottság és a tagállamok által kirendelt munkatársak szaktudását és tapasztalatát. Az Ügynökség személyzetére a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK rendeletben ⁽¹⁾ foglalt, az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei (a továbbiakban: Személyzeti szabályzat, illetve Alkalmazási feltételek), valamint az Európai Közösségek intézményei által az említett szabályzat és feltételek alkalmazása céljából közösen elfogadott szabályok alkalmazandók. Az ügyvezető tanácsnak a Bizottsággal egyetértésben el kell fogadnia a szükséges végrehajtási intézkedéseket.
- (18) Az Ügynökségnek a közösségi szerveknél tárolt iratokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó általános szabályokat kell alkalmaznia. Az ügyvezető tanácsnak gyakorlati intézkedéseket kell kialakítania az üzleti szempontból érzékeny adatok és a személyes adatok védelmére.
- (19) A Közösség által megkötendő megállapodásokkal összhangban lehetővé kell tenni, hogy a Közösséghen tagsággal nem rendelkező országok is részt vehessenek az Ügynökség munkájában.
- (20) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (21) A Bizottságot különösen fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja az azokban az esetekben szükséges iránymutatásokat, amelyekben az Ügynökség a határokon átnyúló infrastruktúrák hozzáféréseinek és üzemeltetés-biztonságának feltételeiről szóló határozathozatalra illetékes. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és e rendelet új elemekkel történő kiegészítése által annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (22) Mivel e rendelet célját, azaz a nemzeti szabályozó hatóságok közösségi szintű együttműködését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

⁽¹⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

Létrehozás és jogállás

1. cikk

Létrehozás

(1) Ez a rendelet létrehozza az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökséget (az Ügynökség).

(2) Az Ügynökség célja a 2009/.../EK irányelv 34. cikkében és a 2009/.../EK irányelv 38. cikkében említett szabályozó hatóságoknak az általuk nemzeti szinten ellátott szabályozási feladatok közösségi szintű gyakorlásában való támogatása, valamint – szükség esetén – e hatóságok tevékenységének összehangolása.

(3) Végleges elhelyezését az Ügynökség a Bizottság helyiségeiben működik.

2. cikk

Jogállás

(1) Az Ügynökség jogi személyiséggel rendelkező közösségi szerv.

(2) Az Ügynökséget valamennyi tagállamban a nemzeti jog által a jogi személyeknek nyújtott legteljesebb jogképesség illeti meg. Az Ügynökség jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni, illetőleg azt elidegeníteni, valamint bírósági eljárásban félként részt venni.

(3) Az Ügynökséget igazgatója képviseli.

3. cikk

Összetétel

Az Ügynökséget a következők alkotják:

- az ügyvezető tanács, amely a 12. cikkben meghatározott feladatokat gyakorolja;
- a szabályozók tanácsa, amely a 14. cikkben meghatározott feladatokat gyakorolja;
- az igazgató, aki a 16. cikkben meghatározott feladatokat gyakorolja;
- a fellebbezési tanács, amely a 18. cikkben meghatározott feladatokat gyakorolja.

4. cikk

Az Ügynökség jogi aktusainak típusai

Az Ügynökség:

- a szállításrendszer-, illetve átvitelrendszer-üzemeltetőknek (a továbbiakban együtt: átvitelrendszer-üzemeltetők) címzett véleményeket és ajánlásokat bocsáthat ki;

- b) a szabályozó hatóságoknak címzett véleményeket bocsáthat ki;
- c) a Bizottságnak címzett véleményeket és ajánlásokat bocsáthat ki;
- d) a 7., 8. és 9. cikkben említett konkrét esetekben egyedi határozatokat hozhat.

II. FEJEZET

Feladatok

5. cikk

Általános feladatok

Az Ügynökség – a Bizottság felkérésére vagy saját kezdeményezésére – véleményt terjeszthet a Bizottság elé minden olyan kérdésben, amely összefügg alapításának céljával.

6. cikk

Az átvitelrendszer-üzemeltetők együttműködésével összefüggő feladatok

(1) Az Ügynökség – a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 5. cikkének (2) bekezdésével, illetve a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban – véleményt terjeszt a Bizottság elé a villamosenergia-piaci ENTSO és a földgázpiaci ENTSO alapszabályának tervezetéről, tagjegyzékéről és eljárási szabályzatának tervezetéről.

(2) Az Ügynökség – az .../2009/EK rendelet 9. cikkében, illetve az .../2009/EK rendelet 9. cikkében foglaltaknak megfelelően – nyomon követi a villamosenergia-piaci ENTSO és a földgáz-piaci ENTSO feladatainak végrehajtását.

(3) Az Ügynökség véleményt terjeszthet:

- a) a villamosenergia-ENTSO és a földgáz-piaci ENTSO elé – az .../2009/EK rendelet 8. cikke (2) bekezdésében, illetve az .../2009/EK rendelet 8. cikke (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – az üzemi és kereskedelmi szabályzatról; és
- b) a villamosenergia-piaci ENTSO és a földgáz-piaci ENTSO elé – a .../2009/EK rendelet 9. cikke (2) bekezdése első albekezdésében, illetve a .../2009/EK rendelet 9. cikke (2) bekezdése első albekezdésében foglaltaknak megfelelően – az éves munkaprogram tervezetéről és a tíz évre szóló, nem kötelező érvényű hálózatfejlesztési terv tervezetéről.

(4) Az Ügynökség kellő indokolással ellátott véleményt, valamint ajánlásokat terjeszt a villamosenergia-piaci ENTSO és a Bizottság elé, ha úgy ítéli meg, hogy az .../2009/EK rendelet 9. cikkének (2) bekezdésének második albekezdésével és az .../2009/EK rendelet 9. cikkének (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban hozzá benyújtott éves munkaprogram tervezete vagy a tíz évre szóló, nem kötelező érvényű hálózatfejlesztési terv tervezete nem segíti elő a megkülönböztetés-mentességet, a tényleges versenyt és a piac hatékony működését, illetve a harmadik felek részére is hozzáférést biztosító, határkeresztes rendszerösszeköttetés kellő szintjét.

⁽¹⁾ HLL ...

Az Ügynökség keret jellegű, kötelező erővel nem rendelkező iránymutatás-tervezetet nyújt be a Bizottságnak, ha erre az .../2009/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdése és az .../2009/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdése értelmében felkérést kap. Az Ügynökség felülvizsgálja majd újból benyújtja a keret jellegű, kötelező erővel nem rendelkező iránymutatás tervezetét a Bizottságnak, ha erre az .../2009/EK rendelet 6. cikkének (4) bekezdése és az .../2009/EK rendelet 6. cikkének (4) bekezdése értelmében felkérést kap.

Az Ügynökség a .../2009/EK rendelet 6. cikkének (7) bekezdésével és az .../2009/EK rendelet 6. cikkének (7) bekezdésével összhangban indokolással ellátott véleményt nyújt a villamosenergia-ENTSO számára az üzemi és kereskedelmi szabályzatról.

Az Ügynökség a Bizottság elé terjeszti és javasolhatja az üzemi és kereskedelmi szabályzat elfogadását a .../2009/EK rendelet 6. cikkének (9) bekezdésével és a .../2009/EK rendelet 6. cikkének (9) bekezdésével összhangban. Az Ügynökség üzemi és kereskedelmi szabályzattervezetet készít és terjeszt a Bizottság elé, ha erre az .../2009/EK rendelet 6. cikkének (10) bekezdése és az .../2009/EK rendelet 6. cikkének (10) bekezdése értelmében felkérést kap.

(5) Az Ügynökség az .../2009/EK rendelet 9. cikkének (1) bekezdésével és az .../2009/EK rendelet 9. cikkének (1) bekezdésével összhangban kellő indokolással ellátott véleményt terjeszt a Bizottság elé, ha a villamosenergia-ENTSO nem hajtotta végre az .../2009/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdése és az .../2009/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdése szerint kidolgozott üzemi és kereskedelmi szabályzatot, vagy egy olyan szabályzatot, amelyet az ezen rendeletek 6. cikke (1)–(10) bekezdésével összhangban dolgoztak ki, de amelyet a Bizottság az említett rendeletek 6. cikke (11) bekezdésének értelmében nem fogadott el.

(6) Az Ügynökség figyelemmel kíséri és elemzi az üzemi és kereskedelmi szabályzatok és a Bizottság által a .../2009/EK rendelet 6. cikk (11) bekezdésében meghatározottak szerint elfogadott iránymutatások végrehajtását, és azoknak a piaci integráció, valamint a megkülönböztetés-mentesség, a tényleges verseny és a piac hatékony működésének megkönnyítését célzó alkalmazandó szabályok harmonizációjára kifejtett hatását, és erről jelentést tesz a Bizottságnak.

(7) Az Ügynökség figyelemmel kíséri az átvitelrendszer-üzemeltetők közötti, az .../2009/EK rendelet 12. cikkében és az .../2009/EK rendelet 12. cikkében említett regionális együttműködést, és véleményei, ajánlásai és határozatai meghozatalakor kellőképpen figyelembe veszi ezen együttműködés eredményét.

7. cikk

A nemzeti szabályozó hatóságokkal összefüggő feladatok

(1) Az Ügynökség műszaki kérdésekben egyedi határozatokat fogad el, amennyiben ezekről a határozatokról a 2009/.../EK irányelv, a 2009/.../EK irányelv, az .../2009/EK rendelet vagy az .../2009/EK rendelet rendelkezik.

(2) Az Ügynökség – saját munkaprogramjával összhangban vagy a Bizottság kérésére – nem kötelező erejű iránymutatásokat fogadhat el, hogy a szabályozó hatóságokat és a piaci szereplőket segítse a bevált gyakorlat egymással való megosztásában.

(3) Az Ügynökség előmozdítja a nemzeti szabályozó hatóságok közötti és a regionális szintű szabályozó hatóságok közötti együttműködést, és véleményei, ajánlásai és határozatai meghozatalakor kellőképpen figyelembe veszi ezen együttműködés eredményét. Ha az Ügynökség úgy ítéli meg, hogy kötelező erejű szabályokat szükséges megállapítani ezen együttműködésre vonatkozóan, megfelelő ajánlásait benyújtja a Bizottságnak.

(4) Az Ügynökség – bármely szabályozó hatóság vagy a Bizottság kérésére – véleményt bocsáthat ki arról, hogy egy szabályozó hatóság a 2009/.../EK irányelv, a 2009/.../EK irányelv, az .../2009/EK rendelet, illetve az .../2009/EK rendelet szerinti iránymutatásoknak megfelelő határozatot hozott-e.

(5) Ha egy nemzeti szabályozó hatóság az Ügynökség (4) bekezdés szerinti véleményében foglaltaknak az átvételtől számított négy hónapon belül nem tesz megfelelően eleget, az Ügynökség erről értesíti a Bizottságot.

(6) Ha egy nemzeti szabályozó hatóságnak a 2009/.../EK irányelv, a 2009/.../EK irányelv, az .../2009/EK rendelet, illetve az .../2009/EK rendelet szerinti iránymutatások alkalmazása egy konkrét esetben nehézségeket okoz, az kikérheti az Ügynökség véleményét. Az Ügynökség – a Bizottsággal folytatott egyeztetést követően – az ilyen kérelem beérkezésétől számított négy hónapon belül véleményt bocsát ki.

(7) A 8. cikkel összhangban az Ügynökség határozza meg a két vagy több tagállamot összekötő vagy erre alkalmas villamosenergia- és gázinfrastruktúrákhoz való hozzáférésre és az üzemeltetés biztonságára vonatkozó feltételekről.

8. cikk

A határokon átnyúló infrastruktúrához való hozzáférésre és az üzemeltetés biztonságára vonatkozó feltételekkel kapcsolatos feladatok

(1) A határokon átnyúló infrastruktúrák tekintetében az Ügynökség kizárólag abban az esetben határozza meg a nemzeti szabályozó hatóságok hatáskörébe tartozó szabályozási kérdésekről, amelyek a hozzáférésre és az üzemeltetés biztonságára vonatkozó feltételeket is magukban foglalhatják, ha

a) az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok nem tudtak megállapodásra jutni azon időponttól számított hat hónapon belül, amikor a kérdést a szabályozó hatóságok közül az utolsóhoz is beterjesztették; vagy

b) az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok közösen ezt kéri.

Az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok együttesen kérvényezhetik az a) pontban említett időszak legfeljebb hat hónappal való meghosszabbítását.

Döntésének előkészítése során az Ügynökség konzultációt folytat a nemzeti szabályozó hatóságokkal és az érintett átviteli-

rendszer-üzemeltetőkkel, valamint tájékoztatást kap valamennyi érintett átviteli rendszer-üzemeltető javaslatáról és észrevételeiről.

(2) A határokon átnyúló infrastruktúrákhoz való hozzáférésre vonatkozó feltételek kiterjednek az alábbiakra:

a) a kapacitáselosztásra vonatkozó eljárás;

b) az elosztásra vonatkozó időkeretek;

c) a szűk keresztmetszetek kezeléséből származó bevételek elosztása;

d) az infrastruktúra használóira kivetett díjak az .../2009/EK rendelet 17. cikke (1) bekezdésének d) pontjában és a 2009/.../EK irányelv 35. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említettek szerint.

(3) Amennyiben egy ügyet az (1) bekezdésnek megfelelően az Ügynökség elé terjesztettek, az Ügynökség

a) az előterjesztés napjától számított 6 hónapon belül meghozza határozatát;

b) szükség esetén ideiglenes határozatot hozhat az ellátás biztonságának vagy az adott infrastruktúra vonatkozásában az üzemeltetés biztonságának szavatolása érdekében.

(4) A Bizottság iránymutatásokat fogadhat el arra vonatkozóan, hogy az Ügynökség mely esetekben illetékes a határokon átnyúló infrastruktúrák vonatkozásában a hozzáférés és az üzemeltetés-biztonság feltételeiről határozatot hozni. Ezeket az intézkedéseket, amelyek a rendelet kiegészítése által annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, az e rendelet 31. cikke (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

9. cikk

Egyéb feladatok

(1) Az Ügynökség végső esetben az .../2009/EK rendelet 17. cikkének (5) bekezdése alapján mentesítésről határozhat. Az Ügynökség továbbá a 2009/.../EK irányelv 35. cikkének (4) bekezdése alapján is adhat mentesítést, ha az érintett infrastruktúra egynél több tagállam területén található.

(2) Az Ügynökség a Bizottság kérésére az .../2009/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja vagy az .../2009/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján véleményt ad a nemzeti szabályozó hatóságok tanúsításra vonatkozó határozatairól.

10. cikk

Konzultációk

Feladatainak végrehajtása során – különösen az átviteli rendszer-üzemeltetőket érintő feladatok esetében – az Ügynökség átfogó, korai, nyílt és átlátható konzultációt folytat a piaci szereplőkkel, az átviteli rendszer-üzemeltetőkkel, a fogyasztókkal, a végfelhasználókkal és – megfelelő esetben – a versenyhatóságokkal, azok hatáskörének sérelme nélkül.

III. FEJEZET

12. cikk

Szervezeti felépítés

11. cikk

Az ügyvezető tanács

(1) Az ügyvezető tanács hat tagból áll. Valamennyi tag rendelkezik egy póttaggal. A Bizottság egy tagot és póttagot, a Tanács öt tagot és azok póttagjait nevez ki. A tagok megbízatása négy évre szól, és egyszer megújítható. Az első hivatali idő esetében a tagok és póttagjaik felének hivatali ideje hat év.

(2) Az ügyvezető tanács saját tagjai közül elnököt és alelnököt nevez ki. Az alelnök hivatalból helyettesíti az elnököt, ha az akadályoztatva van feladatai ellátásában. Az elnök és az alelnök megbízatása két évre szól, és egyszer megújítható. Az elnök és az alelnök megbízatása azonban minden esetben véget ér az ügyvezető tanácsban betöltött tagság megszűnésével.

(3) Az ügyvezető tanács üléseit az elnök hívja össze. A szabályozók tanácsának elnöke vagy az e tanács által kijelölt személy és az Ügynökség igazgatója részt vesznek az üléseken, kivéve ha az igazgatót illetően az ügyvezető tanács másképpen határoz. Az ügyvezető tanács évente legalább kétszer rendes ülést tart. Ezenkívül elnöke kezdeményezésére, a Bizottság kérésére vagy saját tagjai legalább egyharmadának kérésére is összeül. Az ügyvezető tanács bárkit felkérhet, akinek a véleménye érdeklődésre tarthat számot, hogy ülésein megfigyelőként részt vegyen. Az ügyvezető tanács tagjai – az eljárási szabályzatra is figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik. Az ügyvezető tanács titkársági feladatait az Ügynökség látja el.

(4) Az ügyvezető tanács a jelen levő tagok kétharmados többségével határoz.

(5) Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Az ügyvezető tanács eljárási szabályzata részletesebben meghatározza:

a) a szavazás rendjét, így különösen azt, hogy egy tag milyen feltételek alapján járhat el egy másik tag nevében, valamint azt, hogy adott esetben milyen szabályok vonatkoznak a határozatképeségre;

b) az ügyvezető tanács Tanács által kinevezett tagjainak utánpótlásával kapcsolatos rotáció rendjét, a tagállamok kiegyensúlyozott részvételének hosszú távon történő biztosítása érdekében.

(6) Az ügyvezető tanács tagja nem lehet a szabályozók tanácsának tagja is.

(7) Az ügyvezető tanács tagjai függetlenül, a közérdeknek megfelelően járnak el. E célból valamennyien kötelezettségvállalási és érdekeltségi nyilatkozatot tesznek, amelyben vagy kijelentik, hogy nincsenek olyan érdekeltségeik, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztethetik függetlenségüket, vagy megnevezik azokat a közvetlen vagy közvetett érdekeltségeiket, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztethetik függetlenségüket. A nyilatkozatokat évente írásos formában közzé kell tenni.

Az ügyvezető tanács feladatai

(1) Az ügyvezető tanács a szabályozók tanácsával folytatott egyeztetést, valamint azt követően, hogy a 14. cikk (2) bekezdésének megfelelően megszerezte az említett tanács kedvező véleményét, a 15. cikk (2) bekezdésével összhangban kinevezi az igazgatót.

(2) Az ügyvezető tanács a 13. cikk (1) bekezdésével összhangban hivatalosan kijelöli a szabályozók tanácsának tagjait.

(3) Az ügyvezető tanács a 17. cikk (1) bekezdésével összhangban hivatalosan kijelöli a fellebbezési tanács tagjait.

(4) Az ügyvezető tanács biztosítja, hogy az Ügynökség e rendeletnek megfelelően teljesítse küldetését és végezze feladatait.

(5) Az ügyvezető tanács minden évben szeptember 30. előtt, a Bizottsággal folytatott konzultációt követően és – a 14. cikk (3) bekezdésével összhangban – a szabályozók tanácsának előzetes jóváhagyásával elfogadja az Ügynökség következő évi munkaprogramját, és azt eljuttatja az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz és a Bizottsághoz. A munkaprogramot az éves költségvetési eljárás sérelme nélkül kell elfogadni, és közzé kell tenni.

(6) Az ügyvezető tanács többéves programot fogad el, amelyet szükség esetén felülvizsgál. Ezt a felülvizsgálatot egy független külső szakértő által az ügyvezető tanács megbízásából készített értékelő jelentés alapján kell elvégezni. Ezeket a dokumentumokat közzé kell tenni.

(7) Az ügyvezető tanács a 20–23. cikkel összhangban gyakorolja költségvetési hatáskörét.

(8) Az ügyvezető tanács, miután ehhez megszerezte a Bizottság beleegyezését, határoz arról, hogy elfogad-e hagyatékot, adományt vagy más közösségi forrásból származó támogatást vagy a tagállamoktól vagy szabályozó hatóságaitól származó bármely önkéntes hozzájárulást. Az ügyvezető tanács által a 23. cikk (5) bekezdése alapján kiadott véleménynek kifejezetten részleteznie kell az e bekezdésben felsorolt finanszírozási forrásokat.

(9) Az ügyvezető tanács a szabályozók tanácsával konzultálva fegyelmi jogkört gyakorol az igazgató felett.

(10) Az ügyvezető tanács szükség esetén a 27. cikk (2) bekezdése szerint megállapítja az Ügynökség személyzeti politikáját.

(11) Az ügyvezető tanács a 29. cikkel összhangban elfogadja az Ügynökség irataihoz való hozzáférésre vonatkozó külön rendelkezéseket.

(12) Az ügyvezető tanács elfogadja és közzéteszi, majd az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak június 15-ig továbbítja a 16. cikk (8) bekezdésében említett éves jelentést az Ügynökség tevékenységéről. Az éves jelentésben a szabályozók tanácsa által jóváhagyott külön szakaszban kell kitérni az Ügynökség tárgyévi szabályozási tevékenységeire.

(13) Az ügyvezető tanács elfogadja és közzéteszi saját eljárási szabályzatát.

13. cikk

A szabályozók tanácsa

(1) A szabályozók tanácsa az alábbiakból áll:

a) a 2009/.../EK irányelv 34. cikke (1) bekezdésében és a 2009/.../EK irányelv 38. cikke (1) bekezdésében említett szabályozó hatóságok vezető beosztású képviselői, valamint e hatóságok meglévő vezetői személyi állományából kinevezett, tagállamonként egy-egy póttag;

b) a Bizottság egy szavazati joggal nem rendelkező képviselője.

(2) A szabályozók tanácsa saját tagjai közül elnököt és alelnököt választ. Az alelnök helyettesíti az elnököt, ha az akadályoztatva van feladatai ellátásában. Az elnök és az alelnök megbízatása két és fél évre szól, és megújítható. Az elnök és az alelnök megbízatása azonban minden esetben véget ér a szabályozók tanácsában betöltött tagság megszűnésével.

(3) A szabályozók tanácsa a jelen lévő tagjainak kétharmados többségével dönt. Minden tag, illetve helyettes tag egy szavazattal rendelkezik.

(4) A szabályozók tanácsa elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát. Az eljárási szabályzat részletesebben meghatározza a szavazás rendjét, így különösen azt, hogy egy tag milyen feltételek szerint járhat el egy másik tag nevében, valamint azt, hogy adott esetben milyen szabályok vonatkoznak a határozatképességre. Az eljárási szabályzat a regionális együttműködési kezdeményezések keretében felmerülő kérdések vizsgálatára különleges munkamódszereket irányozhat elő.

(5) Az e rendelettel ráruházott feladatok ellátásában és a szabályozó hatóságuk nevében eljáró tagjainak sérelme nélkül a szabályozók tanácsa függetlenül jár el, így nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem tagállami kormánytól, sem a Bizottságtól, sem köz- vagy magánjogi jogalanytól.

(6) A szabályozók tanácsának titkársági feladatait az Ügynökség látja el.

14. cikk

A szabályozók tanácsának feladatai

(1) A szabályozók tanácsa az 5., 6., 7., 8. és 9. cikkben említett, elfogadás céljából megfontolás tárgyát képező véleményekről, ajánlásokról és határozatokról szóló véleményt terjeszt az igazgató elé. A szabályozók tanácsa ezenkívül – hatáskörén belül – iránymutatást ad az igazgatónak az igazgatói feladatok végrehajtásához.

(2) A szabályozók tanácsa véleményt nyilvánít az ügyvezető tanácsnak a 12. cikk (1) bekezdésével és a 15. cikk (2) bekezdésével összhangban az igazgatóvá kinevezendő jelölről. A szabályozók tanácsa ezt a határozatot tagjainak háromnegyedes többségével hozza meg.

(3) A szabályozók tanácsa – összhangban a 12. cikk (5) bekezdésével és a 16. cikk (6) bekezdésével és igazodva a 22. cikk (1) bekezdése szerint megállapított előzetes költségvetés-tervezetthez – jóváhagyja és szeptember 1-je előtt elfogadásra az ügyvezető tanács elé terjeszti az Ügynökség következő évi munkaprogramját.

(4) A szabályozók tanácsa jóváhagyja az éves jelentés szabályozási tevékenységekről szóló, a 12. cikk (12) bekezdésében és a 16. cikk (8) bekezdésében előírt külön szakaszát.

15. cikk

Az igazgató

(1) Az Ügynökséget az igazgató vezeti, aki a 14. cikk (1) bekezdésének második mondatában említett iránymutatással és – ahol azt e rendelet előírja – a szabályozók tanácsának véleményével összhangban jár el. Az igazgató – az ügyvezető tanácsnak, illetve a szabályozók tanácsának az igazgató feladataival kapcsolatos szerepének sérelme nélkül – nem kérhet és nem fogadhat el semmilyen utasítást semmilyen kormánytól, sem a Bizottságtól, sem bármely köz- vagy magánjogi jogalanytól.

(2) Az igazgatót – érdemei, alkalmassága és tapasztalata alapján – a szabályozók tanácsának kedvező véleményét követően az ügyvezető tanács nevezi ki, a Bizottság által nyilvános pályázati felhívás nyomán előterjesztett jegyzékben felsorolt legalább három jelölt közül. Kinevezése előtt az ügyvezető tanács által kiválasztott jelölt felkérhető, hogy tegyen nyilatkozatot az Európai Parlament illetékes bizottsága előtt, és válaszoljon az annak tagjai által feltett kérdésekre.

(3) Az igazgató megbízatása öt évre szól. A megbízatás leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a Bizottság értékelést készít, amely különösen az alábbiakkal foglalkozik:

a) az igazgató teljesítménye;

b) az elkövetkező években az Ügynökségre váró feladatok és követelmények.

A b) pontban foglaltakra vonatkozó értékelést független külső szakértő segítségével kell elvégezni.

(4) Az ügyvezető tanács – a Bizottság javaslatára, az értékelés, valamint a szabályozók tanácsának ezen értékelésre vonatkozó véleményének figyelembevételével és kizárólag akkor, ha ezt az Ügynökségre váró feladatok és követelmények indokolják – az igazgató megbízatását egyszeri alkalommal, legfeljebb további három évre megújíthatja.

(5) Ha az ügyvezető tanácsnak szándékában áll megújítani az igazgató megbízatását, erről tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet. Legfeljebb egy hónappal megbízatásának megújítása előtt az igazgató felkérhető, hogy tegyen nyilatkozatot az Európai Parlament illetékes bizottsága előtt, és annak tagjai jelenlétében válaszoljon a feltett kérdésekre.

(6) Ha megbízatását nem újították meg, az igazgató mindaddig hivatalban marad, amíg utódját ki nem nevezik.

(7) Az igazgató csak az ügyvezető tanács által hozott határozat útján, a szabályozók tanácsa kedvező véleményének megszerzését követően menthető fel tisztségéből. Az ügyvezető tanács ezt a határozatot tagjainak háromnegyedes többségével hozza meg.

(8) Az Európai Parlament és a Tanács felszólíthatja az igazgatót, hogy feladatai ellátásáról nyújtson be jelentést.

16. cikk

Az igazgató feladatai

(1) Az igazgató felel az Ügynökség képviseletéért, és az ő feladata annak igazgatása.

(2) Az igazgató előkészíti az ügyvezető tanács tevékenységét. Az igazgató részt vesz – szavazati jog nélkül – az ügyvezető tanács munkájában.

(3) Az igazgató elfogadja és közzéteszi az 5., 6., 7., 8. és 9. cikkben említett – a szabályozók tanácsa által kedvező véleménynyel ellátott – véleményeket, ajánlásokat és határozatokat.

(4) Az igazgató felel azért, hogy a szabályozók tanácsa iránymutatásával, az ügyvezető tanács adminisztratív ellenőrzése alatt megvalósuljon az Ügynökség éves munkaprogramja.

(5) Az igazgató megfelelő intézkedésekkel – különösen belső ügyviteli utasítások elfogadásával és közlemények közzétételével – gondoskodik arról, hogy az Ügynökség e rendelettel összhangban működjék.

(6) Az igazgató minden évben elkészíti, majd az adott év június 30-ig a szabályozók tanácsa és a Bizottság elé terjeszti az Ügynökség következő évi munkaprogramjának tervezetét.

(7) Az igazgató a 22. cikk (1) bekezdésének értelmében elkészíti az Ügynökség előzetes költségvetési tervezetét, és a 23. cikk értelmében végrehajtja az Ügynökség költségvetését.

(8) Az igazgató minden évben elkészíti az éves jelentés tervezetét, külön szakaszban kitérve az Ügynökség szabályozási tevékenységeire, illetve a pénzügyi és az igazgatási kérdésekre.

(9) Az Ügynökség személyzete tekintetében az igazgató gyakorolja a 27. cikk (3) bekezdése szerinti hatáskört.

17. cikk

A fellebbezési tanács

(1) A fellebbezési tanács hat tagból és hat póttagból áll, akiket a nemzeti szabályozó hatóságoknál, a versenyhatóságoknál vagy más nemzeti vagy közösségi intézményeknél vezető beosztást betöltő vagy betöltött, az energiaágazatban kellő tapasztalattal rendelkező munkatársak közül kell kiválasztani. A fellebbezési tanács kijelöli elnökét. A fellebbezési tanács határozatainak meghozatalához hat tagjának négyfős minősített többsége szükséges. A fellebbezési tanács szükség szerint ülésezik.

(2) A fellebbezési tanács tagjait – a Bizottság javaslatára, nyilvános pályázati felhívást követően, a szabályozók tanácsával folytatott egyeztetést követően – az ügyvezető tanács nevezi ki.

(3) A fellebbezési tanács tagjainak megbízatása öt évre szól. Ez a megbízatás megújítható. A fellebbezési tanács tagjai függetlenül hozzák meg döntéseiket. Semmilyen utasítás nem kötheti őket. A fellebbezési tanács tagjai az Ügynökségben, annak ügyvezető tanácsában vagy a szabályozók tanácsában más feladatot nem láthatnak el. A fellebbezési tanács tagja megbízatásának ideje alatt e tisztségéből nem menthető fel, kivéve akkor, ha súlyos hivatali mulasztást követett el, és az ügyvezető tanács – miután egyeztetett a szabályozók tanácsával – ilyen értelmű határozatot hoz.

(4) Nem vehet részt a fellebbezési eljárásban a fellebbezési tanács olyan tagja, akinek bármely személyes érdeke fűződik az eljáráshoz, aki korábban az eljárás egyik felének képviseletét ellátta, illetve aki részt vett a fellebbezés alatt álló határozat meghozatalában.

(5) A fellebbezési tanács minden tagja köteles értesíteni a fellebbezési tanácsot, ha valamely tagtársáról – a (4) bekezdésben említett okok egyike vagy bármely más ok miatt – úgy véli, hogy nem helyénvaló részt vennie egy adott fellebbezési eljárásban. A fellebbezési eljárás feleinek bármelyike a (4) bekezdésben említett bármely indokra hivatkozva, illetve elfogultság gyanúja esetén a fellebbezési tanács bármely tagja ellen kifogással élhet. A tagok állampolgársága nem szolgálhat kifogás alapjául, továbbá nincs helye kifogásnak a fellebbezési eljárás olyan fele részéről, aki a kifogást megalapozó tény ismeretében további, a fellebbezési tanács összetételének kifogásolásától eltérő, eljárási cselekményt tett.

(6) A fellebbezési tanács a (4) és az (5) bekezdésben meghatározott esetekben teendő intézkedésről az érintett tag részvétele nélkül határoz. A szóban forgó határozat meghozatala céljából a fellebbezési tanács az érintett tag helyett annak póttagja részvételével ülésezik, kivéve akkor, ha a póttag is hasonló helyzetben van. Ez esetben az elnök a rendelkezésre álló póttagok közül jelöl ki helyettest.

(7) A fellebbezési tanács tagjai függetlenül, a közérdeknek megfelelően járnak el. E célból kötelezettségvállalási és érdekelt-ségi nyilatkozatot tesznek, amelyben vagy kijelentik, hogy nincsenek olyan érdekeltségeik, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztethetik függetlenségüket, vagy megnevezik azokat a közvetlen vagy közvetett érdekeltségeiket, amelyekről feltételezhető, hogy veszélyeztethetik függetlenségüket. A nyilatkozatokat évente írásos formában közzé kell tenni.

18. cikk

Fellebbezés

(1) Bármely természetes vagy jogi személy – a nemzeti szabályozó hatóságokat is ideértve – fellebbezhet a 7., a 8. és/vagy a 9. cikk szerinti olyan határozat ellen, amelynek ő a címzettje, vagy amely, noha alakilag más személynek van címezve, őt közvetlenül és egyénileg érinti.

(2) A fellebbezést indokolásával együtt írásban kell eljuttatni az Ügynökséghez, attól számított két hónapon belül, hogy az érintett személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy – ha erre nem került sor – attól számítva, hogy az Ügynökség közzétette a határozatot. A fellebbezési tanács a benyújtástól számítva két hónapon belül határoz a fellebbezésről.

(3) Az (1) bekezdés szerint benyújtott fellebbezés nincs felfüggesztő hatállyal. A fellebbezési tanács azonban felfüggesztheti a kifogásolt határozat alkalmazását, ha megítélése szerint a körülmények ezt megkövetelik.

(4) Ha a fellebbezés elfogadható, a fellebbezési tanács megvizsgálja, hogy megalapozott-e. A fellebbezési tanács a feleket felkérheti – valahányszor a fellebbezési eljárásához szükséges, hogy az általa kibocsátott értesítésekről vagy a fellebbezési eljárás többi fele által tett nyilatkozatokról meghatározott határidőn belül nyújtsák be észrevételeiket. A fellebbezési eljárásban a felek jogosultak állásponytjukat szóban előadni.

(5) A fellebbezési tanács e cikk alkalmazása során az Ügynökség valamennyi hatáskörét gyakorolhatja, vagy az Ügynökség illetékes testületéhez utalhatja az ügyet. Ez utóbbira nézve a fellebbezési tanács határozata kötelező.

(6) A fellebbezési tanács elfogadja és közzéteszi saját eljárási szabályzatát.

(7) A fellebbezési tanács által hozott határozatokat az Ügynökség közzéteszi.

19. cikk

Kereset benyújtása az Elsőfokú Bírósághoz és a Bírósághoz

(1) A fellebbezési tanács határozatai, illetve – ha a fellebbezési tanács nem jogosult jogorvoslatot gyakorolni – az Ügynökség határozatai a Szerződés 230. cikkével összhangban indított keresettel megtámadhatók az Elsőfokú Bíróság vagy a Bíróság előtt.

(2) Abban az esetben, ha az Ügynökség elmulasztja a döntéshozatalt, a Szerződés 232. cikkével összhangban mulasztás miatti kereset indítható az Elsőfokú Bíróságnál vagy a Bíróságnál.

(3) Az Ügynökség köteles meghozni az Elsőfokú Bíróság, illetve a Bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

IV. FEJEZET

Pénzügyi rendelkezések

20. cikk

Az Ügynökség költségvetése

(1) Az Ügynökség bevételei különösen a következőkből állnak:

a) az Európai Közösségek általános költségvetésében (a Bizottságra vonatkozó szakaszban) előirányzott közösségi támogatás;

b) a 21. cikk értelmében az Ügynökségnek fizetett díjak;

c) a tagállamok vagy szabályozó hatóságai bármely önkéntes hozzájárulása, a 12. cikk (8) bekezdésében említetteknek megfelelően;

d) a 12. cikk (8) bekezdésében említettek szerinti bármely hagyaték, adomány vagy támogatás.

(2) Az ügynökség kiadásai személyzeti, igazgatási, infrastrukturális és működési költségekből állnak.

(3) A bevételeknek és kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(4) Az Ügynökség összes bevételéről és kiadásáról pénzügyi évenként előrejelzést kell készíteni, majd a becsült összegeket a költségvetésében fel kell tüntetni; a pénzügyi év azonos a naptári évvel.

21. cikk

Díjak

(1) A 9. cikk (1) bekezdése szerinti mentesítő határozat kérelmezéséért az Ügynökség díjat számít fel.

(2) Az (1) bekezdésben említett díj mértékét a Bizottság állapítja meg.

22. cikk

A költségvetés megállapítása

(1) Az igazgató minden évben február 15-ig elkészíti, és az előzetes munkaköri jegyzékkel együtt továbbítja az ügyvezető tanácshoz a következő pénzügyi év előirányzott működési kiadásait és munkaprogramját magában foglaló előzetes költségvetési tervezetet. Az igazgató által készített előzetes költségvetési tervezet alapján az ügyvezető tanács minden évben előirányzatot készít az Ügynökség következő pénzügyi évre várható bevételeiről és kiadásairól. Ezt a – létszámtervet is magában foglaló – előirányzatot az ügyviteli tanács március 31-ig a Bizottság elé terjeszti. Az igazgató által készített tervezetet még az előirányzat elfogadása előtt a szabályozási tanács elé kell terjeszteni esetleges véleményezésre.

(2) A Bizottság az előirányzatot az Európai Közösségek általános költségvetésének előzetes tervezetével együtt eljuttatja az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz (a továbbiakban: költségvetési hatóság).

(3) Az előirányzat alapján a Bizottság az Európai Unió általános költségvetésének előzetes tervezetében feltünteti a létszámtervre való tekintettel szükségesnek ítélt előrejelzéseket, valamint azon támogatás összegét, amely a Szerződés 272. cikkével összhangban az Európai Unió általános költségvetést terheli.

(4) A költségvetési hatóság elfogadja az Ügynökség létszámtervét.

(5) Az Ügynökség költségvetését az ügyvezető tanács állítja össze. Véglegesnek attól fogva tekintendő, hogy az Európai Unió általános költségvetését véglegesen elfogadták. A költségvetést szükség esetén eszerint ki kell igazítani.

(6) Az ügyvezető tanács haladéktalanul értesíti a költségvetési hatóságot, ha olyan projekt megvalósítása áll szándékában, amely jelentős pénzügyi kihatással van költségvetésének finanszírozására, különösen pedig akkor, ha ingatlanl – például épületek bérbe vagy tulajdonba vételével – kapcsolatos projektről van szó. Minderről tájékoztatja a Bizottságot. Ha a költségvetési hatóság bármely ága véleményt kíván kibocsátani, az ingatlanprojektről szóló tájékoztatás átvételétől számítva két héten belül értesíti az Ügynökséget erről a szándékáról. Válasz hiányában az Ügynökség lebonyolíthatja a tervezett ügyletet.

23. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

(1) Az igazgató ellátja az engedélyezésre jogosult tisztviselő feladatait, és végrehajtja az Ügynökség költségvetését.

(2) Az Ügynökség számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi év lezárulta után március 1-éig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót, valamint az adott pénzügyi év költségvetési és pénzügyi gazdálkodásáról szóló jelentést. Az Ügynökség számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 31-ig megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is a költségvetési és a pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést. A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője ezután az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban a költségvetési rendelet), 128. cikkével összhangban konszolidálja az intézmények és a decentralizált szervezetek előzetes beszámolóját.

(3) A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi év lezárulta után március 31-ig megküldi a Számvevőszéknek az Ügynökség előzetes beszámolóját, valamint az adott pénzügyi év költségvetési és pénzügyi gazdálkodásáról szóló jelentést. A pénzügyi év költségvetési és pénzügyi gazdálkodására vonatkozó jelentést az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz is el kell juttatni.

(4) Az igazgató, miután beérkeztek hozzá az Ügynökség előzetes beszámolójára vonatkozó, a Számvevőszék által a költségvetési rendelet 129. cikkében foglaltakkal összhangban tett észrevételek, saját hatáskörében összeállítja, majd véleményezésre az ügyvezető tanács elé terjeszti az Ügynökség végleges beszámolóját.

(5) Az ügyvezető tanács véleményt nyilvánít az Ügynökség végleges beszámolójáról.

(6) Az igazgató a pénzügyi év lezárulta után július 1-éig eljuttatja a szóban forgó végleges beszámolót, valamint az ügyvezető tanács véleményét az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a Bírósághoz.

(7) A végleges beszámolót közzé kell tenni.

(8) Az igazgató október 15-ig választ küld a Számvevőszéknek annak észrevételeire. E válaszról másolatot küld az ügyvezető tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

(9) Az igazgató az Európai Parlamentnek – ez utóbbi kérésére, összhangban a költségvetési rendelet 146. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal – minden olyan tájékoztatást megad, amely szükséges a szóban forgó pénzügyi évről vonatkozó mentesítési eljárás zavartalan alkalmazásához.

(10) Az Európai Parlament – a Tanács minősített többséggel hozott ajánlása alapján – legkésőbb az N+2-ik év május 15-ig mentesíti az igazgatót az N-ik pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozóan.

24. cikk

Pénzügyi szabályok

Az Ügynökségre vonatkozó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az ügyvezető tanács fogadja el. A szóban forgó szabályok eltérhetnek a 2343/2002/EK, Euratom rendeletről, ha az Ügynökség sajátos működési igényei úgy kívánják, ehhez azonban a Bizottság előzetes hozzájárulására van szükség.

25. cikk

Csalás elleni intézkedések

(1) Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ előírásai megszorítás nélkül alkalmazandók az Ügynökségre csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes tevékenységek elleni fellépés céljából.

(2) Az Ügynökség köteles csatlakozni az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága között létrejött, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz⁽³⁾, és haladéktalanul meghozni az Ügynökség egész személyzetére vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

(3) A finanszírozási határozatokban és a megállapodásokban, valamint a belőlük következő végrehajtási aktusokban kifejezetten ki kell kötni, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzésnek vetheti alá az Ügynökség által kifizetett pénzügyi összegek kedvezményezettjeit, valamint a személyzet azon tagjait, akik az említett pénzügyi összegek allokációjáért felelnek.

V. FEJEZET

Általános rendelkezések

26. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az Ügynökségre alkalmazni kell az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvet.

⁽²⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

⁽³⁾ HL L 136., 1999.5.31., 15. o.

27. cikk

Személyzet

(1) Az Ügynökség személyzetére – ideértve annak igazgatóját is – a Személyzeti szabályzat, az Alkalmazási Feltételek, valamint az Európai Közösségek intézményei által az említett szabályzat, illetve feltételek alkalmazása céljából közösen elfogadott szabályok alkalmazandók.

(2) Az ügyvezető tanács – a Bizottsággal egyetértésben, a Személyzeti szabályzat 110. cikkében foglaltaknak megfelelően – elfogadja a szükséges végrehajtási intézkedéseket.

(3) Személyzete tekintetében az Ügynökség gyakorolja a Személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságokra ruházott hatáskört, valamint az Alkalmazási Feltételek által a szerződéskötésre jogosult hatóságokra ruházott hatáskört.

(4) Az ügyvezető tanács elfogadhat olyan rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy kirendelt tagállami szakértőket alkalmazzanak az Ügynökségnél.

28. cikk

Az Ügynökség felelőssége

(1) Szerződésen kívüli felelősség alapján az Ügynökség – a tagállamok jogában meglévő közös általános jogelveknek megfelelően – megtéríti az általa okozott, illetve az alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott összes kárt. Az ilyen károk megtérítésével kapcsolatos jogviták az Európai Közösségek Bíróságának joghatósága alá tartoznak.

(2) Az Ügynökség személyzetének az Ügynökséggel szembeni személyes pénzügyi és fegyelmi felelőssége tekintetében az Ügynökség személyzetére alkalmazandó vonatkozó rendelkezések az irányadók.

29. cikk

A dokumentumokhoz való hozzáférés

(1) Az Ügynökségnél tárolt dokumentumokra az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendeletet ⁽¹⁾ kell alkalmazni.

(2) Az ügyvezető tanács ...-ig ^(*) gyakorlati intézkedéseket fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására.

(3) Az Ügynökség által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke értelmében hozott határozatok tárgyában panasz nyújtható be az ombudsmanhoz vagy eljárás indítható a Bíróság előtt, a Szerződés 195., illetve 230. cikkében megállapított feltételekkel összhangban.

⁽¹⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

^(*) E rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapnak megfelelő dátum.

30. cikk

Harmadik országok részvétele

(1) Az Ügynökség készen áll az olyan harmadik országokkal való együttműködésre, amelyek olyan megállapodásokat kötöttek a Közösséggel, amelyek révén a közösségi jogot elfogadják és alkalmazzák az energia, valamint adott esetben a környezetvédelem és a versenyképesség területén.

(2) E megállapodások vonatkozó rendelkezései alapján az adott országra nézve rögzíteni kell különösen az Ügynökség munkájában való részvétel jellegét, tárgyát és eljárási vonatkozásait, kitérve a pénzügyi hozzájárulásokat és a személyzetet érintő kérdésekre is.

31. cikk

A bizottság

(1) A Bizottság munkáját bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

32. cikk

A nyelvhasználat szabályozása

(1) Az Ügynökségre alkalmazni kell az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló, 1958. április 15-i 1. tanácsi rendelet ⁽²⁾ rendelkezéseit.

(2) Az Ügynökség belső nyelvhasználati szabályairól az ügyvezető tanács határoz.

(3) Az Ügynökség működéséhez szükséges fordítási szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja teljesíti.

VI. FEJEZET

Záró rendelkezések

33. cikk

Értékelés

(1) A Bizottság független külső szakértő segítségével értékeli az Ügynökség tevékenységét. Az értékelés az Ügynökség eredményeire és munkamódszereire terjed ki, az e rendeletben és az éves munkaprogramokban meghatározott célkitűzéseivel, megbízatásával és feladataival összehasonlításban.

⁽²⁾ HL 17., 1958.10.6., 385. o.

(2) A szabályozók tanácsa megkapja az értékelés eredményeit, és javaslatokat tesz az e rendeletre, az ügynökségre és annak munkagyakorlatára vonatkozó módosításokkal kapcsolatban a Bizottság részére, amely azokat saját véleményével és a megfelelő javaslatokkal együtt továbbíthatja az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

(3) A Bizottság az első igazgató hivatalba lépésétől számítva négy éven belül az Európai Parlament és a Tanács elé terjeszti

első értékelő jelentését. A Bizottság ezután legalább ötévente újabb értékelő jelentést terjeszt elő.

34. cikk

Hatálybalépés és átmeneti intézkedések

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Az 5., 6., 7., 8., 9. és 10. cikket ...-tól/-től (*) kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről

az elnök

...

a Tanács részéről

az elnök

...

(*) E rendelet hatálybalépésének időpontjától számított 18 hónapnak megfelelő dátum.

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság 2007. szeptember 19-én a Szerződés 95. cikkére épülő, az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség létrehozásáról szóló rendeletjavaslatot nyújtott be a belső energiapiacra vonatkozó négy másik javaslatot tartalmazó csomagban.
2. A Régiók Bizottsága 2008. április 10-én ⁽¹⁾, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság pedig április 22-én ⁽²⁾nyilvánított véleményét a teljes csomagról.
3. Az Európai Parlament 2008. június 18-án elfogadta az első olvasatot követő véleményét ⁽³⁾, melyben 73 módosítást hagyott jóvá. A Bizottság nem nyújtott be módosított javaslatot.
4. A Tanács 2009. január 9-én a Szerződés 251. cikkének megfelelően elfogadta közös álláspontját.

II. A JAVASLAT CÉLKITŰZÉSE

5. A javaslat a belső energiapiacra vonatkozó harmadik csomag része, a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről szóló rendelettel, a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló irányelvvel és a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről szóló rendelettel együtt. A javaslat hozzájárul a piacnyitás teljes körű eredményességéhez, valamint a földgáz és a villamos energia egységes piacának létrehozásához szükséges szabályozási keret kialakításához azon ügynökség létrehozásával, amelynek célja a szabályozó hatóságoknak az általuk nemzeti szinten ellátott szabályozási feladatok közösségi szintű gyakorlásában való támogatása, valamint – szükség esetén – e hatóságok cselekvésének összehangolása.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

6. Általános megjegyzések

- 6.1. A Bizottság a javaslatban eszközölt tanácsi módosítások mindegyikét elfogadta.
- 6.2. Az *Európai Parlament által elfogadott 73 módosítás* kapcsán a Tanács a Bizottságot követte, amennyiben:
 - a következő 25 módosítást elfogadta:
egészben (esetenként újrafogalmazással): 9., 12., 45., 47., 48., 49., 53., 54., 58., 59. és 66. módosítás
részben/elvben/szellemében: 3., 4., 11. (első rész), 13., 15., 16., 40., 44., 51., 57., 61., 64., 68. és 76.; és
 - elutasította a következő 25 módosítást: 8., 17., 18., 20., 21., 22., 25., 29., 30., 34., 36., 37., 38., 46., 50., 52., 55., 56., 60., 62., 63., 67., 69., 71. és 73., tartalmi, formai okokból, vagy a szöveg többi részével való összhang hiánya miatt.
- 6.3. A Tanács eltért a Bizottság álláspontjától amennyiben
 - lényegét tekintve elfogadta a 65. módosítást, és
 - elutasította a következő 23 módosítást: 5., 6., 7., 10., 11. (második rész), 14., 19., 24., 26., 27., 28., 31., 32., 33., 35., 39., 41., 42., 43., 70., 72., 74. és 75.

⁽¹⁾ HL C 172., 2008.7.5., 55. o.

⁽²⁾ HL C 211., 2008.8.19., 23. o.

⁽³⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

7. Konkrét észrevételek:

7.1. Az EP azon módosításait illetően, amelyek esetében a Tanács eltért a Bizottság álláspontjától:

- a) A Tanács elfogadta a 65. módosítást (összhangban azzal, hogy az igazgatónak szigorúan a szabályozók tanácsa utasításai szerinti kell eljárnia).
- b) A Tanács az alábbi okokból utasította el a fenti 6.3. pontban felsorolt 23 módosítást:
 - i) 5. módosítás: megkettőzi a már a Bizottság által végzett feladatokat, és nem felel meg a bizottsági javaslatban előírt feladatoknak
 - ii) 6. módosítás: nem rendelkezik hozzáadott értékkel, és nem helytálló, mivel a nemzeti szabályozók együttműködése továbbra is az Ügynökség által biztosított kereten kívül folyik majd
 - iii) 7. módosítás: az Ügynökség hatáskörét pontatlanná teszi és ellentmond egyes jogi aktusai nem kötelező jellegének
 - iv) 10. módosítás: a nemzeti szabályozóknak a villamosenergia-irányelvben és a földgáz-irányelvben biztosított függetlenségét összekeveri az Ügynökség szervezeteinek függetlenségével
 - v) 11. módosítás (második rész): nem rendelkezik hozzáadott értékkel, és nem felel meg az igazgatói feladatoknak
 - vi) 14. módosítás: nem áll összhangban a rendelet operatív rendelkezéseivel
 - vii) 19. módosítás: az Ügynökség jogi aktusait összekeveri az Ügynökség 5–10. cikkben leírt feladataival
 - viii) 24. módosítás: A 30. cikk (harmadik országok részvétele) kielégítően biztosítja a harmadik országoknak az ügynökség munkájában való megfelelő részvételét.
 - ix) 26. módosítás: a Tanács megjegyzi, hogy a Bizottság csak konkrét esetekben és pontosan meghatározott feltételek mellett meghozott egyedi döntésekre vonatkozóan tudná ezt a módosítást elfogadni. A Tanács továbbá nem lát okot arra, hogy átruhazza a Bizottság ezen ügyekben meglévő hatásköreit, valamint megjegyzi, hogy a módosítás az Ügynökség hatáskörét a műszaki előírásokra korlátozná, pedig az Ügynökség véleményeinek a piaci előírásokra is ki kellene terjedniük.
 - x) 27. és 28. módosítás: a 6. cikk (6) bekezdése, a 7. cikk (3) bekezdése és a 8. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése nagyrészt lefedi.
 - xi) 31. módosítás: az Ügynökség nem képes biztosítani a szabályozók közötti együttműködést
 - xii) 32. és 33. módosítás: e feladatok rendes esetben a Bizottság hatáskörébe tartoznak.
 - xiii) 39. módosítás: megkettőzi a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről szóló 2004/67/EK irányelvben, illetve villamosenergia-ellátás biztonságát és az infrastrukturális beruházások védelmét célzó intézkedésekről szóló 2005/89/EK irányelvben előírt feladatokat
 - xiv) 42. módosítás: a javaslat 7. cikke a nemzeti szabályozókra irányul, nem az átvitelrendszer-üzemeltetőkre
 - xv) 35., 41. és 43. módosítás: a 35. és 41. módosítás között átfedések vannak, a 43. módosítás pedig átfedéseket jelent a Bizottság által a gáz- és a villamosenergia-irányelvek értelmében végzett feladatokkal.
 - xvi) 70. módosítás: ellentétes a c) nemzeti hozzájárulások önkéntes jellegével, és ca) gyakorlatban kivitelezhetetlen
 - xvii) 72. módosítás: a szabályozói tanács eljárási szabályzatára lehetne bízni a vélemény kialakításának módját
 - xviii) 74. módosítás: a Bizottságra kellene bízni annak eldöntését, hogy kell-e – és ha igen, milyen széles körben – konzultálnia az értékelés végzése közben
 - xix) 75. módosítás: a módosításban szereplő időszak túlságosan rövid az érdemi értékelés lehetővé tételéhez

- 7.2 A Tanács a *bizottsági javaslatba* további (tartalmi és/vagy formai) módosításokat is bevezetett annak érdekében, hogy a tagállamoktól és a Bizottságtól független, jól körülhatárolt és a gáz- és a villamosenergia-irányelvek és -rendeletek által az ügynökségre ruházott tevékenységeket tükröző feladatokkal bíró szabályozó ügynökséget hozzon létre. Az Ügynökség az egyenél több tagállamot érintő kérdésekre összpontosít a kötelező érvényű döntések meghozatalát illetően; a műszaki ügyekben (üzemi és kereskedelmi szabályzatok összeállítása) való részvételét megerősítették, de az továbbra is tanácsadó jellegű. A javaslat általában véve lehetővé teszi, hogy a nemzeti szintek betölthessék szerepüket (pl. két lépésből álló megközelítés a határokon átnyúló infrastruktúrákhoz való hozzáférésre és az üzemeltetés biztonságára vonatkozó feltételek meghatározását illetően (8. cikk)). Mind-ezen feladatok során megfelelő konzultációt folytatnak a piaci szereplőkkel és a nemzeti szintű hatóságokkal (8. cikk (1) bekezdés és 10. cikk), és kellően figyelembe veszik az átviteli/szállítási-rendszer-üzemeltetők és szabályozó hatóságok közti regionális együttműködés eredményeit (6. cikk (6) bekezdés és 7. cikk (3) bekezdés).

A közös álláspont erőteljes szabályozói tanácsról rendelkezik (13. cikk), amely a nemzeti szabályozó hatóságok vezető beosztású képviselőiből és az ügynökségnek a szabályozók tanácsával összhangban eljáró igazgatójából áll. A közös álláspont egy kis létszámú és hatékony ügyvezető tanácsról is rendelkezik (11. cikk), hat taggal (az EP 44. módosításában javasoltak szerint), akik közül ötöt a Tanács, egyet a Bizottság jelöl ki részleges rotáció alapján, amely biztosítja a tagállamok megfelelő részvételét az idők során. A demokratikus elszámoltathatóság javítása érdekében az átláthatósági rendelkezéseket jelentősen megerősítették, többek közt a tanács tagjainak érdekelt-ségei tekintetében (pl. 11. cikk (7) bekezdés).

A közös álláspont kiegészült egy – a szabályozók tanácsa erőteljes közreműködésével történő – felülvizsgálati mechanizmussal (33. cikk (2) bekezdés), annak érdekében, hogy a tapasztalatok fényében az ügynökség működését ki lehessen igazítani.

11/2009/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2009. január 9-én elfogadva

a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről és az 1228/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 75 E/02)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az 1999 óta fokozatosan megvalósuló belső villamosenergia-piac célja, hogy a Közösség valamennyi fogyasztója, azaz a lakosság és a vállalkozások számára valós választási lehetőséget teremtsen, új üzleti lehetőségeket nyisson és bővítse a határokon átnyúló kereskedelmet, és ezáltal hatékonyságjavulást, versenypiaci árakat és magasabb szintű szolgáltatásokat teremtsen, továbbá hogy hozzájáruljon az ellátás biztonságához és fenntarthatóságához.
- (2) A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ és a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről szóló, 2003. június 26-i 1228/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ jelentős mértékben hozzájárult a villamos energia belső piacának kialakításához.
- (3) Jelenleg azonban a Közösségben a villamos energia egyenlő feltételekkel és megkülönböztetés vagy hátrányok nélkül történő értékesítése akadályokba ütközik. Különösen a hálózathoz való megkülönböztetésmentes hozzáférés és az egységesen hatékony szabályozói felügyelet hiánya jelent több tagállamban is problémát.

- (4) A Bizottság 2007. január 10-i „Európai energiapolitika” című közleménye kiemelte a villamos energia belső piaca kiteljesítésének fontosságát, és rámutatott arra, hogy a villamosenergia-ágazatban a Közösségen belül valamennyi vállalkozás számára egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani. A Bizottság 2007. január 10-i „A földgáz és a villamos energia belső piacának jövőbeni lehetőségeiről” című, és a „Vizsgálat az 1/2003/EK rendelet 17. cikke értelmében az európai gáz- és villamosenergia-ágazatról (zárójelentés)” című közleményei kimutatták, hogy a jelenleg hatályos szabályok és intézkedések nem szolgáltatnak megfelelő keretet a jól működő belső piac célkitűzésének eléréséhez.
- (5) A jelenlegi szabályozási keret szigorú végrehajtásán túlmenően a villamos energia belső piacára vonatkozó, az 1228/2003/EK rendeletben foglalt szabályozási keretet ezen közleményekkel összhangban ki kell igazítani.
- (6) Meg kell erősíteni különösen az átvitelrendszer-üzemeltetők közötti együttműködést és koordinációt a határokon átnyúló átviteli hálózatokhoz való tényleges hozzáférés biztosítására és fenntartására vonatkozó üzemi és kereskedelmi szabályzatok létrehozása céljából, valamint hogy a környezet szempontjainak megfelelő figyelembevétele mellett biztosítva legyen a közösségi átviteli rendszer összehangolt és kellőképpen előretekintő tervezése és folyamatos műszaki fejlődése. Ezeknek az üzemi és kereskedelmi szabályzatoknak összhangban kell lenniük az ...-i .../2009/EK ⁽⁶⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség (az Ügynökség) által kidolgozott, kötelező erővel nem rendelkező keret jellegű iránymutatásokkal. Az Ügynökségnek részt kell vennie az üzemi és kereskedelmi szabályzatok tervezetének felülvizsgálatában – beleértve azoknak a kötelező erővel nem rendelkező keret jellegű iránymutatásoknak való megfelelését –, és javasolhatja a szabályzatok Bizottság általi elfogadását. Az Ügynökségnek célszerű megvizsgálnia az üzemi és kereskedelmi szabályzatok javasolt módosításait, és jogosult kell legyen azok Bizottság általi elfogadásának javasolására. Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek ezeknek az üzemi és kereskedelmi szabályzatoknak megfelelően kell működtetniük hálózataikat.
- (7) A villamosenergia-átviteli hálózat optimális üzemeltetésének biztosítása érdekében, valamint abból a célból, hogy a Közösségen belül lehetővé váljon a határokon átnyúló villamosenergia-kereskedelem és -ellátás, létre kell hozni a Villamosenergia-piaci Átvitelrendszer-üzemeltetők Európai Hálózatát (villamosenergia-piaci ENTSO). A villamosenergia-piaci ENTSO feladatait a közösségi versenyjogi szabályokkal összhangban végzi, amelyeket

⁽¹⁾ HL C 211., 2008.8.19., 23. o.⁽²⁾ HL C 172., 2008.7.5., 55. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. július 9-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2009. január 9-i közös álláspontra és az Európai Parlament ...-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽⁴⁾ HL L 176., 2003.7.15., 37. o.⁽⁵⁾ HL L 176., 2003.7.15., 1. o.⁽⁶⁾ HL L ...

- továbbra is alkalmazni kell a villamosenergia-piaci ENTSO határozataira. Feladatainak jól meghatározottnak, és munkamódszereinek olyanoknak kell lenniük, hogy a hatékonyságot, a reprezentativitást és az átláthatóságot biztosítsák. A villamosenergia-piaci ENTSO által elkészített üzemi és kereskedelmi szabályzatoknak nem célja, hogy a határokon nem átnyúló hálózatok tekintetében szükséges nemzeti üzemi és kereskedelmi szabályzatok helyébe lépjenek. Minthogy regionális szintű megközelítéssel hatékonyabban lehet eredményeket elérni, az átviteli-rendszer-üzemeltetőknek az átfogó együttműködési struktúrára belül regionális struktúrákat kellene létrehozniuk, miközben gondoskodnak arról, hogy a regionális szintű tevékenység eredményei összhangban legyenek a közösségi szintű üzemi és kereskedelmi szabályzatokkal és a nem kötelező érvényű 10 éves hálózatfejlesztési tervekkel. Az ilyen regionális struktúrák keretében folytatott együttműködésnek előfeltétele a hálózati tevékenységek tényleges elválasztása a termelési és az ellátási tevékenységektől. Ilyen szétválasztás hiányában az átviteli-rendszer-üzemeltetők regionális szintű együttműködése a versenyellenes magatartás kockázatát hordozza magában.
- (8) Valamennyi piaci szereplőnek érdeke fűződik a villamosenergia-piaci ENTSO jövőbeli tevékenységéhez. Ezért a hatékony konzultáció alapvető fontosságú, és a konzultációs folyamat elősegítésére és ésszerűsítésére létrehozott meglévő struktúráknak, úgy mint a Villamosenergia-átviteli Koordinációs Uniónak, a nemzeti szabályozóknak vagy az Ügynökségnek fontos szerepet kellene betölteniük.
- (9) E rendeletnek a díjszabásra és a kapacitáselosztásra vonatkozó alapelveket kell megállapítania, ugyanakkor biztosítva a további, idevágó elveket és módszereket részletező iránymutatások elfogadását annak érdekében, hogy lehetővé tegye a gyors alkalmazkodást a megváltozott körülményekhez.
- (10) Nyitott versenypiacon a hálózatukon határkeresztező villamosenergia-áramlásokat befogadó átviteli-rendszer-üzemeltetőknek a felmerülő költségeikért megfelelő ellentételezést kell kapniuk azon átviteli-rendszer-üzemeltetőktől, akiknek hálózatából a határkeresztező villamosenergia-áramlás ered, illetve akiknek hálózatában végződik.
- (11) Az átviteli-rendszer-üzemeltetők közötti ellentételezésből eredő ki- és befizetéseket az országos hálózati díjak kialakításakor figyelembe kell venni.
- (12) A határkeresztező hálózati hozzáférésért fizetendő tényleges összeg számottevően változhat, az érintett átviteli-rendszer-üzemeltetőtől függően, valamint a tagállamokban alkalmazott díjszabási rendszer struktúrájában meglévő különbségek eredményeként. Ezért a kereskedelem torzulásának elkerülése érdekében szükséges bizonyos fokú harmonizáció.
- (13) Megfelelő, hosszú távú területi jelzések rendszerére van szükség, amely azon elvre épül, hogy a hálózati hozzáférési díjak szintjeinek tükrözniük kell az érintett régió termelésének és fogyasztásának egyensúlyát, a termelőik és/vagy fogyasztók hálózati hozzáférési díjai közötti különbségtétel alapján.
- (14) Nem lenne megfelelő távolságfüggő díjakat vagy – feltéve, hogy vannak megfelelő területi jelzések – különleges díjakat alkalmazni, amelyeket csak az exportőrök vagy importőrök fizetnének a belföldi hálózat általános hozzáférési díján felül.
- (15) A villamosenergia belső piacán kialakuló valódi verseny előfeltétele a megkülönböztetéstől mentes és átlátható hálózathasználati díj, beleértve az átviteli hálózat rendszerösszekötő távvezetékeinek használatát is. E távvezetékek rendelkezésre álló kapacitását a biztonságos hálózati-üzemeltetés biztonsági szabványainak megfelelő legmagasabb szintben kell meghatározni
- (16) Fontos kiküszöbölni a verseny azon torzulásait, amelyek a tagállamokban az átviteli-rendszer-üzemeltetők által alkalmazott biztonsági, üzemeltetési és tervezési szabványok különbözőségeiből fakadnak. Ezenkívül a piaci szereplők számára legyenek átláthatóak a rendelkezésre álló átviteli kapacitásokra vonatkozó információk, valamint azon biztonsági, üzemeltetési és tervezési szabványok, amelyek befolyásolják a rendelkezésre álló átviteli kapacitásokat.
- (17) A nemzeti szabályozó hatóságok és a Bizottság által az elmúlt években végzett piaci figyelemmel kísérés során világossá vált, hogy a jelenleg hatályos átláthatósági követelmények és infrastruktúra-hozzáférési szabályok elégtelenek.
- (18) Ahhoz, hogy a piaci résztvevők felmérhessék a mindenkori keresletet és kínálatot, és megérthessék a nagykereskedelmi ár mozgásának okait, az szükséges, hogy egyenlő mértékben hozzáférjenek a rendszer fizikai állapotára vonatkozó információkhoz. Pontosabb információkhoz kell jutniuk különösen a villamos energia termelésére, kínálatára és keresletére – többek között az előrejelzésekre –, a hálózat és a rendszerösszekötők kapacitására, a hálózaton keresztül megvalósuló villamosenergia-forgalomra, a hálózat-karbantartásra, a kiegyenlítésre és a tartalékkapacitásra vonatkozóan.
- (19) A piacba vetett bizalom megerősítése érdekében a piac résztvevőit biztosítani kell afelől, hogy a visszaélésszerű magatartások szankciókat vonnak maguk után. Az illetékes hatóságokat olyan jogokkal kell felruházni, amelyek révén hatékonyan vizsgálhatják ki a vélt piaci visszaéléseket. Az illetékes hatóságoknak ezért hozzá kell férniük azokhoz az adatokhoz, amelyekből megismerhetik az ellátóvállalkozások operatív döntéseit. A villamosenergia-piacon számos fontos döntést a termelők hoznak meg, akiknek ezt az információt meghatározott ideig az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk. Azokat a kis kapacitású termelőket, amelyek esetében kizárható a piac torzításának képessége, mentesíteni kell e kötelezettség alól.
- (20) Szabályokat kell alkotni a szűk keresztmetszeteket kezelő eljárásokból származó bevételek felhasználásáról, hacsak a rendszerösszekötő különleges jellege nem indokolja a mentességét e szabályok alól.

- (21) A szűk keresztmetszet által jelentett problémák kezelése során pontos gazdasági jelzéseket kell adni az átviteli-rendszer-üzemeltetők és a piaci szereplők számára, és a problémakezelésnek piaci mechanizmusokon kell alapulnia.
- (22) Az új, jelentős infrastruktúra létrehozására irányuló beruházásokat erőteljesen ösztönözni kell, miközben azonban gondoskodni kell a villamos energia belső piacának megfelelő működéséről is. Annak érdekében, hogy a mentességet élvező egyenáramú rendszerösszekötők erőteljesebb pozitív hatást gyakoroljanak a versenyre és az ellátás biztonságára, már a projekttervezés során vizsgálni kell a piaci érdeklődést, és szabályokat kell elfogadni a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozóan. Amennyiben az egyenáramú rendszerösszekötő több tagállam területén helyezkedik el, a határokon átnyúló következmények jobb figyelembevétele és az ügyvitel megkönnyítése érdekében a mentesség iránti kérelmet végső esetben az Ügynökségnek kell kezelnie. Ezen túlmenően a jelentősebb mentesített infrastruktúra-projektek kivitelezésének a szokásostól eltérő kockázati profilja miatt az ellátási és termelési érdekeltségekkel rendelkező vállalkozások ideiglenes eltérésben kell, hogy részesüljenek a teljes szétválasztás szabályaitól a szóban forgó projektek tekintetében.
- (23) A villamosenergia belső piacának zavartalan működése érdekében olyan eljárások kidolgozásáról kell rendelkezni, amelyek lehetővé teszik, hogy a Bizottság többek között a díjszabásra és a kapacitásfelosztásra vonatkozó határozatokat és iránymutatásokat fogadjon el, biztosítva egyúttal a tagállamok szabályozó hatóságainak bevonását e folyamatba, adott esetben európai szövetségükön keresztül. A szabályozó hatóságok – a tagállamok más érintett hatóságaival együtt – fontos szerepet játszanak a villamosenergia belső piacának megfelelő működése elősegítésében.
- (24) A nemzeti szabályozó hatóságoknak gondoskodniuk kell az e rendeletben szereplő szabályok és az e rendelet alapján elfogadott iránymutatások betartásáról.
- (25) A tagállamok és az illetékes nemzeti hatóságok számára elő kell írni, hogy a Bizottságnak a tárgyhoz tartozó információkat szolgáltatassanak. Ezen információkat a Bizottság bizalmasan kezeli. Amennyiben szükséges, a Bizottság a vonatkozó információkat kérheti közvetlenül az érintett vállalkozásoktól is, feltéve hogy az illetékes nemzeti hatóságokat erről tájékoztatja.
- (26) A tagállamoknak szabályokat kell megállapítaniuk az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókról, és biztosítaniuk kell ezek végrehajtását. E szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (27) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (28) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy az e rendelet céljainak eléréséhez szükséges minimális mértékű harmonizáció biztosítása érdekében iránymutatásokat dolgozzon ki, illetve fogadjon el. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésére irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (29) Mivel e rendelet célját – nevezetesen a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelmére vonatkozó összehangolt keretrendszer létrehozását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (30) Tekintve az 1228/2003/EK rendelethez az e jogszabályban tett módosítások mértékét, az átláthatóság és ésszerűség érdekében kívánatos az érintett rendelkezéseket egy új rendeletben egységes szövegbe foglalni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

E rendelet célja, hogy:

- a) méltányos szabályokat állapítson meg a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelmére vonatkozóan, elősegítve ezzel a versenyt a villamosenergia belső piacán, figyelembe véve a nemzeti és a regionális piacok sajátos jellegzetességeit is. Ebből következik, hogy a határokon átnyúló villamosenergia-forgalomra alkalmazható ellentételezési mechanizmust kell létrehozni, valamint összehangolt elveket kell kialakítani a határkeresztesző átviteli díjaira és a nemzeti átviteli hálózatok közötti rendszerösszekötők kapacitásának felosztására vonatkozóan;
- b) elősegítse egy jól működő, átlátható nagykereskedelmi piac kialakulását, amelyet a villamosenergia-ellátás nagyfokú biztonsága jellemez. A rendelet a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelmére vonatkozó szabályok összehangolását célzó mechanizmusokról is rendelkezik.

⁽¹⁾ HLL 184., 1999.7.17., 23. o.

2. cikk

Fogalom meghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkében található fogalom meghatározásokat kell alkalmazni a „rendszerösszekötő” meghatározásának kivételével, amely helyébe a következő meghatározás lép:

a „rendszerösszekötő” azon átviteli vezeték jelenti, amely tagállamok közötti határt keresztez, vagy ilyen határon ível át, és a tagállamok nemzeti átviteli hálózatait köti össze.

(2) A következő meghatározásokat kell alkalmazni:

a) „szabályozó hatóság” a 2009/.../EK irányelv 34. cikke (1) bekezdésében említett szabályozó hatóságokat jelenti.

b) a „határkeresztező áramlás” a villamos energia olyan fizikai áramlása egy tagállam átviteli hálózatán, amely a tagállam határain túli energiatermelők és/vagy -fogyasztók tevékenységének a tagállam átviteli hálózatára gyakorolt hatásának eredményeként jön létre. Ha két vagy több tagállam átviteli hálózata, csupán a 13. cikkben említett, átvitelrendszer-üzemeltetők közötti ellentételezési mechanizmus céljából, részben vagy egészben egy közös szabályozási zóna részét képezi, a szabályozási zóna egészét az egyik érintett tagállam átviteli hálózata részének kell tekinteni azért, hogy az egy szabályozási zónán belüli áramlást ne lehessen határkeresztező áramlásnak tekinteni, és a 13. cikk szerinti ellentételező kifizetésre ne kerüljön sor. Az érintett tagállamok szabályozó hatóságai dönthetnek el, hogy a szabályozási zóna egészét melyik érintett tagállamhoz tartozónak tekintik;

c) a „szűk keresztmetszet” olyan helyzetet jelent, amikor a nemzeti átviteli hálózatok közötti rendszerösszekötő nem képes továbbítani a piaci szereplők által igényelt nemzetközi kereskedelemről fakadó teljes fizikai áramlást a rendszerösszekötők és/vagy az érintett nemzeti átviteli hálózatok kapacitáshiánya miatt;

d) „bejelentett kivétel” az egyik tagállamból a villamos energia szerződéses megegyezésen alapuló olyan elszállítása, amelyhez egyidejűleg egy másik tagállamban vagy harmadik országban megfelelő vételezés (bejelentett behozatal) kapcsolódik;

e) „bejelentett tranzit” a bejelentett kivétel kapcsán előálló körülmény, amikor az ügylet számára kijelölt szállítási útvonal érint egy országot, ahol nem kerül sor az ügylettel összefüggésben sem villamos energia elszállítására, sem megfelelő egyidejű vételezésre;

f) „bejelentett behozatal” egy tagállamban vagy harmadik országban olyan villamosenergia-vételezés, amely egy időben történik a villamos energia másik tagállamból való elszállításával (bejelentett kivétel);

g) az „új rendszerösszekötő” olyan rendszerösszekötő, amely ...-ig (*) még nem készült el.

⁽¹⁾ HLL ...

(*) A hatályon kívül helyezett 1228/2003/EK rendelet hatálybalépésének dátuma.

3. cikk

Az átvitelrendszer-üzemeltetők tanúsítása

(1) A Bizottság a 2009/.../EK irányelv 10. cikkének (6) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az átvitelrendszer-üzemeltető tanúsításáról szóló határozatra vonatkozó minden bejelentést annak kézhezvétele után haladéktalanul megvizsgál. A Bizottság az ilyen bejelentés kézhezvételének napját követő két hónapon belül véleményt nyilvánít az érintett nemzeti szabályozó hatóság részére arról, hogy az megfelel-e a 2009/.../EK irányelv 10. cikke (2) bekezdésének vagy 11. cikkének és 9. cikkének.

Az első albekezdésben említett vélemény kidolgozásakor a Bizottság felkérheti az Ügynökséget a nemzeti szabályozó hatóság határozatának véleményezésére. Ilyen esetben az abban az albekezdésben említett kéthónapos időszakot további két hónappal meg kell hosszabbítani.

Ha a Bizottság az első és a második albekezdésben említett időszakon belül nem nyilvánít véleményt, akkor úgy kell tekinteni, hogy a Bizottság nem emel kifogást a szabályozó hatóság határozatával szemben.

(2) A Bizottság véleményének kézhezvételétől számított két hónapon belül a nemzeti szabályozó hatóság – a legnagyobb mértékben figyelembe véve ezt a véleményt – végső határozatot fogad el az átvitelrendszer-üzemeltető tanúsításáról. A szabályozó hatóság határozatát és a Bizottság véleményét együtt kell közzétenni.

(3) A szabályozó hatóságok és/vagy a Bizottság az eljárás során bármikor kérheti az átvitelrendszer-üzemeltetőtől és/vagy a termelési vagy ellátási feladatot betöltő vállalkozástól, hogy adja meg az e cikk szerinti feladataik ellátása szempontjából lényeges információkat.

(4) A szabályozó hatóságok és a Bizottság megőrzi az üzleti szempontból érzékeny információk titkosságát.

(5) A Bizottság iránymutatásokat fogadhat el, amelyek részletesen meghatározzák az e cikk (1) és (2) bekezdésének alkalmazásában követendő eljárásokat. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(6) Ha a Bizottság a 2009/.../EK irányelv 9. cikkének (10) bekezdése szerinti bejelentést kapott egy átvitelrendszer-üzemeltető tanúsításáról, a Bizottság a tanúsításra vonatkozó határozatot hoz. A szabályozási hatóság a Bizottság határozatának megfelelően jár el.

4. cikk

A villamosenergia-piaci átvitelrendszer-üzemeltetők európai hálózata

A villamos energia belső piaca megteremtésének elősegítése és az európai villamosenergia-átviteli hálózat optimális üzemeltetése és folyamatos műszaki fejlődése érdekében az átvitelrendszer-üzemeltetőknek közösségi szintű együttműködést kell kialakítaniuk a villamosenergia-piaci ENTSO révén.

5. cikk

A villamosenergia-piaci ENTSO létrehozása

(1) A villamosenergia-piaci átvitelrendszer-üzemeltetők ...-ig (*) benyújtják a Bizottságnak és az Ügynökségnek a létrehozandó villamosenergia-piaci ENTSO alapszabály tervezetét, tagjegyzékét és a többi érdekelttel folytatandó konzultáció eljárási szabályait is tartalmazó eljárási szabályzatának tervezetét.

(2) Az Ügynökség valamennyi érdekelt képviseleti szervezetével folytatott konzultációt követően az alapszabály tervezetéről, a tagjegyzékről és az eljárási szabályzat tervezetéről e dokumentumok kézhezvételének napjától számított két hónapon belül véleményt terjeszt a Bizottság elé.

(3) A Bizottság az alapszabály tervezetéről, a tagjegyzékről és az eljárási szabályzat tervezetéről az Ügynökség véleményének kézhezvételének napjától számított három hónapon belül véleményt nyilvánít.

(4) A villamosenergia-piaci átvitelrendszer-üzemeltetők a Bizottság véleményének kézhezvételének napjától számított három hónapon belül létrehozzák a villamosenergia-piaci ENTSO-t, valamint elfogadják és közzéteszik alapszabályát és eljárási szabályzatát.

6. cikk

Üzemi és kereskedelmi szabályzatok kidolgozása

(1) A Bizottság az Ügynökséggel, a villamosenergia-piaci ENTSO-val és az egyéb érintett érdekeltekkel folytatott konzultációt követően éves prioritási listát állít fel, amelyben megállapítja a 8. cikk (6) bekezdésében meghatározott azon területeket, amelyekre ki kell terjednie az üzemi és kereskedelmi szabályzatok kidolgozásának.

(2) A Bizottság felkérheti az Ügynökséget arra, hogy hat hónapot meg nem haladó, ésszerű határidőn belül nyújtson be tervezetet nem kötelező érvényű, keret jellegű iránymutatásról, amelyben a 8. cikk (7) bekezdésével összhangban meghatározza a prioritási listán meghatározott területekkel kapcsolatos egyes üzemi és kereskedelmi szabályzatok kialakítására vonatkozó egyértelmű és objektív elveket. Valamennyi kötelező erővel nem rendelkező, keret jellegű iránymutatás tervezet hozzájárul a megkülönböztetésmentességhez, a tényleges versenyhez és a piac hatékony működéséhez. Az Ügynökség indokolt kérésére ezt az időszakot a Bizottság meghosszabbíthatja.

(3) Az Ügynökség a kötelező erővel nem rendelkező, keret jellegű iránymutatások tervezetére vonatkozóan legalább két hónapos időszakon keresztül nyílt és átlátható módon konzultációt folytat a villamosenergia-piaci ENTSO-val és az egyéb érintett érdekeltekkel.

(4) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kötelező erővel nem rendelkező, keret jellegű iránymutatás tervezete nem járul hozzá a megkülönböztetésmentességhez, a tényleges versenyhez és a piac hatékony működéséhez, felkérheti az Ügynökséget, hogy azt ésszerű határidőn belül vizsgálja felül és nyújtsa be újra a Bizottságnak.

(5) Ha az Ügynökség a Bizottság által a (2) vagy (4) bekezdés alapján megállapított időszakon belül nem nyújtja be vagy nem nyújtja be újra a nem kötelező érvényű, keret jellegű iránymutatás tervezetét, azt a Bizottság dolgozza ki.

(*) E rendelet alkalmazásának dátuma, azaz az e rendelet hatálybalépését követő 18 hónap.

(6) A Bizottság felkéri a villamosenergia-piaci ENTSO-t, hogy tizenkét hónapot meg nem haladó, ésszerű határidőn belül nyújtson be olyan üzemi és kereskedelmi szabályzatot az Ügynökségnek, amely összhangban van a vonatkozó, kötelező erővel nem rendelkező, keret jellegű iránymutatással.

(7) Az üzemi és kereskedelmi szabályzat kézhezvételétől számított három hónapon belül – amely alatt az Ügynökség hivatalosan konzultálhat az érdekelt felekkel – az Ügynökség az üzemi és kereskedelmi szabályzatról indoklással ellátott véleményt nyújt be a villamosenergia-piaci ENTSO-nak.

(8) A villamosenergia-piaci ENTSO az Ügynökség véleménye alapján módosíthatja az üzemi és kereskedelmi szabályzatot, és újra benyújthatja azt az Ügynökségnek.

(9) Mihelyt az Ügynökség meggyőződött arról, hogy az üzemi és kereskedelmi szabályzat összhangban van a vonatkozó, kötelező erővel nem rendelkező, keret jellegű iránymutatásokkal, az Ügynökség benyújtja azt a Bizottságnak, és javasolhatja az elfogadását.

(10) Amennyiben a villamosenergia-piaci ENTSO nem dolgozott ki üzemi és kereskedelmi szabályzatot a Bizottság által a (6) bekezdés alapján megállapított időszakon belül, akkor a Bizottság felkérheti az Ügynökséget, hogy a vonatkozó, kötelező erővel nem rendelkező, keret jellegű iránymutatás alapján készítse el az üzemi és kereskedelmi szabályzat tervezetét. Az Ügynökség további konzultációt kezdeményezhet az üzemi és kereskedelmi szabályzat tervezetének e bekezdés alapján történő elkészítése során. Az Ügynökség benyújtja az üzemi és kereskedelmi szabályzat e bekezdés alapján készített tervezetét a Bizottságnak, és javasolhatja annak elfogadását.

(11) A Bizottság saját kezdeményezésére – ha a villamosenergia-piaci ENTSO nem dolgozott ki üzemi és kereskedelmi szabályzatot vagy ha az Ügynökség nem dolgozta ki az üzemi és kereskedelmi szabályzat tervezetét az e cikk (10) bekezdésében említettek szerint – vagy az Ügynökség az e cikk (9) bekezdése szerinti javaslatára egy vagy több üzemi és kereskedelmi szabályzatot fogadhat el a 8. cikk (6) bekezdésében felsorolt területeken.

Ha a Bizottság saját kezdeményezésére javasolja egy üzemi és kereskedelmi szabályzat elfogadását, akkor az üzemi és kereskedelmi szabályzat tervezetéről legalább két hónapon keresztül konzultálhat az Ügynökséggel, a villamosenergia-piaci ENTSO-val és valamennyi érdekelttel.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(12) Ez a cikk nem sérti a Bizottság azon jogát, hogy a 18. cikkel összhangban iránymutatásokat fogadjon el, illetve módosítson.

7. cikk

Az üzemi és kereskedelmi szabályzatok módosítása

(1) A 6. cikk szerint elfogadott valamely üzemi és kereskedelmi szabályzat módosításának tervezetét az adott üzemi és kereskedelmi szabályzat által valószínűleg érintett személyek – beleértve a villamosenergia-piaci ENTSO-t, az átvitelrendszer-üzemeltetőket, a rendszerhasználókat és a fogyasztókat – javaslatot tehetnek az Ügynökségnek. Az Ügynökség saját kezdeményezésére is javasolhat módosításokat.

(2) Az Ügynökség az eljárási szabályzatában meghatározza a tervezett módosítások értékelésére és az azokról folytatandó alapos konzultációra vonatkozó, többek között a villamosenergia-piaci ENTSO-val és a rendszerhasználókkal együttműködésben végrehajtandó hatékony eljárásokat. Ezt az eljárást követően az Ügynökség indokolással ellátott módosítási javaslatokat tehet a Bizottságnak, amelyekben kifejti, hogy az ilyen javaslat milyen módon van összhangban az üzemi és kereskedelmi szabályzatok 6. cikk (2) bekezdésében meghatározott célkitűzéseivel.

(3) A Bizottság, figyelembe véve az Ügynökség véleményét, módosításokat fogadhat el bármely, a 6. cikk értelmében elfogadott üzemi és kereskedelmi szabályzatra vonatkozóan. Mivel ezek az intézkedések e rendelet kiegészítése által annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, azokat a 23. cikk (2) bekezdésében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A 23. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint javasolt módosítások vizsgálata a javasolt módosítással kapcsolatos kérdések vizsgálatára korlátozódik. E javasolt módosítások nem érintik a Bizottság által esetleg javasolt egyéb módosításokat.

8. cikk

A villamosenergia-piaci ENTSO feladatai

(1) A villamosenergia-piaci ENTSO a Bizottság által a 6. cikk (6) bekezdése szerint hozzá intézett felkérésre üzemi és kereskedelmi szabályzatokat dolgoz ki az e cikk (6) bekezdésben említett területeken.

(2) A villamosenergia-piaci ENTSO is kidolgozhat üzemi és kereskedelmi szabályzatokat a (6) bekezdésben említett területeken, amennyiben ezek nem kapcsolódnak olyan területekhez, amelyekre a Bizottság által hozzá intézett felkérés kiterjed. Ezeket az üzemi és kereskedelmi szabályzatokat véleményezésre be kell nyújtani az Ügynökséghez.

(3) A villamosenergia-piaci ENTSO elfogadja:

- a) a közös hálózatüzemeltetési eszközöket – beleértve a zavarokra vonatkozóan készített közös osztályozási skálát is – és a kutatási terveket;
- b) két évente egy nem kötelező érvényű, az egész Közösségre kiterjedő, 10 évre szóló, a termelés megfelelőségére vonatkozó európai előrejelzést is tartalmazó hálózatfejlesztési tervet (hálózatfejlesztési terv);
- c) az éves munkaprogramot;
- d) az éves jelentést;
- e) az évente nyári és téli előrejelzést a termelés megfelelőségéről.

(4) A termelés megfelelőségére vonatkozó, a (3) bekezdés b) pontjában említett európai előrejelzésben az szerepel, hogy a villamosenergia-rendszer általában véve mennyire képes megfelelni a jelenlegi, illetve a következő ötéves időszakra, valamint az előrejelzés időpontjától számított 5 és 15 év közötti időszakra előre jelzett villamosenergia-igény ellátásának. Az a termelés megfelelőségére vonatkozó európai előrejelzés az egyes átviteli-

rendszer-üzemeltetők által a termelés megfelelőségére vonatkozóan készített nemzeti előrejelzéseken alapszik.

(5) A (3) bekezdés c) pontjában említett éves munkaprogramban – indikatív időütemezés kíséretében – fel kell sorolni és ismertetni kell az adott évben elkészítendő üzemi és kereskedelmi szabályzatokat, illetőleg a hálózatüzemeltetés és az adott évben megvalósítandó kutatási és fejlesztési tevékenység összehangolására vonatkozó tervet.

(6) Az (1) és (2) bekezdésben említett üzemi és kereskedelmi szabályzatok – adott esetben a regionális sajátosságok figyelembevételével – a következő területekre terjednek ki:

- a) hálózatbiztonsági és megbízhatósági szabályok, beleértve az operatív hálózatbiztonságot szolgáló technikai átviteli tartalékkapacitásra vonatkozó szabályokat is;
- b) a hálózatra kapcsolódás szabályai;
- c) a harmadik felekre vonatkozó hozzáférési szabályok;
- d) adatcsere- és elszámolási szabályok;
- e) az interoperabilitás szabályai;
- f) szükséghelyzeti operatív eljárások;
- g) a kapacitásallokáció és a szűk keresztmetszetek kezelésének szabályai;
- h) hálózathozzáférési szolgáltatások műszaki és operatív biztosításával és a kiegyenlítő szabályozással kapcsolatos kereskedelmi szabályok;
- i) átláthatósági szabályok;
- j) a kiegyenlítés szabályai, ideértve a hálózattal kapcsolatos tartalékenergiára vonatkozó szabályokat is;
- k) az átviteli tarifák összehangolt rendszerével kapcsolatos szabályok, ideértve a területi jelzéseket és az átviteli rendszer-üzemeltetők közötti ellentételezés szabályait is; és
- l) a villamosenergia-hálózatok energiahatékonysága.

(7) Az üzemi és kereskedelmi szabályzatokat kizárólag határokön átnyúló hálózatok esetében kell kidolgozni, és azok nem érintik a tagállamok azon jogát, hogy nemzeti szabályzatokat hozzanak létre a határokon nem átnyúló hálózatok esetében.

(8) A villamosenergia-piaci ENTSO figyelemmel kíséri és elemzi az üzemi és kereskedelmi szabályzatok és a Bizottság által a 6. cikk (11) bekezdése szerint elfogadott iránymutatások végrehajtását, valamint az alkalmazandó szabályoknak a piaci integráció elősegítését célzó összehangolására gyakorolt hatásukat. A villamosenergia-piaci ENTSO megállapításairól jelentést tesz az Ügynökségnek, és az elemzés eredményeit az e cikk (3) bekezdés d) pontjában említett éves jelentésbe is belefoglalja.

(9) A villamosenergia-piaci ENTSO rendelkezésre bocsát minden olyan információt, amelyre az Ügynökségnek a 9. cikk (1) bekezdése szerinti feladatai teljesítéséhez van szüksége.

(10) A villamosenergia-piaci ENTSO két évente hálózatfejlesztési tervet fogad el és tesz közzé. A hálózatfejlesztési tervben ismertetni kell az integrált hálózat modelljét, forgatókönyveket kell kidolgozni, a termelés megfelelőségére vonatkozó európai előrejelzést kell adni, és fel kell mérni a rendszer rugalmasságát.

A hálózatfejlesztési tervben különösen:

- a) alapul kell venni a nemzeti beruházási terveket, a 12. cikk (1) bekezdésében említett regionális beruházási terveket, valamint adott esetben az 1364/2006/EK határozattal ⁽¹⁾ összhangban a transzeurópai energiahálózatokra vonatkozóan megállapított iránymutatásokat;
- b) a határokon átnyúló rendszerösszekötőket illetően továbbá alapul kell venni a különböző rendszerhasználók ésszerű igényeit, és a tervbe bele kell foglalni a 2009/.../EK irányelv 8., 13. és 22. cikkében említett beruházók hosszú távú kötelezettségvállalásait is;
- c) a határokon átnyúló kapacitás tekintetében különösen meg kell jelölni a beruházási hiányterületeket.

(11) A Bizottság kérésére a villamosenergia-piaci ENTSO a 18. cikkben előírt iránymutatások elfogadását véleményezi a Bizottság részére.

9. cikk

Az Ügynökség figyelemmel kíséresi tevékenysége

(1) Az Ügynökség figyelemmel kíséri a villamosenergia-piaci ENTSO számára a 8. cikk (1), (2) és (3) bekezdésben említett feladatok ellátását, és arról beszámol a Bizottságnak.

Az Ügynökség figyelemmel kíséri a 8. cikk (2) bekezdése szerint kidolgozott üzemi és kereskedelmi szabályzatok, valamint a 6. cikk (1)–(10) bekezdésének megfelelően kidolgozott, de a Bizottság által a 6. cikk (11) bekezdése szerint nem elfogadott üzemi és kereskedelmi szabályzatok villamosenergia-piaci ENTSO általi végrehajtását. Amennyiben a villamosenergia-piaci ENTSO elmulasztotta ezen üzemi és kereskedelmi szabályzatok végrehajtását, az Ügynökség benyújtja a Bizottságnak az erre vonatkozó, megfelelő indokolással ellátott véleményét.

Az Ügynökség figyelemmel kíséri és elemzi a szabályzatok és a Bizottság által a 6. cikk (11) bekezdése szerint elfogadott iránymutatások végrehajtását, valamint az alkalmazandó szabályoknak a piaci integráció elősegítését célzó összehangolására, továbbá a megkülönböztetésmentességre, a tényleges versenyre és a piac hatékony működésére gyakorolt hatásukat, és arról beszámol a Bizottságnak.

(2) A villamosenergia-piaci ENTSO véleményezésre megküldi az Ügynökségnek a hálózatfejlesztési terv tervezetét, valamint a konzultációs folyamatra vonatkozó információkat is tartalmazó éves munkaprogram tervezetét.

Az Ügynökség az ezek kézhezvételének napjától számított két hónapos időszakon belül a Bizottság és a villamosenergia-piaci ENTSO részére kellő indokolással ellátott véleményt, valamint ajánlásokat nyújt be, ha úgy véli, hogy a villamosenergia-piaci ENTSO által benyújtott éves munkaprogram tervezete vagy a hálózatfejlesztési terv tervezete nem segíti elő a megkülönböztetésmentességet, a tényleges versenyt, a piac hatékony működését, illetve a harmadik felek részére is hozzáférést biztosító, határokon átnyúló rendszerösszekötés kellő szintjét.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. szeptember 6-i 1364/2006/EK határozata a transzeurópai energiahálózatokra vonatkozó iránymutatások megállapításáról (HL L 262., 2006.9.22., 1. o.).

10. cikk

Konzultációk

(1) Az üzemi és kereskedelmi szabályzatok, a hálózatfejlesztési terv tervezete, valamint a 8. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett éves munkaprogramja kidolgozása során a villamosenergia-piaci ENTSO széles körben, kellő időben, nyitott és átlátható módon, az 5. cikk (1) bekezdésében említett eljárási szabályzatnak megfelelően a piac valamennyi érintett szereplője, és különösen valamennyi érdekelt képviselői szervezetbevonásával konzultációs eljárást folytat. E konzultációnak ki kell terjednie a nemzeti szabályozó hatóságokra és más nemzeti hatóságokra, az ellátó- és a termelővállalkozásokra, a felhasználókra, a rendszerhasználókra és az elosztórendszer-üzemeltetőkre, ideértve az érintett ágazati szövetségeket, műszaki testületeket és az érdekeltet tömörítő platformokat is. A konzultáció célja a döntéshozatali folyamatban érintett valamennyi érdekelt fél véleményének és javaslatának felmérése.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt konzultációkkal kapcsolatos valamennyi dokumentumot és az ülések jegyzőkönyveit nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

(3) A 8. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében előírt éves munkaprogram, illetőleg üzemi és kereskedelmi szabályzatok elfogadását megelőzően a villamosenergia-piaci ENTSO beszámol a konzultáció során hozzá beérkezett észrevételek figyelembe vételének módjáról, valamint arról, hogy ezeket az észrevételeket hogyan vette figyelembe. Ha az észrevételeket nem vette figyelembe, azt köteles megindokolni.

11. cikk

Költségek

A villamosenergia-piaci ENTSO-nál a 4–12. cikkben említett tevékenységek elvégzésével összefüggésben felmerülő költségeket az átvitelrendszer-üzemeltetők viselik, és ezeket a költségeket a tarifák kiszámítása során figyelembe kell venni. Ezeket a költségeket a szabályozó hatóságok csak abban az esetben hagyják jóvá, ha azok ésszerűek és arányosak.

12. cikk

Az átvitelrendszer-üzemeltetők regionális együttműködése

(1) Az átvitelrendszer-üzemeltetők a villamosenergia-piaci ENTSO-n belül, a 8. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében előírt feladatokhoz való hozzájárulás céljából regionális együttműködést alakítanak ki. Ennek keretében két évente regionális beruházási tervet tesznek közzé, és e regionális beruházási terv alapján beruházási döntéseket hozhatnak.

(2) Az átvitelrendszer-üzemeltetők a hálózat optimális üzemeltetése érdekében elősegítik operatív megegyezések létrehozását, továbbá elősegítik az energiatőzsdék kialakítását, a határkeresztelő kapacitás megkülönböztetéstől mentes, piaci alapú megoldások révén történő felosztását – kellő figyelemmel az implicit aukciós eljárások konkrét érdemeire rövid távú felosztás esetén – valamint a kiegyenlítő és a tartalék energiával összefüggő mechanizmusok integrálását.

(3) A Bizottság a létező regionális együttműködési struktúrák figyelembevételével meghatározhatja az egyes együttműködési struktúrák tevékenységének földrajzi területét. Minden tagállamnak meg kell engedni, hogy az együttműködést egynél több földrajzi területen is ösztönözze. Az első mondatban említett intézkedést, mivel e rendelet nem alapvető fontosságú elemének kiegészítéssel történő módosítására irányul, a 23. cikk (2) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással kell elfogadni.

A Bizottság ebből a célból konzultálhat a villamosenergia-piaci ENTSO-val és az Ügynökséggel.

13. cikk

Az átvitelrendszer-üzemeltetők közötti ellentételezési mechanizmus

(1) Az átvitelrendszer-üzemeltetők ellentételezésben részesülnek az átviteli hálózaton befogadott határkeresztesző villamosenergia-áramlás kapcsán felmerülő költségeikért.

(2) Az (1) bekezdésben említett ellentételezést azon nemzeti átvitelrendszer-üzemeltetők fizetik, ahonnan a határkeresztesző áramlások erednek, illetve ahol az áramlások végződnek.

(3) Az ellentételező kifizetéseket szabályos időközönként teljesítik egy adott múltbeli időszak tekintetében. Adott esetben a kifizetett ellentételezés utólagos módosítására akkor kerül sor, ha az a ténylegesen felmerült költségek kimutatása végett szükséges.

Az első olyan időszakot, amely után ellentételezés fizetendő, a 18. cikkben említett iránymutatásokban határozzák meg.

(4) A 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban eljárva a Bizottság dönt az ellentételezésként fizetendő összegekről.

(5) A befogadott határkeresztesző áramlások nagysága és azon határkeresztesző áramlások nagysága, amelyeket úgy minősítenek, hogy országos átviteli hálózatokból erednek és/vagy ott végződnek, egy adott időszakban ténylegesen mért villamos energia fizikai áramlása alapján határozandó meg.

(6) A határkeresztesző áramlás befogadásából eredő költségeket a hosszú távú, előretekintő átlagos költségnövekmény alapján kell megállapítani, figyelembe véve a veszteségeket, az új infrastruktúrával kapcsolatos beruházásokat, a meglévő infrastruktúra költségeinek megfelelő arányos részét, amennyiben az infrastruktúrát a határkeresztesző áramlás átvitelére használják, különös figyelemmel az ellátás biztonságának garantálására. A felmerült költségek megállapításához ismert költségvetési módszereket kell alkalmazni. Azon előnyöket, amelyek abból származnak, hogy a hálózat határkeresztesző áramlást fogad be, figyelembe kell venni a kapott ellentételezés csökkentése végett.

14. cikk

Hálózathozzáférési díjak

(1) A hálózati rendszerüzemeltetők által a hálózati hozzáférés tekintetében alkalmazott díjaknak átláthatóknak kell lenniük,

figyelembe kell venniük a hálózathozzáférési követelményeket, és tükrözniük kell a ténylegesen felmerült költségeket, amennyiben azok megfelelnek egy hatékonyan működő és szerkezetileg hasonló hálózati rendszerüzemeltető díjainak, és megkülönböztetéstől mentesen kell alkalmazni őket. A díjak nem lehetnek távolságfüggőek.

(2) A termelőktől és a fogyasztóktól („terhelés”) egyaránt kérhető hálózathozzáférési díj. A teljes hálózathozzáférési díj termelőket terhelő hányada, attól függően, hogy szükség van-e megfelelő és hatékony területi jelzések szolgáltatására, alacsonyabb, mint a fogyasztókat terhelő hányad. Adott esetben a termelőkre és/vagy fogyasztókra alkalmazott díjak szintjének közösségi szintű területi jelzéseket kell szolgáltatnia, és figyelembe kell vennie a hálózati veszteségeket és az okozott szűk keresztmetszetet, továbbá az infrastrukturális beruházási költségeket. Ez nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy területükön belül saját területi jelzéseket adjanak, vagy olyan mechanizmusokat alkalmazzanak, amelyek biztosítják, hogy a fogyasztók („terhelés”) által viselt hálózathozzáférési díjak egész területükön egységesek legyenek.

(3) A hálózathozzáférési díjak meghatározásakor figyelembe kell venni:

- a) az átvitelrendszer-üzemeltetők közötti ellentételezési mechanizmus ki- és befizetéseit;
- b) a ténylegesen teljesített ki- és befizetéseket, csakúgy, mint az előző időszakok adatai alapján a jövőbeni időszakokra becsült kifizetéseket.

(4) Megfelelő és hatékony területi jelzések megléte esetén, a (2) bekezdéssel összhangban a termelők és fogyasztók hálózathozzáférési díjait a villamosenergia-áramlás származási, illetve célországaitól függetlenül kell alkalmazni, az alapul szolgáló kereskedelmi szerződésnek megfelelően. Ez nem érinti a 16. cikkben említett szűk keresztmetszet kezeléséből származó bejelentett kivételre és behozatalra vonatkozó díjakat.

(5) A villamos energia bejelentett tranzitjára vonatkozó egyedi ügyletekre nem szabad külön hálózati díjakat alkalmazni.

15. cikk

Információs szolgáltatás

(1) Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek koordinációs és információcserére vonatkozó eljárásokat kell létrehozniuk, hogy biztosítsák a hálózatok biztonságát a szűk keresztmetszet kezelése szempontjából.

(2) Az átvitelrendszer-üzemeltetők által alkalmazott biztonsági, üzemeltetési és tervezési szabványokat nyilvánosságra kell hozni. A nyilvánosságra hozott információk tartalmazzák a teljes átviteli kapacitás és az átviteli megbízhatósági tartalék számításához használt – a hálózat elektromos és fizikai tulajdonságai alapján meghatározott – általános módszert. E számítási módokat a szabályozó hatóságoknak jóvá kell hagyniuk.

(3) Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek közzé kell tenniük a rendelkezésre álló átviteli kapacitásokra vonatkozó becsléseket minden napra vonatkozóan, feltüntetve a már lefoglalt rendelkezésre álló kapacitásokat is. Ezen információkat meghatározott időközönként kell közzétenni a szállítás napja előtt, és mindenképpen tartalmazniuk kell heti és havi előzetes becsléseket, valamint a rendelkezésre álló kapacitás várható megbízhatóságának mennyiségi megjelölését.

(4) Az átvitelrendszer-üzemeltetők kötelesek releváns adatokat közzétenni az összesített előrejelzésről és a tényleges keresletről, a termelési és terhelési kapacitás rendelkezésre állásáról és tényleges kihasználtságáról, a hálózatok és a rendszerösszekötők rendelkezésre állásáról és kihasználtságáról, valamint a kiegyenlítő energiáról és a tartalékkapacitásról. A kis teljesítményű termelő- és terhelési egységek rendelkezésre állása és tényleges kihasználtsága tekintetében felhasználhatók az összesített becslőt adatok.

(5) Az érintett piaci résztvevők kötelesek a megfelelő adatokat az átvitelrendszer-üzemeltetők rendelkezésére bocsátani.

(6) Azok a termelővállalkozások, amelyek – akár tulajdonosként, akár üzemeltetőként – legalább egy olyan termelési eszközzel rendelkeznek, amelynek beépített teljesítménye legalább 250 MW, üzemenkénti és óránkénti bontásban öt évre visszamenőleg állandó jelleggel hozzáférhetővé teszik a nemzeti szabályozó hatóság, a nemzeti versenyhatóság és a Bizottság számára azokat az adatokat, amelyek alapján ellenőrizhető a teherelosztásra vonatkozó valamennyi operatív döntésük, valamint az áramtőzsdéken, a rendszerösszekötő kapacitásra vonatkozóan lefolytatott aukciókon, a tartalékpiacon és a tőzsdén kívüli ügyletek piacán tanúsított ajánlattételi viselkedésük. Az üzemenkénti és óránkénti bontásban tárolandó információknak tartalmazniuk kell legalább egyrészt az ajánlattétel időpontjára, másrészt a villamos energia előállításának időpontjára vonatkozóan a rendelkezésre álló termelési kapacitásra és a lekötött tartalékokra vonatkozó adatokat, ideértve a lekötött tartalékok üzemenkénti felosztását is.

16. cikk

A szűk keresztmetszet kezelésének általános elvei

(1) A szűk hálózati keresztmetszet problémáira megkülönböztetéstől mentes, piaci alapú megoldásokat kell alkalmazni, amelyek hatékony gazdasági jelzéseket szolgáltatnak a piaci szereplőknek és az érintett átvitelrendszer-üzemeltetőknek. A hálózati szűk keresztmetszet problémáit lehetőleg ügyletektől független módszerekkel kell megoldani, azaz olyan módszerekkel, amelyek nem az egyes piaci szereplők szerződési közötti különbségtételen alapulnak.

(2) Az ügyletek csökkentésével járó eljárásokat csak vészhelyzet esetén szabad alkalmazni, amikor az átvitelrendszer-üzemeltetők gyorsan és hatékonyan kell cselekednie, és a teher-újraelosztás vagy ellenkereskedelem alkalmazása nem lehetséges. Minden ilyen eljárást megkülönböztetéstől mentesen kell alkalmazni.

Azon piaci szereplőket, akik számára kapacitást osztottak fel, minden csökkentésért ellentételezni kell, a vis maior esetek kivételével.

(3) A rendszerösszekötők és/vagy a határkeresztesző áramlásokat érintő átviteli hálózatok maximális kapacitását – a hálózati üzembiztonságra vonatkozó biztonsági szabványok betartása mellett – a piaci szereplők számára hozzáférhetővé kell tenni.

(4) A piaci szereplők a szóban forgó üzemeltetési időszakot megelőzően kellő időben tájékoztatják az érintett átvitelrendszer-üzemeltetőket arról, hogy fel kívánják-e használni a lekötött kapacitásokat. Minden lekötött, de fel nem használt kapacitást nyílt, átlátható és megkülönböztetéstől mentes módon újra vissza kell juttatni a piacra.

(5) Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek – amennyire ez műszakilag lehetséges – nettósítaniuk kell a szűk keresztmetszetű rendszerösszekötő vezetéseken ellenkező irányban zajló energiaáramlás kapacitásigényét annak érdekében, hogy ezt a vezetéket a legnagyobb kapacitáson lehessen használni. A hálózat biztonságának legteljesebb figyelembe vétele mellett a szűk keresztmetszeten enyhítő ügyleteket soha nem szabad elutasítani.

(6) A rendszerösszekötő-kapacitás felosztásából származó bevételeket a következő célokra kell felhasználni:

- a) a lekötött kapacitás tényleges rendelkezésre állásának biztosítása; és/vagy
- b) a rendszerösszekötő kapacitásoknak különösen új rendszerösszekötők révén történő fenntartása vagy növelésére fordított hálózati beruházások.

Ha nincs mód a bevételeknek az első albekezdés a) és/vagy b) pontjában meghatározott célokra történő hatékony felhasználására, akkor azok – az érintett tagállamok szabályozó hatóságainak jóváhagyásától függően – az ezen szabályozó hatóságok által meghatározott maximális összegben felhasználhatók olyan bevételként, amelyet a szabályozó hatóságoknak figyelembe kell venniük a hálózati díjak számítási módszereinek jóváhagyásakor és/vagy a hálózati díjak meghatározásakor.

A bevételek fennmaradó részét külön belső számlán kell elhelyezni mindaddig, amíg az felhasználhatóvá nem válik az első albekezdés a) és/vagy b) pontjában meghatározott célokra.

17. cikk

Új rendszerösszekötők

(1) Az új egyenáramú rendszerösszekötők kérelemre, korlátozott időtartamra mentesíthetők az e rendelet 16. cikkének (6) bekezdésében, valamint a 2009/.../EK irányelv 9., 31. cikkében és 36. cikkének (6) és (8) bekezdésében foglalt rendelkezések alól, a következő feltételek mellett:

- a) a beruházásnak fokoznia kell a versenyt a villamosenergia-ellátás terén;
- b) a beruházás kockázatának akkorának kell lennie, hogy a beruházás nem valósulna meg a mentesség nélkül;
- c) a rendszerösszekötőnek olyan természetes vagy jogi személy tulajdonában kell állnia, aki vagy amely legalább jogi formájában független azoktól a rendszerüzemeltetőktől, amelyek hálózataiban a rendszerösszekötő megépül;
- d) a rendszerösszekötő használóira díjat kell kiróni;

e) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 1996. december 19-i 96/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 19. cikkében említett részleges piacnyitás óta a rendszerösszekötő tőke- vagy üzemeltetési költségének semmilyen része sem térülhetett meg a rendszerösszekötő által összekapcsolt átviteli vagy elosztóhálózatok használati díjainak egyetlen eleméből sem;

f) a mentesség nem károsíthatja a versenyt és a villamos energia belső piacának hatékony működését, sem azon szabályozott rendszer hatékony működését, amelyhez a rendszerösszekötő kapcsolódik.

(2) Kivételes esetekben az (1) bekezdést váltóáramú rendszerösszekötőkre is alkalmazni kell, feltéve, hogy a szóban forgó beruházás költsége és kockázata különösen magas, összehasonlítva a két szomszédos országok átviteli hálózatot összekötő váltóáramú rendszerösszekötők esetében általában felmerülő költségekkel és kockázatokkal.

(3) Az (1) bekezdést meglévő rendszerösszekötők kapacitásának jelentős növelése esetén is alkalmazni kell.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés szerinti mentességről szóló határozatot az érintett tagállamok szabályozó hatóságai eseti alapon hozzák meg. A mentesség vonatkozhat az új rendszerösszekötő vagy a meglévő, jelentősen megnövelt kapacitású rendszerösszekötő teljes kapacitására vagy annak egy részére.

A mentesség megadásával kapcsolatos döntés meghozatalakor eseti alapon meg kell fontolni, hogy a mentesség időtartamát és a rendszerösszekötőhöz való megkülönböztetésmentes hozzáférést nem szükséges-e feltételekhez kötni. Az ezekre a feltételekre vonatkozó döntések meghozatalakor figyelembe kell venni különösen a kiépítendő új kapacitást vagy a meglévő kapacitás módosítását, a projektre vonatkozó időkereteket és a nemzeti sajátosságokat.

A mentesség megadása előtt az érintett tagállamok szabályozó hatóságai döntenek a kapacitással való gazdálkodás és a kapacitáselosztás szabályairól és mechanizmusairól. A szűk keresztmetszet kezelésére vonatkozó szabályok kötelezővé teszik a kihasználatlan kapacitás piacra vitelét, továbbá a létesítmény használói jogosultak a részükre lekötött kapacitással a másodlagos piacon kereskedni. Az (1) bekezdés a), b) és f) pontjában foglalt feltételek értékelése során figyelembe kell venni a kapacitáselosztási eljárás eredményeit.

A mentesség megadásáról szóló határozatot – ideértve az e bekezdés második albekezdésben említett feltételek esetleges alkalmazását is – kellően meg kell indokolni, és közzé kell tenni.

(5) A (4) bekezdésben említett határozatokat az Ügynökség kizárólag az alábbi esetekben hozhatja meg:

a) ha az érintett szabályozó hatóságok nem tudtak megállapodásra jutni attól az időponttól számított hat hónapon belül, amikor a mentességre vonatkozó kérelmet a szabályozó hatóságok közül az utolsóhoz benyújtották; vagy

b) az érintett szabályozó hatóságok közös kérésére.

⁽¹⁾ HLL 27., 1997.1.30., 20. o.

Az Ügynökség köteles konzultálni az érintett szabályozó hatóságokkal.

(6) A (4) és az (5) bekezdéstől eltérően a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a szabályozó hatóság vagy adott esetben az Ügynökség hivatalos határozat céljából terjessze a mentességi kérelemről alkotott véleményét a tagállam hatáskörrel rendelkező testülete elé. E véleményt a határozattal együtt teszik közzé.

(7) A szabályozó hatóságok tájékoztatásul minden egyes mentességi kérelem egy példányát a beérkezést követően haladéktalanul eljuttatják az Ügynökségnek és a Bizottságnak. A határozatról a helyzettől függően az érintett szabályozó hatóságok vagy az Ügynökség (értesítő szervek) haladéktalanul értesítik a Bizottságot, és megküldenek minden, a határozat szempontjából lényeges információt. Ez az információ összesítve is megküldhető a Bizottságnak oly módon, hogy a Bizottság kellően megalapozott határozatot hozhasson. Ez az információ kiterjed különösen:

a) azokra a részletes indokokra, amelyek alapján a mentességet megadták, ideértve a mentesség szükségességét megalapozó pénzügyi információkat is;

b) a mentesség megadásának a versenyre és a villamosenergia belső piacának tényleges működésére kifejtett hatásáról elkészített elemzésre;

c) a mentesség időtartamának indokolására, valamint annak okaira, hogy a mentesség miért a kérdéses rendszerösszekötő teljes kapacitásának adott hányadára vonatkozik;

d) az érintett szabályozó hatóságokkal lefolytatott konzultáció eredményére.

(8) A (7) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételét követő naptól kezdődően számítva két hónapon belül a Bizottság dönthet úgy, hogy felkéri az értesítő szerveket a mentességet megadó határozat módosítására vagy visszavonására. A kéthónapos időszak további két hónappal meghosszabbítható, ha a Bizottság további információt kér. Ez a további időszak a hiánytalan információk kézhezvételét követő napon kezdődik. A kezdeti két hónapos időszak a Bizottság és az értesítő szervek együttes hozzájárulásával is meghosszabbítható.

Ha a kért információkat a felkérésben kitűzött határidőn belül nem küldik meg, akkor úgy kell tekinteni, hogy az értesítést visszavonták, kivéve, ha a lejárat előtt a határidőt a Bizottság és az értesítő szervek együttes hozzájárulásával meghosszabbították, vagy ha az értesítő szervek kellő indokollással ellátott nyilatkozatban akként tájékoztatták a Bizottságot, hogy állásunk szerint az értesítés teljes volt.

A mentességet megadó határozat módosítására vagy visszavonására felszólító bizottsági határozatnak az értesítő szervek kötelesek egy hónapon belül eleget tenni, és erről tájékoztatni a Bizottságot.

A Bizottság köteles megőrizni az üzleti szempontból érzékeny információk titkosságát.

A mentességet megadó határozat bizottsági jóváhagyása az elfogadást követően két év elteltével hatályát veszti, abban az esetben, ha a rendszerösszekötő megépítése eddig az időpontig nem kezdődött meg, és az elfogadást követően öt év elteltével hatályát veszti, ha a rendszerösszekötő eddig az időpontig nem állt üzembe.

(9) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésében lefektetett feltételek alkalmazásáról, valamint az e cikk (4), (7), (6) és (8) bekezdése alkalmazása céljából követendő eljárásról iránymutatásokat fogadhat el. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó ezen intézkedéseket a 23. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

18. cikk

Iránymutatások

(1) Ha szükséges, a 13. és a 14. cikkben előírt elvekkel összhangban az átvitelrendszer-üzemeltetők közötti ellentételezések mechanizmusára vonatkozó iránymutatásokban rendelkezni kell:

- a) a határkereszteszű áramlásért ellentételezés fizetésére kötelezett átvitelrendszer-üzemeltetők megállapítására szolgáló eljárás részleteiről, ideértve a határkereszteszű áramlás kiinduló, illetve célszágainak átvitelrendszer-üzemeltetői közötti megosztás szabályait is, összhangban a 13. cikk (2) bekezdésével;
- b) a követendő fizetési eljárás részleteiről, ideértve annak meghatározását is, hogy mely időszakra vonatkozóan kell először ellentételezést fizetni, összhangban a 13. cikk (3) bekezdésének második albekezdésével;
- c) a 13. cikk alapján ellentételezésre jogosító fogadott határkereszteszű áramlás mennyiségének kiszámítására és jellegének meghatározására szolgáló módszertanok részletei, valamint az egyes tagállamok átviteli hálózataiból eredő és/vagy ott végződő áramlás nagyságának meghatározására szolgáló módszertan részletes meghatározásáról, összhangban a 13. cikk (5) bekezdésével;
- d) a határkereszteszű áramlás fogadásához kapcsolódó költség és haszon kiszámítására szolgáló módszertan részletes meghatározásáról, összhangban a 13. cikk (6) bekezdésével;
- e) az átvitelrendszer-üzemeltetők közötti ellentételezés mechanizmusa vonatkozásában az Európai Gazdasági Térségen kívüli országokból eredő, illetve ott végződő villamosenergia-áramlások kezelésének módjáról;
- f) az egyenáramú rendszerösszekötővel összekapcsolt országos rendszerek részvételéről, összhangban a 13. cikkel.

(2) Az iránymutatásokban olyan szabályok is megállapíthatók, amelyek az országos díjszabások alapján a termelőkre és a fogyasztókra (a terhelésre) rótt díjak megállapítására alkalmazott alapelvek fokozatos összehangolását eredményezik, ideértve az átvitelrendszer-üzemeltetők közötti ellentételezés mechanizmusának a nemzeti hálózati díjakban történő megjelenítését, valamint a megfelelő és hatékony területi jelzéseket is, összhangban a 14. cikkben megállapított elvekkel.

Az iránymutatásokban rendelkezni kell közösségi szintű, megfelelő és hatékony, összehangolt területi jelzésekről.

Semmiféle, e téren végzett harmonizáció nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy olyan mechanizmusokat alkalmazzanak, amelyek biztosítják, hogy a fogyasztók (terhelés) által viselt hozzáférési díjak egész területükön összehasonlíthatóak legyenek.

(3) Amennyiben szükséges, az e rendelet céljainak eléréséhez szükséges harmonizáció minimális szintjének biztosítása érdekében, a szükségesnek ítélt körben a következő kérdésekről is iránymutatásokat kell kiadni:

- a) a 15. cikkben előírt elvekkel összhangban az információs szolgáltatás részletes szabályaira vonatkozóan;
- b) a villamos energia kereskedelmére vonatkozó részletes szabályokról;
- c) a rendszerösszekötő kapacitására – ideértve a területi jelzéseket is – vonatkozó beruházásösztönzés részletes szabályairól;
- d) a 8. cikk (6) bekezdésében felsorolt területek részletes szabályairól.

(4) Az országos rendszerek közötti rendszerösszekötők rendelkezésre álló átviteli kapacitásának felosztására és kezelésére vonatkozó iránymutatásokat az I. melléklet állapítja meg.

(5) A Bizottság iránymutatásokat fogadhat el az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében felsorolt kérdéskörökben. A 15. és a 16. cikkben előírt elvekkel összhangban módosíthatja az e cikk (4) bekezdésben említett iránymutatásokat különösen azzal a céllal, hogy részletes iránymutatásokat fogalmazzon meg a gyakorlatban alkalmazott valamennyi kapacitáselosztási módszerre vonatkozóan, illetőleg gondoskodjon arról, hogy a szűk keresztmetszetek kezelésére alkalmazott mechanizmusok a belső piac célkitűzéseivel összhangban fejlődjenek. Az ilyen módosítások alkalmával – amennyiben szükséges – közös szabályokat kell megállapítani a hálózat használata és üzemeltetése során a 15. cikk (2) bekezdése értelmében alkalmazandó biztonsági és üzemviteli minimumszabványokra vonatkozóan.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket, a 23. cikk (2) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

Az iránymutatások elfogadása, illetve módosítása alkalmával a Bizottság gondoskodik arról, hogy az iránymutatások biztosítsák, de ne lépjenek túl az e rendelet célkitűzéseinek megvalósításához legalább szükséges mértékű harmonizációt.

Az iránymutatások elfogadása, illetve módosítása alkalmával a Bizottság jelzi, hogy milyen lépéseket tett a szóban forgó iránymutatások olyan harmadik országok előírásaival való összehangolása érdekében, amelyek szintén a közösségi villamosenergia-rendszerhez tartoznak.

Ezen iránymutatások első elfogadásakor a Bizottság gondoskodik arról, hogy azok egységes intézkedéstervezet formájában legalább az (1) bekezdés a) és d) pontjában, valamint a (2) bekezdésben említett kérdésekre kiterjedjenek.

19. cikk

Szabályozó hatóságok

Feladataik végrehajtásakor a szabályozó hatóságok biztosítják e rendelet és a 18. cikk szerint elfogadott iránymutatások betartását. Adott esetben, ha ez a rendelet céljainak elérése érdekében szükséges, együttműködnek egymással, a Bizottsággal és a 2009/.../EK irányelv IX. fejezetével összhangban az Ügynökséggel.

20. cikk

Információ szolgáltatása és titoktartás

(1) A tagállamok és a szabályozó hatóságok kérelemre a Bizottság rendelkezésére bocsátanak minden olyan információt, amely a 13. cikk (4) bekezdése, valamint a 18. cikk céljaihoz szükséges.

Különösen a 13. cikk (4) és (6) bekezdésének alkalmazásában, a szabályozó hatóságok rendszeresen információt szolgáltatnak a nemzeti átvitelrendszer-üzemeltetők ténylegesen felmerült költségeiről, továbbá az átviteli hálózaton végbemenő fizikai áramlással és a hálózati költséggel kapcsolatos adatokat és minden egyéb lényeges információt.

A szükséges információk összetettségének és az információszolgáltatás sürgősségének figyelembevételével a Bizottság ésszerű határidőt tűz ki, amelyen belül az információt meg kell adni.

(2) Ha az érintett tagállam vagy szabályozó hatóság nem adja meg a kért információt az e cikk (1) bekezdésben említett határidőn belül, a Bizottság az érintett vállalkozásoktól közvetlenül is kérheti a 13. cikk (4) bekezdésében, valamint a 18. cikkben meghatározott célokhoz szükséges összes információt.

Amikor egy vállalkozást a Bizottság adatszolgáltatásra kér, a kérelem másolatát egyidejűleg megküldi azon tagállam szabályozó hatóságai részére is, amelyek területén a vállalkozás székhelye található.

(3) A Bizottság az adatszolgáltatásra vonatkozó kérelemben meghatározza a kérelem jogalapját, az információ megküldésének határidejét, a kérelem célját, továbbá a 22. cikk (2) bekezdésében előírt azon szankciókat, amelyeket pontatlan, hiányos vagy félrevezető információk szolgáltatása esetén alkalmaznak. A Bizottság az információk szolgáltatására ésszerű határidőt állapít meg, figyelembe véve az igényelt információk összetettségét, és azt, hogy azokra milyen sürgősen van szükség.

(4) A vállalkozások tulajdonosai vagy azok képviselői, valamint jogi személyek esetén a jog szerint vagy az alapító okirat alapján azok képviselőjére jogosult személyek adják meg a kért információkat. Kellően felhatalmazott ügyvédek megbízóik nevében eljárva szintén megadhatják a szóban forgó információkat, ez esetben teljes mértékben a megbízó felel azért, ha a szolgáltatott információ hiányos, pontatlan vagy félrevezető.

(5) Ha egy vállalkozás nem adja meg a kért információt a Bizottság által meghatározott határidőn belül, vagy hiányos információt szolgáltat, a Bizottság határozat útján kérheti az információ megadását. A határozat megállapítja, hogy milyen

információkat kell megadni, és erre megfelelő határidőt határoz meg. Megjelöli a 22. cikk (2) bekezdésében előírt szankciókat. Jelzi azon jogot is, hogy kérni lehet a határozat felülvizsgálatát az Európai Közösségek Bíróságától.

A Bizottság ezzel egyidejűleg a határozat másolatát elküldi azon tagállam szabályozó hatóságainak, amelynek területén az illető személy lakóhelye, illetve a vállalkozás székhelye található.

(6) E cikk (1) és (2) bekezdésében említett információt csak a 13. cikk (4) bekezdésében, illetve a 18. cikkben megjelölt célokra szabad felhasználni.

A Bizottság nem fedheti fel az e rendelet értelmében szerzett azon információkat, amelyekre szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik.

21. cikk

A tagállamok joga további részletes intézkedésekről történő rendelkezésre

E rendelet nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy fenntartsanak vagy bevezessenek olyan intézkedéseket, amelyek e rendelet vagy a 18. cikkben említett iránymutatások rendelkezéseinél részletesebb rendelkezéseket tartalmaznak.

22. cikk

Szankciók

(1) A (2) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok meghatározzák az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden intézkedést, amely e rendelkezések végrehajtásának biztosításához szükséges. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok 2004. július 1-jéig értesítik a 1228/2003/EK rendeletben meghatározott rendelkezéseknek megfelelő szabályokról a Bizottságot, és haladéktalanul bejelentenek a Bizottságnak valamennyi későbbi, ezeket érintő módosítást. A tagállamok ...-ig (*) értesítik az 1228/2003/EK rendeletben meghatározott rendelkezéseknek nem megfelelő szabályokról a Bizottságot, és haladéktalanul bejelentenek a Bizottságnak valamennyi későbbi, ezeket érintő módosítást.

(2) A Bizottság határozat útján a megelőző üzleti év teljes forgalmának 1 %-át meg nem haladó pénzbírságot róhat ki azon vállalkozásokra, amelyek szándékosan vagy gondatlanságból pontatlan, hiányos vagy félrevezető információt szolgáltatnak a 20. cikk (3) bekezdése szerinti kérelemre, vagy nem adják meg a kért információt a 20. cikk (5) bekezdésének első albekezdése alapján hozott határozatban megállapított határidőn belül.

A pénzbírság összegének megállapításakor figyelembe kell venni, hogy az első albekezdés követelményeit milyen mértékben nem tartották be.

(3) Az (1) bekezdés értelmében meghatározott szankciók, valamint a (2) bekezdés értelmében hozott határozatok nem büntetőjogi természetűek.

(*) E rendelet alkalmazásának dátuma.

23. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 2009/.../EK irányelv 46. cikkével létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

24. cikk

A Bizottság jelentése

A Bizottság figyelemmel kíséri e rendelet végrehajtását. A Bizottság a 2009/.../EK irányelv (*) 47. cikke (6) bekezdése szerinti jelentésében beszámol az e rendelet alkalmazása során nyert tapasztalatokról is. A jelentés különösen azt vizsgálja, hogy e rendelet mennyire volt eredményes a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme vonatkozásában a megkülönböztetéstől mentes, költségeket tükröző hálózati hozzáférés feltételeinek biztosítása terén, annak érdekében, hogy hozzájáruljon a

felhasználók választási lehetőségeihez a villamos energia egy jól működő belső piacán, valamint a hosszú távú ellátásbiztonsághoz, továbbá azt is vizsgálja, hogy milyen mértékben állnak rendelkezésre hatékony területi jelzések. Amennyiben szükséges, a jelentéshez megfelelő javaslatokat és/vagy ajánlásokat kell mellékelni.

25. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1228/2003/EK rendelet ...-tól/-től (*) hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni a II. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet ...-tól/-től (*) kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről

az elnök

...

a Tanács részéről

az elnök

...

(*) E rendelet hatálybalépésétől számított 18 hónapnak megfelelő dátum.

I. MELLÉKLET

IRÁNYMUTATÁSOK A NEMZETI HÁLÓZATOK KÖZÖTTI RENDSZERÖSSZEKÖTŐK RENDELKEZÉSRE ÁLLÓ ÁTVITELI KAPACITÁSÁNAK KEZELÉSÉRE ÉS FELOSZTÁSÁRA VONATKOZÓAN**1. Általános rendelkezések**

- 1.1. Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek törekedniük kell minden kereskedelmi ügylet elfogadására, beleértve a határokon keresztül történő kereskedelmet magukban foglaló ügyleteket.
- 1.2. Amennyiben nincs szűk keresztmetszet, nem szabad korlátozni a rendszerösszekötőhöz való hozzáférést. Ott, ahol rendszerint ez az eset áll fenn, nincs szükség a határkereszteső átviteli szolgáltatáshoz való hozzáféréshez állandó általános felosztási eljárásra.
- 1.3. Amennyiben a bejelentett menetrend alapú kereskedelmi ügyletek nem egyeztethetők össze a biztonságos hálózati-üzemeltetéssel, az átvitelrendszer-üzemeltetőknek a hálózati-üzemeltetési biztonság követelményeivel összhangban csökkenteniük kell a szűk keresztmetszetet, miközben törekednek annak biztosítására, hogy a kapcsolódó költségek gazdasági szempontból hatékony szinten maradjanak. Enyhítő célú újra-teherelosztást vagy ellenkereskedelmet abban az esetben kell előírni, ha az alacsonyabb költségű intézkedések nem alkalmazhatók.
- 1.4. Ha a hálózati szűk keresztmetszet állandó jellegű, az átvitelrendszer-üzemeltetőknek azonnal alkalmazniuk kell a szűk keresztmetszet kezelésére vonatkozó, előre meghatározott és közös megállapodással elfogadott megfelelő szabályokat és intézkedéseket. A szűk keresztmetszet-kezelési módszereknek biztosítaniuk kell, hogy az összes kiosztott átviteli kapacitással összefüggő fizikai energiaáramlás megfeleljen a hálózat biztonsági előírásainak.
- 1.5. A szűk keresztmetszet kezelésére elfogadott módszereknek hatékony gazdasági jelzéseket kell nyújtaniuk a piaci résztvevők és az átvitelrendszer-üzemeltetők számára, ösztönözniük kell a versenyt és alkalmasnak kell lenniük regionális és közösségi szintű alkalmazásra.
- 1.6. Nem szabad a szűk keresztmetszetek kezelésében ügyletalapú megkülönböztetést alkalmazni. Átviteli szolgáltatás iránti kérelmet csak akkor lehet visszautasítani, ha a következő feltételek egyidejűleg teljesülnek:
 - a) az e kérelem elfogadásából eredő növekvő fizikai energiaáramlások miatt a villamosenergia-rendszer biztonságos üzemeltetése nem biztosítható és
 - b) a szűk keresztmetszet-kezelési eljárásban a kérelemhez kapcsolódó pénzügyi érték kisebb, mint az ugyanarra a szolgáltatásra irányuló, ugyanolyan feltételek melletti elfogadásra szánt összes többi kérelemhez kapcsolódó érték.
- 1.7. A megfelelő hálózati területek meghatározásakor, amelyeken belül és amelyek között a szűk keresztmetszet kezelése alkalmazandó, az átvitelrendszer-üzemeltetőknek a költséghatékonyság és a villamosenergia belső piacát érő kedvezőtlen hatások minimalizálásának elvét kell követniük. Konkrétan az átvitelrendszer-üzemeltetők nem korlátozhatják a rendszerösszekötő kapacitást azért, hogy saját szabályozási területükön belül feloldják a hálózati szűk keresztmetszetet, kivéve a fenti okok vagy üzemeltetésbiztonsági okok (!) fennállása esetén. Amennyiben ilyen helyzet felmerül, azt az átvitelrendszer-üzemeltetőknek le kell írniuk és átláthatóan be kell mutatniuk minden rendszerhasználó számára. Egy ilyen helyzet csak addig tűrhető meg, amíg hosszú távú megoldás nem születik. A hosszú távú megoldás elérésének módszertanát és projektjeit az átvitelrendszer-üzemeltetők leírják és átláthatóan bemutatják minden rendszerhasználó számára.
- 1.8. A hálózat szabályozási területen belüli, operatív intézkedésekkel és újra-teherelosztással történő kiegyenlítésekor az átvitelrendszer-üzemeltetőknek figyelembe kell venni az intézkedések szomszédos szabályozási területekre gyakorolt hatását.
- 1.9. 2008. január 1-jéig, összehangoltan és biztonságos üzemeltetési feltételek mellett be kell vezetni a rendszerösszekötő kapacitások napon belüli szűk keresztmetszet-kezelési mechanizmusait, a kereskedelmi lehetőségek maximális kihasználása és a határkereszteső mennyiségek kiegyenlítetttségének biztosítása érdekében.
- 1.10. A nemzeti szabályozó hatóságok rendszeresen értékelik a szűk keresztmetszet-kezelési módszereket, különös figyelmet fordítva az e rendeletben és ezen iránymutatásokban megállapított elveknek és szabályoknak, valamint az ezen elvek és szabályok szerint a szabályozó hatóságok által meghatározott feltételeknek és kikötéseknek való megfelelésre. Az ilyen értékelések során konzultálni kell az összes piaci szereplővel és szaktanulmányokat kell készíteni.

2. A szűk keresztmetszet kezelési módszerei

- 2.1. A szűk keresztmetszet kezelési módszereinek piaci alapúknak kell lenniük a határokon keresztül történő hatékony kereskedelem megkönnyítése érdekében. E célból a kapacitást csak explicit (kapacitás) vagy implicit (kapacitás és energia) aukciók keretében lehet felosztani. A két módszer együtt is alkalmazható ugyanazon rendszerösszekötőn. Napon belüli ügyleteknél folytonos kereskedés is alkalmazható.

(!) Az üzemeltetési biztonság: az átviteli rendszer meghatározott biztonsági határértékeken belül tartása.

- 2.2. A versenyfeltételektől függően a szűkkesztmetszet-kezelési mechanizmusoknak esetlegesen biztosítaniuk kell hosszú és rövid távú átviteli kapacitás-felosztást is.
- 2.3. Minden egyes kapacitásfelosztási eljárás során a rendelkezésre álló rendszerösszekötő kapacitás egy előre meghatározott hányadát, ezen felül pedig az előző felosztások során fennmaradt és az előző felosztások során kiosztott kapacitások jogosultjai által felszabadított kapacitásokat kell elosztani.
- 2.4. Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek optimalizálniuk kell a garantált kapacitások mértékét, figyelembe véve az érintett átvitelrendszer-üzemeltetők és a piaci résztvevők kötelezettségeit és jogait, az eredményes és hatékony verseny megkönnyítése érdekében. A kapacitás elfogadható hányadát kisebb megbízhatósági fokon is fel lehet ajánlani a piacon, de a piaci szereplőket mindig tájékoztatni kell a határkeresztező vezetéseken történő szállítás pontos feltételeiről.
- 2.5. A hosszú és középtávú felosztások hozzáférési jogainak garantált átviteli kapacitási jogoknak kell lenniük. E jogokra a nominálás során a „használd, vagy elveszíted” vagy a „használd, vagy add el” elvek érvényesek.
- 2.6. Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek megfelelő struktúrát kell meghatározniuk a különböző időtartamokra vonatkozó kapacitáskiosztáshoz. Ez magában foglalhatja a rendszerösszekötő kapacitás egy minimumszázalékának a napi, vagy napon belüli felosztás számára való tartalékolásának lehetőségét. Az ilyen felosztási struktúrát az illetékes szabályozó hatóság felülvizsgálja. Javaslataik megfogalmazásakor az átvitelrendszer-üzemeltetők figyelembe veszik:
 - a) a piacok sajátosságait,
 - b) az üzemeltetési feltételeket, úgy mint az elfogadott menetrendekből eredő ellentétes irányú áramlások egymást kioltó hatásának (nettósítás) következményeit,
 - c) a fennálló különböző kapacitásfelosztási mechanizmusokra elfogadott százalékok és időtartamok összehangolásának szintjét.
- 2.7. A kapacitásfelosztás során nem alkalmazható megkülönböztetés a piac azon résztvevői között, akik gyakorolni kívánják kétoldalú ellátási szerződések kihasználására vagy áramtözsdéken ajánlatok tételére való jogaikat. Adott időtartamra vonatkozóan a legmagasabb értékű ajánlat nyer, függetlenül attól, hogy implicit vagy explicit.
- 2.8. Azokban a régiókban, ahol a határidős pénzügyi villamosenergia-piacok fejlettek és hatékonyak, a teljes rendszerösszekötő kapacitás felosztható implicit aukcióval.
- 2.9. Az e rendelet 7. cikke szerint mentességet élvező új rendszerösszekötők esetén kívül tilos a kapacitásfelosztási módszereknél lekötési díjat megállapítani.
- 2.10. Elvben minden potenciális piaci résztvevő számára korlátozás nélkül engedélyezni kell a részvételt a felosztási eljárásban. Valamely piaci szereplő erőfőlényének esetleges kihasználásából adódó problémák felmerülésének vagy súlyosbodásának elkerülése érdekében az érintett szabályozó és/vagy versenyhatóságok szükség szerint korlátozókat vezethetnek be általánosságban vagy egyetlen vállalkozást érintően piaci erőfőlény miatt.
- 2.11. A piac résztvevőinek minden egyes időtartamra, adott határidőn belül pontosan nominálniuk kell kapacitáshasználatukat az átvitelrendszer-üzemeltető felé. A határidőt úgy kell meghatározni, hogy az átvitelrendszer-üzemeltetők újra feloszthassák a felhasználatlan kapacitást a következő releváns időtartamban – beleértve a napon belüli eljárásokat is.
- 2.12. A kapacitással szabadon lehet kereskedni másodlagos alapon, ha az átvitelrendszer-üzemeltetőt időben előre tájékoztatták. Ha az átvitelrendszer-üzemeltető egy másodlagos kereskedelmet (ügyletet) elutasít, ezt egyértelműen és átláthatóan közölnie kell az összes piaci résztvevővel és döntéséről magyarázatot kell adnia, valamint értesítenie kell a szabályozó hatóságot.
- 2.13. A kapacitás felosztásával járó kötelezettségek teljesítésének elmulasztásából adódó pénzügyi következmények a mulasztásért felelősöket terhelik. Ha a piaci résztvevők elmulasztják a kapacitás felhasználását, amelynek felhasználására kötelezték magukat, vagy explicit aukcióval felosztott kapacitás esetén elmulasztják a másodlagos alapú értékesítést vagy nem adják vissza a kapacitást időben, elveszítik a kapacitáshoz való jogukat és a költségeket tükröző díjat fizetnek. A kapacitás fel nem használása miatt fizetendő, a költségeket tükröző díjaknak indokoltnak és arányosnak kell lenniük. Ugyanígy, ha egy átvitelrendszer-üzemeltető nem teljesíti kötelezettségét, a piaci résztvevő kompenzálására kötelezhető a kapacitási jogok elvesztése miatt. E célból nem vehetők figyelembe az ebből következő további veszteségek. A pénzügyi következmények tekintetében a kötelezettségek teljesítésének elmulasztásából eredő kötelezettségek meghatározásának kulcsfontosságú elveit és módszereit előre meg kell határozni, majd az érintett nemzeti szabályozó hatóság vagy hatóságok általi felülvizsgálatnak kell alávetni.

3. Koordináció

- 3.1. Az egy rendszerösszekötőre vonatkozó kapacitásfelosztást az érintett átvitelrendszer-üzemeltetők koordinálják és közös felosztási eljárások alkalmazásával hajtják végre. Azokban az esetekben, amikor két ország (átvitelrendszer-üzemeltető) közötti kereskedelem várhatóan jelentősen befolyásolja egy harmadik országban (átvitelrendszer-üzemeltetőnél) a fizikai áramlás feltételeit, az ily módon érintett átvitelrendszer-üzemeltetők közös szűkkesztmetszet-kezelési eljárás útján koordinálják a szűkkesztmetszet-kezelési módszereket. A nemzeti szabályozó hatóságoknak és az átvitelrendszer-üzemeltetőknek biztosítaniuk kell, hogy ne alakulhasson ki olyan egyoldalú szűkkesztmetszet-kezelési eljárás, amelynek jelentős hatása van más hálózatok fizikai villamosenergia-áramlására.

- 3.2. A következő régiók országai között 2007. január 1-jéig a kapacitás felosztására legalább éves, havi és napi közös, koordinált szűkkeresztmetszet-kezelési módszert és eljárást alkalmaznak:
- Észak-Európa (azaz Dánia, Svédország, Finnország, Németország és Lengyelország),
 - Északnyugat-Európa (azaz Benelux államok, Németország és Franciaország),
 - Olaszország (azaz Olaszország, Franciaország, Németország, Ausztria, Szlovénia és Görögország),
 - Közép-Kelet-Európa (azaz Németország, Lengyelország, Cseh Köztársaság, Szlovákia, Magyarország, Ausztria és Szlovénia),
 - Délnyugat-Európa (azaz Spanyolország, Portugália és Franciaország),
 - az Egyesült Királyság, Írország és Franciaország,
 - a Balti államok (azaz Észtország, Lettország és Litvánia).
- Az egyszerre több régióhoz tartozó országokat érintő rendszerösszekötő esetében alkalmazható más szűkkeresztmetszet-kezelési módszer is a többi olyan régióban alkalmazott módszerrel való összeegyeztethetőség biztosítása érdekében, amely régióhoz ezen országok tartoznak. Ebben az esetben az érintett átvitelrendszer-üzemeltetőknek kell a módszert javasolniuk, amelyet majd az érintett szabályozó hatóságoknak felül kell vizsgálniuk.
- 3.3. A 2.8. pontban említett régiók a teljes rendszerösszekötő kapacitást feloszthatják következő napra vonatkozó felosztással.
- 3.4. Egymással összeegyeztethető szűkkeresztmetszet-kezelési eljárásokat kell meghatározni e hét régió mindegyikében egy valóban integrált villamosenergia belső piac kialakítása céljából. A piaci szereplők nem szembesülhetnek egymással nem összeegyeztethető regionális rendszerekkel.
- 3.5. A tisztességes és hatékony verseny és a határkeresztező kereskedelem ösztönzése érdekében a 3.2. pontban felsorolt régiókon belüli átvitelrendszer-üzemeltetők közti koordináció magában foglalja az összes lépcsőfokot a kapacitás kiszámításától és a felosztás optimalizálásától a hálózat biztonságos üzemeltetéséig, a felelőségek egyértelmű kijelölésével. A koordináció elsősorban a következőket foglalja magában:
- közös átviteli modell alkalmazása, amely hatékonyan kezeli az egymással összefüggő fizikai hurokáramlásokat és figyelembe veszi a fizikai és kereskedelmi áramlások közötti eltéréseket,
 - kapacitás felosztása és nominálása az egymással összefüggő fizikai hurokáramlások kezelésére,
 - a kapacitás használatára jogosultak azonos információszolgáltatási kötelessége a kapacitásfelhasználási szándékról, azaz a kapacitás nominálása tekintetében (explicit aukcióknál),
 - azonos időtartamok és zárási idők,
 - azonos struktúra a különböző időtartamok közötti kapacitásfelosztás (pl. 1 nap, 3 óra, 1 hét stb.) és az eladott kapacitásegységek (az energia mennyisége MW-ban, MWh-ban, stb.) tekintetében,
 - egységes szerződéses keret a piaci résztvevőkkel,
 - az áramlások ellenőrzése az üzemeltetési tervezésre és a valós idejű üzemeltetésre vonatkozó hálózatbiztonsági követelmények betartása érdekében,
 - a szűkkeresztmetszet-kezelési tevékenységek elszámolása és kiegyenlítése.
- 3.6. A koordináció az átvitelrendszer-üzemeltetők közti információcserét is tartalmazza. Az információcsere természetének, idejének és gyakoriságának összeegyeztethetőnek kell lennie a 3.5. pontban meghatározott tevékenységekkel és a villamosenergia-piacok működésével. Ennek az információcserének lehetővé kell tennie az átvitelrendszer-üzemeltetők számára a globális hálózati helyzet lehető legjobb előrejelzését, annak érdekében, hogy fel tudják mérni saját hálózatukban az áramlásokat és a rendelkezésre álló rendszerösszekötő kapacitásokat. A más átvitelrendszer-üzemeltetők nevében információt gyűjtő átvitelrendszer-üzemeltetőnek vissza kell juttatnia az adatgyűjtés eredményét a részt vevő átvitelrendszer-üzemeltetőkhez.

4. Piaci műveletek ütemterve

- 4.1. A rendelkezésre álló átviteli kapacitást kellő időben, előre fel kell osztani. Minden egyes felosztást megelőzően az érintett átvitelrendszer-üzemeltetők együtt közlést tesznek a felosztandó kapacitást, adott esetben figyelembe véve a garantált átviteli jogok alól felszabadult kapacitást, és ahol lehetséges, a kapcsolódó nettósított nominálásokat, azon időszakokkal együtt, amelyek alatt kevés a kapacitás vagy nem hozzáférhető (például karbantartás miatt).
- 4.2. A hálózat biztonságára való tekintettel az átviteli jogok nominálásának kellő időben, előre kell megtörténnie, az érintett szervezett piacok következő napra vonatkozó ügyleteit megelőzően és a következő napra vonatkozó vagy napon belüli felosztási mechanizmusok szerint felosztandó kapacitás közzététele előtt. Az ellenkező irányú átviteli jogok nominálását nettósítani kell a rendszerösszekötő hatékony használata érdekében.

- 4.3. A rendelkezésre álló átviteli kapacitásnak az egymást követő, napon belüli felosztása a D napra vonatkozóan a D-1 és a D napon történik, az előrejelzett vagy a tényleges, a következő napra vonatkozó termelői menetrend közzéttele után.
- 4.4. A következő napra vonatkozó hálózatüzemeltetés előkészítésekor az átvitelrendszer-üzemeltetők információt cserélnek a szomszédos átvitelrendszer-üzemeltetőkkel, beleértve a hálózati topológiát, a termelőegységek rendelkezésre állását és ezek előrejelzett termelését, valamint az energiaáramlásokat, hogy operatív intézkedésekkel lehessen optimalizálni a teljes hálózat használatát, a biztonságos hálózatüzemeltetés szabályainak megfelelően.

5. Átláthatóság

- 5.1. Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek közzé kell tenniük a hálózat rendelkezésre állására, a hálózathoz való hozzáférésre és a hálózat használatára vonatkozó minden lényeges adatot, beleértve egy jelentést, mely tartalmazza, hogy hol és miért áll fenn hálózati szűk keresztmetszet, hogy milyen módszereket alkalmaznak a szűk keresztmetszet kezelésére, és hogy milyen tervek vannak a szűk keresztmetszetek jövőbeni kezelésére.
- 5.2. Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek közzé kell tenniük egy általános leírást a különböző körülmények között a piacon elérhető kapacitás maximalizálása érdekében alkalmazott szűk keresztmetszet-kezelési módszerről, valamint egy általános mintát a különböző időtartamokra vonatkozó rendszerösszekötő kapacitás kiszámítására, mely számítás a hálózat villamos és fizikai adottságain alapul. E mintát az érintett tagállamok szabályozó hatóságainak felül kell vizsgálniuk.
- 5.3. Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek részletesen le kell írniük és az összes potenciális hálózathasználó számára átláthatóan hozzáférhetővé kell tenniük az alkalmazott szűk keresztmetszet-kezelési és kapacitásfelosztási eljárásokat a kapacitás iránti kérelmek benyújtásának időpontjaival és eljárásaival együtt, a felkínált termékek leírását valamint az átvitelrendszer-üzemeltetők és a kapacitást megszerző fél kötelezettségeit és jogait, beleértve a kötelezések teljesítésének elmulasztásából eredő kötelezettségeket.
- 5.4. Az üzemeltetés- és tervezésbiztonsági szabványok szerves részét kell, hogy képezzék az átvitelrendszer-üzemeltetők által nyilvánosan hozzáférhető dokumentumban közzétett információnak. Ezt a dokumentumot a nemzeti szabályozó hatóságoknak szintén felül kell vizsgálniuk.
- 5.5. Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek a lehető legjobb előrejelzés alapján közzé kell tenniük a határon keresztüli kereskedelmet érintő lényeges adatokat. Hogy e kötelezségüket teljesíteni tudják, az átvitelrendszer-üzemeltetőknek meg kell kapniuk az érintett piaci résztvevőktől a vonatkozó adatokat. A szabályozó hatóságoknak felül kell vizsgálniuk ezen információ közzétételének módját. Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek legalább a következőket közzé kell tenniük:
 - a) évente: információt az átviteli infrastruktúra hosszútávú fejlődéséről és a határkeresztező átviteli kapacitásra gyakorolt hatásáról;
 - b) havonta: havi és éves előrejelzéseket a piac számára rendelkezésre álló átviteli kapacitásról, figyelembe véve az előrejelzés és kiszámítások az átvitelrendszer-üzemeltető rendelkezésére álló összes releváns információt (pl. a nyári és a téli időszak hatása a vezetékek kapacitására, a hálózat karbantartása, a termelőegységek rendelkezésre állása, stb.);
 - c) hetente: heti előrejelzéseket a piac számára rendelkezésre álló átviteli kapacitásról, figyelembe véve az előrejelzés kiszámítások az átvitelrendszer-üzemeltetők rendelkezésére álló összes releváns információt (pl. időjárás-előrejelzés, a hálózat tervezett karbantartási munkálatai, termelőegységek rendelkezésre állása, stb.);
 - d) naponta: a piac számára piaci időegységenként a következő napra vonatkozó és napon belül rendelkezésre álló átviteli kapacitást, figyelembe véve az összes nettósított, következő napra vonatkozó nominálást és a másnapi termelői menetrendeket, igény-előrejelzéseket és a hálózat tervezett karbantartási munkálatait;
 - e) piaci időegységenként a már felosztott teljes kapacitást, és az összes vonatkozó feltételt, amelyek mellett ez a kapacitás felhasználható (pl. aukciós elszámoló ár, a kapacitás használati módjára vonatkozó kötelezettségek, stb.), a fennmaradó kapacitás megállapítása érdekében;
 - f) a felosztott kapacitást minden egyes felosztás után a lehető leghamarabb, valamint ezen kapacitások elszámoló árának megjelölését;
 - g) piaci időegységenként a teljes felhasznált kapacitást, közvetlenül a nominálás után;
 - h) a valós időhöz a lehető legközelebb: aggregált tényleges kereskedelmi és fizikai áramlásokat piaci időegységenként, beleértve az átvitelrendszer-üzemeltetők által hálózati vagy rendszerproblémák megoldása érdekében végrehajtott esetleges kiegészítő intézkedések (pl. csökkentés) hatásának leírását;
 - i) előzetes információt a tervezett üzemszünetekről és utólagos információt a 100 MW-nál nagyobb termelőegységek előző napi tervezett vagy nem tervezett üzemszünetéről.
- 5.6. Minden lényeges információt az ügyletek megtárgyalása előtt kellő időben a piac rendelkezésére kell bocsátani (mint például az ipari felhasználók számára az éves szállítási szerződések tárgyalásának időpontja vagy az az időpont, amikor az ajánlatokat el kell küldeni a szervezett piacokra).
- 5.7. Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek közzé kell tenniük az igény- és a termeléselőrejelzésre vonatkozó lényeges információkat az 5.5. és 5.6. pontban említett időtartamoknak megfelelően. Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek közzé kell tenniük a határkeresztező kiegyenlítő energiapiachoz szükséges releváns információkat is.
- 5.8. Az előrejelzések közzétételekor az előrejelzett információra vonatkozóan az utólag ténylegesen megvalósult értéket is közzé kell tenni az előrejelzés időszakát követő időszakban, de legkésőbb a következő napon (D+1).

- 5.9. Az átvitelrendszer-üzemeltetők által közzétett minden információnak könnyen elérhető formában szabadon hozzáférhetőnek kell lennie. Ezen kívül minden adatnak elérhetőnek kell lennie az információcsere megfelelő és szabványosított útján, amelyet a piaci szereplőkkel szoros együttműködésben kell meghatározni. Az adatoknak információt kell tartalmazniuk az elmúlt időszakokról legalább két évre visszamenőleg, hogy az új piaci belépők szintén hozzáférhessenek az ilyen adatokhoz.
- 5.10. Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek rendszeresen kielégítően pontos adatokat kell kicserélniük a hálózatról és az energiaáramlásról, lehetővé téve az egyes átvitelrendszer-üzemeltetők számára energiaáramlási számítások elvégzését saját érintett területükön. Ugyanezen adathalmazt kérésre a szabályozó hatóságok és a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani. A szabályozó hatóságok és a Bizottság gondoskodik arról, hogy ők maguk vagy bármely tanácsadó, aki számukra végez ezen adatok alapján elemzéseket, bizalmasan kezeljék az említett adathalmazt.

6. A szűk keresztmetszetből származó bevétel felhasználása

- 6.1. Az előre meghatározott időtartammal összefüggő szűk keresztmetszet-kezelési eljárások csak az adott időtartamra létrejövő szűk keresztmetszet esetén eredményezhetnek bevételt, kivéve az e rendelet 7. cikke alapján mentességet élvező új rendszerösszekötők esetében. E bevételek elosztásának eljárását a szabályozó hatóságoknak felül kell vizsgálniuk; az eljárás nem torzíthatja a felosztási eljárást valamely kapacitást vagy energiát igénylő fél javára, és nem képezhet visszatartó erőt a szűk keresztmetszet csökkentése tekintetében.
- 6.2. A nemzeti szabályozó hatóságoknak átláthatónak kell lenniük a rendszerösszekötő kapacitás felosztásából származó bevételek felhasználása tekintetében.
- 6.3. A szűk keresztmetszetből származó bevételt el kell osztani az érintett átvitelrendszer-üzemeltetők között, az érintett rendszerüzemeltetők között egyeztetett és az illetékes szabályozó hatóságok által felülvizsgált kritériumokkal összhangban.
- 6.4. Az átvitelrendszer-üzemeltetőknek egyértelműen, előre meg kell határozniuk, hogy mire használják fel az esetlegesen megszerzett, szűk keresztmetszetből származó bevételt és jelentést kell tenniük a bevétel tényleges felhasználásáról. A szabályozó hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy ez a felhasználás megfelel-e ezen rendeletnek és ezen iránymutatásoknak, és hogy a rendszerösszekötő kapacitás felosztásából eredő szűk keresztmetszetből származó bevétel teljes összegét az e rendelet 16. cikkének (6) bekezdésében meghatározott három cél közül egyre vagy többre fordítják-e.
- 6.5. Éves rendszerességgel és minden év július 31-ig a szabályozó hatóságoknak közzé kell tenniük egy jelentést, amely bemutatja az ugyanazon év június 30-áig tartó 12 hónapos időszakra a gyűjtött bevétel összegét és a szóban forgó bevétel felhasználását, valamint tartalmazza annak felülvizsgálását, hogy ez a felhasználás megfelel-e ezen rendeletnek és ezen iránymutatásoknak, és hogy a szűk keresztmetszetből származó bevétel teljes összegét a fent említett három cél közül egyre vagy többre fordítják-e.
- 6.6. A szűk keresztmetszetből származó bevételnek rendszerösszekötő kapacitás fenntartására vagy növelésére irányuló beruházásra való felhasználását elsősorban olyan előre meghatározott projektekhez kell rendelni, amelyek hozzájárulnak a meglévő szűk keresztmetszet enyhítéséhez és amelyeket, különös tekintettel az engedélyezési eljárásra, ésszerű időn belül végre lehet hajtani.
-

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Az 1228/2003/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
–	3. cikk
–	4. cikk
–	5. cikk
–	6. cikk
–	7. cikk
–	8. cikk
–	9. cikk
–	10. cikk
–	11. cikk
–	12. cikk
3. cikk	13. cikk
4. cikk	14. cikk
5. cikk	15. cikk
6. cikk	16. cikk
7. cikk	17. cikk
8. cikk	18. cikk
9. cikk	19. cikk
10. cikk	20. cikk
11. cikk	21. cikk
12. cikk	22. cikk
13. cikk	23. cikk
14. cikk	24. cikk
–	25. cikk
15. cikk	26. cikk
Melléklet	I. melléklet

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság 2007. szeptember 19-én benyújtotta a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről szóló 1228/2003/EK rendelet módosításáról szóló európai tanácsi és parlamenti rendeletre irányuló javaslatot egy olyan csomag részeként, amely négy másik, a belső energiapiacra vonatkozó javaslatot is tartalmaz.
2. A Régiók Bizottsága 2008. április 10-én ⁽¹⁾, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság pedig április 22-én ⁽²⁾ nyilvánított véleményt.
3. Az Európai Parlament 2008. június 18-án elfogadta az első olvasatot követő véleményét ⁽³⁾, melyben 32 módosítást hagyott jóvá. A Bizottság nem nyújtott be módosított javaslatot.
4. A Tanács 2009. január 9-én a Szerződés 251. cikkével összhangban, átdolgozott rendelet formájában elfogadta közös álláspontját.

II. A JAVASLAT CÉLKITŰZÉSE

5. A javaslat a harmadik energiapiaci csomag része, a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló iránylelvel, a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről szóló rendelettel, a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló iránylelvel és az Energiaszabályozói Együtműködési Ügynökség létrehozásáról szóló rendelettel együtt. Célja az, hogy különösen az alábbiak bevezetésével hozzájáruljon a jól működő belső villamosenergia-piac céljának megvalósításához:
 - olyan rendelkezések, amelyek – többek között a Villamosenergia-piaci Átvitelrendszer-üzemeltetők Európai Hálózatának (villamosenergia-piaci ENTSO) létrehozása révén – az átvitelrendszer-üzemeltetők fokozott együttműködését és összehangolását célozzák;
 - jobb átláthatósági követelmények.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

6. Általános észrevételek

- 6.1. A Tanács hatékonyabbnak, átláthatóbbnak és az 1228/2003/EK rendelettel összehangoltabbnak, valamint az olvasó szempontjából könnyebben kezelhetőnek ítélte a rendelet rendelkezéseinek átdolgozását. A Tanács ugyanakkor általánosságban teljes mértékben tiszteletben tartotta a Bizottság módosító javaslatát abban az értelemben, hogy egyáltalán nem érintette a bizottsági javaslatban nem szereplő rendelkezéseket, kivéve a Tanács által a javaslattal kapcsolatban bevezetett változtatások következtében szükségessé vált módosításokat, illetve a hivatkozásoknak a cikkek újrászámozása miatt szükségessé vált módosításait. A Tanács a lehető legnagyobb mértékben követte a Bizottság megközelítését a villamosenergia- és a földgázszektor azonos kezelésével kapcsolatban.

A Bizottság a javaslattal kapcsolatos minden tanácsi változtatást elfogadott.

- 6.2. Az Európai Parlament által elfogadott 32 módosítás, köztük egy szóbeli módosítás kapcsán a Tanács követte a Bizottságot, amennyiben:
 - a következő hét módosítást elfogadta:
 - teljes mértékben: 12. módosítás;
 - részben/elvben: 11., 15., 18., 24., 29. és 32. módosítás;
 - és
 - a következő hat módosítást tartalmi és/vagy formai okból elutasította: 5., 13., 19., 26., 27. és 30. módosítás.

⁽¹⁾ HL C 172., 2008.7.5., 55. o.

⁽²⁾ HL C 211., 2008.8.19., 23. o.

⁽³⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

6.3. A Tanácseltért a bizottsági álláspontról, amennyiben:

- elfogadott egy módosítást: 23. (részben)
és
- elutasította a következő 18 módosítást: 1., 2., 3., 4., 6., 7., 8., 9., 10., 14., 17., 20., 21., 22., 25., 28., 31., valamint a szóbeli módosítást.

7. Egyedi megjegyzések

7.1. Az EP azon módosításaival kapcsolatban, amelyek esetében a Tanács eltért a bizottsági álláspontról:

- a) A Tanács részben elfogadta a 23. módosítást, mivel helyénvalónak véli, hogy – bizonyos feltételekkel és bizonyos korlátok között – figyelembe lehessen venni a szűk keresztmetszettel összefüggő bevételeket a hálózati díjak kiszámításakor.
- b) A Tanács – az alábbi okokból – elutasította a fent (a 6.3. pontban) felsorolt 18 módosítást:
 - i. A módosítások nem szükségesek és nem képviselnek hozzáadott értéket, főként azért, mert a kérdésekre a szöveg egyéb részei részben/elegendő mértékben kiterjednek, vagy a Bizottság által javasolt megfogalmazás elégséges: 1., 2., 3., 4. módosítás; a 7. és 8. módosítás redundáns; a szóbeli módosítás kérdésére a 8. cikk (8) és (9) bekezdése kiterjed.
 - ii. A módosítás olyan szöveget vezet be, amely nem helyénvaló a szabályozó hatóságok szerepe tekintetében, többek között azért, mert a villamosenergia-irányelv határozza meg a szabályozó hatóságok feladatait és hatáskörét: 9. módosítás; 10. módosítás (a Tanács ezen felül áthelyezte a kiskereskedelmi piacokról szóló cikket a villamosenergia-irányelvbe); 20. és 31. módosítás.
 - iii. 6. módosítás, mivel nem a Bizottság feladata ütemtervet készíteni az átviteli hálózatokról.
 - iv. A 14. és 21. módosítás olyan szöveget vezet be, amely nem felel meg annak a szerepnek, amelyet a Tanács az Ügynökségnek ad; továbbá jogi okok miatt nem helyénvaló, hogy az Ügynökség üzemi és kereskedelmi szabályzatokat fogadjon el vagy hagyjon jóvá, vagy általános hatályú intézkedéseket hozzon.
 - v. 17. módosítás, mivel a konzultációkat (10. cikk) az ENTSO-nak kell elvégeznie; az Ügynökség által elvégzendő konzultációkra a 6. cikk kiterjed.
 - vi. A 22. módosítás nem helyénvaló, mivel a túlszabályozást el kell kerülni.
 - vii. 25. módosítás, mivel célszerű megtartani a párhuzamosságot a földgázra előírt mentesítési eljárással (a földgázirányelv 35. cikke).
 - viii. A 28. módosítás meghaladja a rendelet hatályát, és olyan feladatokat ad a tagállamoknak, amelyeknek az átvitelrendszer-üzemeltetők feladatának kellene lennie.

7.2 A bizottsági javaslat kapcsán a Tanács bizonyos további (tartalmi és/vagy formai) módosításokat vezetett be; a legfőbb módosítások alább olvashatók.

a) Az átvitelrendszer-üzemeltetők tanúsítása

A Tanács úgy ítélte meg, hogy helyénvaló áthelyezni a villamosenergia-irányelvből e rendelet új 3. cikkébe a tanúsítási eljárásnak azt a részét, amely a Bizottságnak az ebben az eljárásban betöltött szerepét határozza meg.

b) Az üzemi és kereskedelmi szabályzatok kidolgozása és módosítása

A Tanács úgy ítélte meg, hogy helyénvaló részletesebben meghatározni az üzemi és kereskedelmi szabályzatok kidolgozási eljárását (6. cikk), valamint e szabályzatok – rövidebb – módosítási eljárását (7. cikk). Ezek a cikkek a bizottsági javaslat 2e. cikkét váltják fel. A Tanács egyértelmű szereppel ruházta fel az Ügynökséget, amelynek kötelező erővel nem rendelkező iránymutatásokat kell kidolgoznia, amelyek az ENTSO által kidolgozandó üzemi és kereskedelmi szabályzatok alapját képezik, felül kell vizsgálnia az üzemi és kereskedelmi szabályzatok tervezetét, és értékelnie kell az üzemi és kereskedelmi szabályzatok javasolt módosításait. A Bizottság szükség esetén a bizottsági eljárás keretében el is fogadhatja a szabályzatokat annak érdekében, hogy kötelező erővel ruházza fel őket (lásd még a (6) preambulumbekendést).

c) *Az ügynökség figyelemmel kíséresi tevékenysége*

A Tanács beillesztett két bekezdést, amelyek meghatározzák az Ügynökség azon megfigyelő szerepét, amelyet az üzemi és kereskedelmi szabályzatok ENTSO általi végrehajtásával kapcsolatban betölt (a 9. cikk (1) bekezdésének második és harmadik albekezdése).

d) *Új rendszerösszekötők mentesítése*

A tagállamok közötti új rendszerösszekötők mentesítésével (17. cikk) kapcsolatban a Tanács helyénvalónak ítélte meg, hogy az Ügynökség bevonására csak azokban az esetekben kerüljön sor, amikor az érintett nemzeti szabályozó hatóságok nem jutnak megállapodásra vagy közös kérelmet nyújtanak be az Ügynökségnek ((5) bekezdés). Ezen felül indokolt, hogy a tagállamoknak lehetőségük legyen arra, hogy – ha kívánják – úgy rendelkezzenek, hogy a mentességről szóló *hivatalos* határozatot – a szabályozó véleménye alapján – a tagállam valamely más, hatáskörrel rendelkező testülete hozza meg ((6) bekezdés).

e) *Kiskereskedelmi piacok*

A Tanács úgy ítélte meg, hogy helyénvaló átfogalmazni a kiskereskedelmi piacokról szóló cikket, többek között azáltal, hogy kiveszi a határokon átnyúló kiskereskedelmi piacokra való hivatkozást, és áthelyezi a rendeletből (a bizottsági javaslat 7a. cikke) a villamosenergia-irányelvbe (új 40. cikk).

f) *Egyéb kérdések*

- A Tanács úgy ítélte meg, hogy a „beruházási terv” helyett helyénvaló a „*hálózatfejlesztési terv*” kifejezés használata, továbbá annak egyértelmű tétele, hogy ezek a tervek nem kötelező érvényűek (a 8. cikk (3) bekezdésének b) pontja).
 - Az átdolgozott formátummal összhangban a Tanács új cikket illesztett be, amely *hatályon kívül helyezi* a hatályos jogi aktust (25. cikk).
-

12/2009/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2009. január 9-én elfogadva

a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről és az 1775/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 75 E/03)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az 1999 óta fokozatosan megvalósuló belső földgázpiac célja, hogy a Közösség valamennyi fogyasztója, azaz a lakosság és a vállalkozások számára valós választási lehetőséget teremtsen, új üzleti lehetőségeket nyisson és bővítse a határokon átnyúló kereskedelmet, és ezáltal hatékonyságjavulást, versenypiaci árakat és magasabb szintű szolgáltatásokat teremtsen, továbbá hogy hozzájáruljon az ellátás biztonságához és fenntarthatóságához.
- (2) A földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ és a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről szóló, 2005. szeptember 28-i 1775/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ jelentős mértékben hozzájárult a földgáz belső piacának létrehozásához.
- (3) Az Európai Gázszabályozási Fórum (a továbbiakban: a Madridi Fórum) által 2002-ben elfogadott „A helyes gyakorlatra vonatkozó iránymutatások” első csoportjának végrehajtása és nyomon követése során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy az említett iránymutatásokban megállapított szabályok valamennyi tagállamban történő maradéktalan végrehajtása, illetve a gyakorlatban az egyenlő piacra jutási feltételek minimális biztosítékainak megteremtése érdekében szükséges, hogy ezek a szabályok végrehajthatók legyenek.

- (4) A közös szabályok második csoportját „A helyes gyakorlatra vonatkozó második iránymutatások” címmel a Madridi Fórum 2003. szeptember 24-én és 25-én tartott ülésén fogadták el, és e rendelet célja, hogy az említett második iránymutatások alapján meghatározza a hálózati hozzáférésre és a harmadik fél hozzáféréseivel kapcsolatos szolgáltatásokra, a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó eljárásokra, az átláthatóságra, valamint az egyensúlyozásra és a kapacitási jogok kereskedelmére vonatkozó alapelveket és szabályokat.
- (5) A földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, ...-i 2009/.../EK irányelv ⁽⁶⁾ cikke lehetővé teszi a kombinált szállítói és elosztói rendszerüzemeltetést. Ennek következtében e rendelet nem írja elő azoknak a nemzeti szállító- és elosztói rendszereknek az átalakítását, amelyek összhangban vannak a 2009/.../EK irányelvvel.
- (6) E rendelet hatálya kiterjed azokra a magasnyomású vezetésekre, amelyek a helyi elosztó vezetéseket összekötik a földgázhálózattal, és amelyeket elsődlegesen nem a helyi elosztás során használnak.
- (7) Meg kell határozni azokat a kritériumokat, amelyek alapján a hálózati hozzáférés díjait megállapítják; e kritériumoknak maradéktalanul meg kell felelniük a megkülönböztetésmentesség elvének, a jól működő belső piac szükségleteinek, maradéktalanul figyelembe kell venniük a rendszeregyensúly szükségleteit, tükrözniük kell a felmerült tényleges költségeket, amennyiben az ilyen költségek megfelelnek egy hatékony és szerkezetileg összehasonlítható rendszerüzemeltető költségeinek, illetve átláthatóak, és egyidejűleg biztosítaniuk kell a befektetések megfelelő megtérülését, valamint amennyiben szükséges, figyelembe kell venniük a díjszabások szabályozó hatóságok által történő összehasonlítását.
- (8) A hálózati hozzáférés díjának kiszámításánál lényeges figyelembe venni a felmerült tényleges költségeket – amennyiben az ilyen költségek megfelelnek egy hatékony és szerkezetileg összehasonlítható rendszerüzemeltető költségeinek, illetve átláthatóak – valamint a befektetések megfelelő megtérülésének szükségességét, illetve az új infrastruktúra kialakítását célzó ösztönzők szükségességét. E tekintetben, különösen, ha a vezetékek között valódi verseny van, a díjszabások szabályozó hatóságok által történő összehasonlításait mint releváns módszert kell figyelembe venni.
- (9) A díjak meghatározását célzó piaci alapú intézkedések, úgymint aukciók, alkalmazásának összeegyeztethetőnek kell lenniük a 2009/.../EK irányelvben meghatározott rendelkezésekkel.

⁽¹⁾ HL C 211., 2008.8.19., 23. o.⁽²⁾ HL C 172., 2008.7.5., 55. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. július 9-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2009. január 9-i közös álláspontra és az Európai Parlament ...-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽⁴⁾ HL L 176., 2003.7.15., 57. o.⁽⁵⁾ HL L 289., 2005.11.3., 1. o.⁽⁶⁾ HL L ...

- (10) Szükséges, hogy a harmadik fél hozzáféréssel kapcsolatos szolgáltatások közös minimumszabályai a gyakorlatban is biztosítsák a Közösség egész területén a hozzáférés egységes minimális szintjét, és biztosítsák, hogy a harmadik fél hozzáféréssel kapcsolatos szolgáltatások kellőképp összeegyeztethetők, valamint a jól működő belső földgázpiacból származó előnyök kiaknázhatók legyenek.
- (11) Jelenleg azonban a Közösségben a gáz egyenlő feltételekkel és megkülönböztetés vagy hátrányok nélkül történő értékesítése akadályokba ütközik. Különösen a hálózathoz való megkülönböztetés-mentes hozzáférés és az egységesen hatékony szabályozói felügyelet hiánya jelent több tagállamban is problémát.
- (12) A Bizottság 2007. január 10-i „Európai energiapolitika” című közleménye kiemelte a földgáz belső piaca kiteljesítésének fontosságát, és rámutatott arra, hogy a földgázágazatban a Közösségen belül valamennyi vállalkozás számára egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani. A Bizottság 2007. január 10-i „A földgáz és a villamos energia belső piacának jövőbeni lehetőségeiről” című, és a „Vizsgálat az 1/2003/EK rendelet 17. cikke értelmében az európai gáz- és villamosenergia-ágazatról (zárójelentés)” című közleményei kimutatták, hogy a jelenleg hatályos szabályok és intézkedések nem szolgáltatnak megfelelő keretet a jól működő belső piac célkitűzésének eléréséhez.
- (13) A jelenlegi szabályozási keret szigorú végrehajtásán túlmenően a földgáz belső piacára vonatkozó, az 1775/2005/EK rendeletben foglalt szabályozási keret ezen közleményekkel összhangban ki kell igazítani.
- (14) Meg kell erősíteni különösen a szállításrendszer-üzemeltetők közötti együttműködést és koordinációt a határokon átnyúló szállítóhálózatokhoz való tényleges hozzáférés biztosítására és fenntartására vonatkozó üzemi és kereskedelmi szabályzatok létrehozásának biztosításához, valamint hogy a környezet szempontjainak megfelelő figyelembevétele mellett biztosítva legyen a közösségi szállítási rendszer összehangolt és kellőképpen előretökintő tervezése és folyamatos műszaki fejlődése. Az üzemi és kereskedelmi szabályzatoknak összhangban kell lenniük az ...-i .../2009/EK⁽¹⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség (a továbbiakban: Ügynökség) által kidolgozott, kötelező erővel nem rendelkező keret jellegű iránymutatásokkal. Az Ügynökségnek részt kell vennie az üzemi és kereskedelmi szabályzatok tervezetének felülvizsgálatában – beleértve azoknak a kötelező erővel nem rendelkező keret jellegű iránymutatásoknak való megfelelését –, és javasolhatja a szabályzatok Bizottság általi elfogadását. Az Ügynökségnek meg kell vizsgálnia az üzemi és kereskedelmi szabályzatok javasolt módosításait, és jogosult kell legyen azok Bizottság általi elfogadásának javasolására. A szállításrendszer-üzemeltetőknek ezeknek az üzemi és kereskedelmi szabályzatoknak megfelelően kell működtetniük hálózataikat.
- (15) A Közösségen belüli földgázszállító hálózat optimális üzemeltetésének biztosítása érdekében létre kell hozni a Földgázpiaci Szállításirendszer-üzemeltetők Európai Hálózatát (földgázpiaci ENTSO). A földgázpiaci ENTSO feladatait a közösségi versenyjogi szabályokkal összhangban végzi, amelyeket továbbra is alkalmazni kell a földgázpiaci ENTSO határozataira. A földgázpiaci ENTSO feladatainak jól meghatározottnak, és munkamódszereinek olyannak kell lenniük, hogy a hatékonyságot, a reprezentativitást és az átláthatóságot biztosítsák. A földgázpiaci ENTSO által kidolgozott üzemi és kereskedelmi szabályzatoknak nem célja, hogy a határokon nem átnyúló hálózatok tekintetében szükséges nemzeti üzemi és kereskedelmi szabályzatok helyébe lépjenek. Minthogy regionális szintű megközelítéssel hatékonyabban lehet eredményeket elérni, az szállításrendszer-üzemeltetőknek az átfogó együttműködési struktúrában belül regionális struktúrákat kellene létrehozniuk, miközben gondoskodnak arról, hogy a regionális szintű tevékenység eredményei összhangban legyenek a közösségi szintű üzemi és kereskedelmi szabályzatokkal és a nem kötelező érvényű 10 éves hálózatfejlesztési tervekkel. Az ilyen regionális struktúrák keretében folytatott együttműködésnek előfeltétele a hálózati tevékenységek tényleges leválasztása a termelési és az ellátási tevékenységekről. Ilyen szétválasztás hiányában a szállításrendszer-üzemeltetők regionális szintű együttműködése a versenyellenes magatartás kockázatát hordozza magában.
- (16) Valamennyi piaci szereplőnek érdeke fűződik a földgázpiaci ENTSO jövőbeli tevékenységéhez. Ezért lesz a hatékony konzultáció alapvető fontosságú, és a konzultációs folyamat elősegítésére és ésszerűsítésére létrehozott meglévő struktúráknak, úgy mint az energiakereskedelem egyszerűsítésére létrehozott európai ágazati szövetségnek, valamint a nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy az Ügynökségnek fontos szerepet kell betölteniük.
- (17) A versenynek a likvid nagykereskedelmi földgázpiacok kialakításán keresztül történő felélénkítése szempontjából létfontosságú, hogy a földgázkereskedés független legyen attól, hogy az ügylet tárgyát képező gázmennyiség a rendszerben hol helyezkedik el. Ez egyedül akkor lehetséges, ha a hálózat használói szabadon, egymástól függetlenül jegyezhetnek elő betáplálási és kiadási kapacitást, azaz a földgázszállítás zónákon keresztül, nem pedig szerződésben rögzített útvonalakon valósul meg. Már a 2002. október 30-án és 31-én tartott 6. Madridi Fórum legtöbb résztvevője is kifejezte, hogy a verseny fejlesztésének elősegítéséhez a betáplálási–kiadási rendszereket részesíti előnyben. A díjak nem függhetnek a szállítási útvonaltól; ezért az egy vagy több betáplálási pont tekintetében meghatározott díj nem kapcsolódhat az egy vagy több kiadási pont tekintetében meghatározott díjhoz, és fordítva.
- (18) A szállításrendszer-üzemeltetők hálózatához történő, megkülönböztetésmentes hozzáférésre vonatkozó harmonizált szállítási szerződésekre vonatkozó hivatkozások nem jelentik azt, hogy egy bizonyos rendszerüzemeltető szállítási szerződésébe foglalt szerződési feltételeknek meg kell egyeznie az ugyanazon tagállam vagy egy másik tagállam másik szállításrendszer-üzemeltetőjének szállítási szerződésébe foglalt szerződési feltételekkel, kivéve amennyiben minimumkövetelményeket állapítanak meg, amely minimumkövetelményeknek valamennyi szállítási szerződésnek meg kell felelnie.

(1) HLL ...

- (19) A földgázhálózatokban jelentős mértékben vannak jelen szerződéses szűk keresztmetszetek. Ezért az új vagy újratárgyalt szerződések teljesíthetősége érdekében a szűk keresztmetszetek kiküszöbölése és a kapacitásallokáció a kihasználatlan kapacitás felszabadítását igényli, ez pedig úgy valósítható meg, ha a hálózat használói jogosultak a szerződés alapján őket megillető fel nem használt kapacitást alhasznabérletbe adni vagy viszonteladásra bocsátani, a szállításirendszer-üzemeltetők pedig kötelesek a fel nem használt kapacitást – legalább a következő napra, megszakítható szolgáltatásként – a piacon felkínálni. A meglévő szerződések nagy részaránya, valamint az új és a meglévő kapacitás használói közötti egyenlő versenyfeltételek megteremtésének szükségessége miatt ezeket az elveket valamennyi szerződésben lekötött kapacitás tekintetében, így a már meglévő szerződésekben lekötött kapacitás tekintetében is alkalmazni kell.
- (20) Bár a hálózatok fizikai keresztmetszete jelenleg ritkán okoz gondokat a Közösségben, ez a jövőben előfordulhat. Ezért szükséges a szűk keresztmetszetek kapacitásallokációs alapelveit ilyen körülményekre vonatkozóan meghatározni.
- (21) A nemzeti szabályozó hatóságok és a Bizottság által az elmúlt években végzett piaci figyelemmel kísérisi tevékenység során világossá vált, hogy a jelenleg hatályos átláthatósági követelmények és infrastruktúra-hozzáférési szabályok elégtelenek.
- (22) Ahhoz, hogy a piaci résztvevők felmérhessék a mindenkori keresletet és kínálatot, és megérthessék a nagykereskedelmi ár mozgásának okait, az szükséges, hogy egyenlő mértékben hozzáférjenek a rendszer fizikai állapotára vonatkozó információkhoz. Pontosabb információkhoz kell jutniuk különösen a kínálatra és a keresletre, a hálózat kapacitására, a hálózaton keresztül megvalósuló földgázforgalomra, a hálózat-karbantartásra, az egyensúlyozásra, valamint a tárolókapacitás rendelkezésre állására és kihasználtságára vonatkozóan. Mivel a piac működése szempontjából rendkívül fontos információkról van szó, oldani kell azon meglévő korlátozásokat, amelyek titoktartási megfontolások alapján eddig határt szabtak közzétételüknek.
- (23) Az üzleti szempontból érzékeny információkra vonatkozó titoktartási követelmények mindazonáltal különösen relevánsak abban az esetben, ha a vállalat számára kereskedelmi stratégiai jellegű adatokról van szó, amennyiben egy földgáztárolónak csak egyetlen használója van, vagy ha egy rendszeren vagy alrendszeren belüli olyan kilépési pontokra vonatkozó adatokról van szó, melyek nem kapcsolódnak másik átviteli- vagy elosztórendszerhez, hanem egyetlen ipari végső felhasználóhoz, ha az ilyen adatok nyilvánosságra hozatala ezen ügyfél gyártási folyamatára vonatkozó titkos információt fedne fel.
- (24) A piacba vetett bizalom megerősítése érdekében a piac résztvevőit biztosítani kell afelől, hogy a visszaélészerű magatartások szankciókat vonnak maguk után. Az illetékes hatóságokat olyan jogokkal kell felruházni, amelyek révén hatékonyan vizsgálhatják ki a vélt piaci visszaéléseket. Az illetékes hatóságoknak ezért hozzá kell férniük azokhoz az adatokhoz, amelyekből megismerhetik az ellátóvállalkozások operatív döntéseit. A földgázpiacon a rendszerüzemeltetők – kapacitásfoglalás, nominálás és a rendszerbe ténylegesen belépő és az onnan ténylegesen kilépő mennyiségek formájában – valamennyi ilyen döntésről értesítést kapnak. A rendszerüzemeltetőknek ezt az információt egy meghatározott ideig az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk.
- (25) A földgáztárolók és a cseppfolyósított földgáz (liquified natural gas, LNG) létesítmények hozzáférhetősége elégtelen, és ezért a vonatkozó szabályozást tovább kell fejleszteni. A villamosenergia- és földgázipari szabályozó hatóságok európai csoportja figyelemmel kísérisi tevékenysége során arra a következtetésre jutott, hogy a tárolásirendszer-üzemeltetők által harmadik felek részére biztosítandó hozzáférési szolgáltatások helyes gyakorlattárol a Madridi Fórumon valamennyi érdekelt egyetértésével elfogadott önkéntes iránymutatások alkalmazása nem kielégítő, ezért az abban foglaltakat kötelezővé kell tenni.
- (26) A szállításirendszer-üzemeltetők által működtetett, megkülönböztetésmentes és átlátható földgáz-egyensúlyozási rendszerek lényeges mechanizmust jelentenek, különösen az újonnan piacra lépők esetében, akik számára teljes értékesítési portfóliójuk egyensúlyban tartása fokozottabb nehézséget jelenthet, mint azon társaságok számára, akik az adott piacon már régóta jelen vannak. Ezért meg kell határozni azokat a szabályokat, amelyek biztosítják, hogy a szállításirendszer-üzemeltetők ezeket a mechanizmusokat a hálózathoz való hozzáférés megkülönböztetésmentes, átlátható és hatékony feltételeinek megfelelő módon működtessék.
- (27) Az elsődleges kapacitási jogok kereskedelme a versenyző piac fejlesztésének és a likviditás megteremtésének fontos része. Ezért az ilyen kereskedelemre vonatkozóan e rendeletnek meg kell határoznia az alapszabályokat.
- (28) A nemzeti szabályozó hatóságok biztosítják az e rendeletben meghatározott szabályoknak, valamint az e rendelet értelmében elfogadott iránymutatásoknak való megfelelést.
- (29) Az e rendelethez csatolt iránymutatások tartalmazzák a fent említett, helyes gyakorlatokra vonatkozó második iránymutatások alapján meghatározott különös részletes végrehajtási szabályokat. Adott esetben ezek a szabályok idővel változni fognak, figyelembe véve a nemzeti földgázrendszerek különbözőségeit.
- (30) Az e rendelethez mellékletként csatolt iránymutatások módosítására irányuló javaslatát megelőzően a Bizottságnak a Madridi Fórum keretén belül előzetes konzultációt kell folytatnia a szakmai szervezetek által képviselt és az iránymutatások által érintett valamennyi érdekelt féllel, valamint a tagállamokkal.
- (31) A tagállamoknak és az illetékes nemzeti hatóságoknak meg kell adniuk a megfelelő információt a Bizottság számára. Ezeket az információkat a Bizottság bizalmasan kezeli.
- (32) E rendelet és az e rendelettel összhangban elfogadott iránymutatások nem érintik a közösségi versenyszabályok alkalmazását.

- (33) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal (*) összhangban kell elfogadni.
- (34) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy az e rendelet céljának eléréséhez szükséges minimális mértékű harmonizáció biztosítása érdekében iránymutatásokat dolgozzon ki, illetve fogadjon el. Mivel az említett intézkedések általános hatályúak és e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek többek között új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésére irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (35) Mivel e rendelet célját – nevezetesen a földgázszállító rendszerekhez, földgáztárolókhoz és LNG-létesítményekhez való hozzáférés feltételeire vonatkozó tisztességes szabályok kialakítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (36) Tekintve az 1775/2005/EK rendelethez az ezen rendeletben tett módosítások mértékét, az átláthatóság és ésszerűség érdekében kívánatos az érintett rendelkezéseket egy új rendeletben egységes szövegbe foglalni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

E rendelet célja, hogy:

- a) a nemzeti és a regionális piacok sajátos jellegzetességei figyelembevételével megkülönböztetésmentes szabályokat állapítson meg a földgázszállító rendszerekhez való hozzáférés feltételeire vonatkozóan, a földgáz belső piacának megfelelő működése érdekében;
- b) a nemzeti és a regionális piacok sajátos jellegzetességei figyelembevételével megkülönböztetésmentes szabályokat állapítson meg az LNG-létesítményekhez és a földgáztárolókhoz való hozzáférés feltételeire vonatkozóan; valamint
- c) elősegítse egy jól működő és átlátható nagykereskedelmi piac kialakítását, amelyet a gázellátás nagyfokú biztonsága jellemez. A rendelet a földgáz határokon keresztül történő kereskedelmére vonatkozó szabályok összehangolását célzó mechanizmusokról rendelkezik.

Az e cikk első albekezdésében említett célok magukban foglalják a hálózat-hozzáférési díjak – kivéve azonban a földgáztárolókhoz való hozzáférés díjának – megállapítására, illetőleg az e

díjak kiszámításának módszertanára alkalmazandó harmonizált elvek megállapítását, a harmadik felek részére nyújtandó hozzáférési szolgáltatások létrehozását, a kapacitásallokációra és a szűk keresztmetszetek kezelésére alkalmazandó harmonizált elvek kialakítását, az átláthatósági követelmények, az egyensúlyozásra vonatkozó szabályok és az egyensúlyozási díjak meghatározását, valamint a kapacitáskereskedelem elősegítését.

A 19. cikk (4) bekezdésében foglalt rendelkezés kivételével ez a rendelet csak a 2009/.../EK irányelv 32. cikke (3) és (4) bekezdésének hatálya alá tartozó földgáztárolókra alkalmazandó.

A tagállamok létrehozhatnak a 2009/.../EK irányelvvel összhangban felállított és e rendelet követelményeinek megfelelő szervezetet vagy testületet egy vagy több olyan feladat ellátása céljából, amely feladat általában a szállítási rendszer-üzemeltetőké. E szervezetre vagy testületre vonatkozik az e rendelet 3. cikke szerinti tanúsítás, valamint a 2009/.../EK irányelv 10. cikke szerinti kijelölés.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

- 1) „szállítás”: a földgáz hálózaton, túlnyomórészt nagynyomású csővezetéken, de nem termelési csővezeték-hálózaton és nem az elsődlegesen a helyi földgázelosztás keretében használt nagynyomású vezetékeken történő szállítása a felhasználókhöz történő eljuttatás céljából, kivéve a gázszolgáltatást;
- 2) „szállítási szerződés”: a szállítási rendszer-üzemeltető által a rendszerhasználóval, a szállítás tárgyában kötött szerződés;
- 3) „kapacitás”: normál köbméter/időegységben vagy energiaegység/időegységben kifejezett maximális szállított mennyiség, amelyre a rendszerhasználó a szállítási szerződés előírásainak megfelelően jogosult;
- 4) „fel nem használt kapacitás”: az a nem megszakítható kapacitás, amelyet a rendszerhasználó a szállítási szerződés keretében ugyan megszerzett, de a szerződésben meghatározott határidő lejártára nem nominált;
- 5) „szűk keresztmetszetek kezelése”: a szállítási rendszer-üzemeltető kapacitásportfóliójának kezelése, figyelembe véve az optimális és maximális kihasználtságot a műszaki kapacitás, illetve a jövőbeli szűk keresztmetszetek és áteresztő pontok időben történő felmérése tekintetében;
- 6) „másodlagos piac”: az elsődleges piacon kívül értékesített kapacitás piaca;
- 7) „nominálás”: a rendszerhasználó előzetes jelentése a szállítási rendszer-üzemeltető részére arról a tényleges áramlásról, amelyet a rendszerhasználó a rendszerbe kíván betáplálni vagy onnan kivenni;
- 8) „újranominálás”: további jelentés a helyesbített nominálásról;

(*) HLL 184., 1999.7.17., 23. o.

- 9) „rendszer egyensúly”: a szükséges szállítólétesítményeket is beleértve a szállítóhálózatra vonatkozó valamennyi helyzet, amikor a földgáz nyomása és minősége a rendszerüzemeltető által megállapított alsó- és felső határérték között marad annak érdekében, hogy a földgázszállítás műszaki szempontból garantálható legyen;
- 10) „egyensúlyozási időszak”: azon időszak, amelynek során egy energiaegységben kifejezett földgázmennyiség kivétele minden rendszerhasználó által ellentételezendő ugyanazon földgázmennyiség bevitelével a szállítóhálózatba, a szállítási szerződéssel vagy az üzemi és kereskedelmi szabályzattal összhangban;
- 11) „a rendszerhasználó”: egy szállításrendszer-üzemeltető felhasználója vagy potenciális felhasználója, valamint maguk a szállításrendszer-üzemeltetők is, amennyiben a szállításhoz kapcsolódóan feladatuk ellátásához az szükséges;
- 12) „megszakítható szolgáltatások”: a szállításrendszer-üzemeltető által kínált, a megszakítható kapacitásra vonatkozó szolgáltatások;
- 13) „megszakítható kapacitás”: olyan gázszállítási kapacitás, amelyet a szállításrendszer-üzemeltető a szállítási szerződésben meghatározott feltételekkel összhangban megszakíthat;
- 14) „hosszú távú szolgáltatások”: a szállításrendszer-üzemeltető által kínált egyéves vagy annál hosszabb időre szóló szolgáltatások;
- 15) „rövid távú szolgáltatások”: a szállításrendszer-üzemeltető által kínált egy évnél rövidebb időre szóló szolgáltatás;
- 16) „nem megszakítható kapacitás”: az a biztos gázszállítási kapacitás, amelynek megszakításmentességét a szállításrendszer-üzemeltető szerződésben garantálja;
- 17) „nem megszakítható szolgáltatások”: a szállításrendszer-üzemeltető által kínált, a nem megszakítható kapacitásra vonatkozó szolgáltatások;
- 18) „műszaki kapacitás”: az a maximális biztos kapacitás, amelyet a szállításrendszer-üzemeltető kínálhat a rendszerhasználóknak, figyelembe véve a szállítóhálózatra vonatkozó rendszer egyensúlyt és üzemeltetési követelményeket;
- 19) „szerződéses kapacitás”: az a kapacitás, amelyet a szállításrendszer-üzemeltető szállítási szerződés keretében oszt ki a rendszerhasználónak;
- 20) „rendelkezésre álló kapacitás”: a műszaki kapacitásnak az a része, amelyet nem osztottak ki, de a rendszerben egy adott időpontban rendelkezésre áll;
- 21) „szerződéses szűk keresztmetszet”: az a helyzet, amikor a biztos kapacitás iránti kereslet szintje meghaladja a műszaki kapacitást;
- 22) „elsődleges piac”: közvetlenül a szállításrendszer-üzemeltető által értékesített kapacitás piaca;
- 23) „fizikai szűk keresztmetszet”: az a helyzet, amikor a tényleges szállítások iránti kereslet szintje egy adott időpontban meghaladja a műszaki kapacitást.
- 24) „LNG-létesítménybeli kapacitás”: az LNG-terminálon belül a földgáz cseppfolyósítására vagy az LNG behozatalára, átfűtésére, ideiglenes tárolására, újragázosítására, illetve az

LNG-vel kapcsolatos kiegészítő műveletekre rendelkezésre álló kapacitás;

- 25) „engedélyezett úrtartalom”: az a gáztérfogat, amelyet a földgáztároló használója jogosult földgáztárolásra felhasználni;
- 26) „engedélyezett lefejtési sebesség”: az a sebesség, amellyel a földgáztároló használója jogosult a tárolóból földgázt lefejtetni;
- 27) „engedélyezett betározási sebesség”: az a sebesség, amellyel a földgáztároló használója jogosult a tárolóba földgázt tölteni;
- 28) „tárolókapacitás”: az engedélyezett úrtartalom, az engedélyezett lefejtési sebesség és az engedélyezett betározási sebesség valamely együttese.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében előírt fogalom meghatározások sérelme nélkül a 2009/.../EK irányelv 2. cikkében található, e rendelet alkalmazása szempontjából lényeges fogalom meghatározások is alkalmazandók, kivéve az említett cikk 3. pontjában a „szállítás” fogalmára adott meghatározást.

Az e cikk (1) bekezdésének 3–23. pontjában a szállítás tekintetében előírt fogalom meghatározások a tárolási- és LNG-létesítmények tekintetében is alkalmazandók.

3. cikk

A szállításrendszer-üzemeltetők tanúsítása

(1) A Bizottság a 2009/.../EK irányelv 10. cikkének (6) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a szállításrendszer-üzemeltető tanúsításáról szóló határozatra vonatkozó minden bejelentést annak kézhezvétele után haladéktalanul megvizsgál. A Bizottság az ilyen bejelentés kézhezvételének napját követő két hónapon belül véleményt nyilvánít az érintett nemzeti szabályozó hatóság részére arról, hogy az megfelel-e a 2009/.../EK irányelv 10. cikke (2) bekezdésének vagy 11. cikkének, és 9. cikkének.

Az első albekezdés a) pontjában említett vélemény kidolgozásakor a Bizottság felkérheti az Ügynökséget a nemzeti szabályozó hatóság határozatának véleményezésére. Ilyen esetben az első albekezdés a) pontjában említett kéthónapos időszakot további két hónappal meg kell hosszabbítani.

Ha a Bizottság az első és a második albekezdésben említett időszakon belül nem nyilvánít véleményt, akkor úgy kell tekinteni, hogy a Bizottság nem emel kifogást a szabályozó hatóság határozatával szemben.

(2) A Bizottság véleményének kézhezvételétől számított két hónapon belül a nemzeti szabályozó hatóság – a legnagyobb mértékben figyelembe véve ezt a véleményt – végső határozatot fogad el a szállításrendszer-üzemeltető tanúsításáról. A szabályozó hatóság határozatát és a Bizottság véleményét együtt kell közzétenni.

(3) A szabályozó hatóságok és/vagy a Bizottság az eljárás során bármikor kérheti a szállításrendszer-üzemeltetőt és/vagy a termelési vagy ellátási feladatot betöltő vállalkozástól, hogy adja meg az e cikk szerinti feladataik ellátása szempontjából lényeges információkat.

(4) A szabályozó hatóságok és a Bizottság megőrzik az üzleti szempontból érzékeny információk titkosságát.

(5) A Bizottság iránymutatásokat fogadhat el, amelyek részletesen meghatározzák az e cikk (1) és (2) bekezdésének alkalmazásában követendő eljárásokat. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 28. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(6) Ha a Bizottság a 2009/.../EK irányelv 9. cikkének (10) bekezdése szerinti bejelentést kapott egy szállításrendszer-üzemeltető tanúsításáról, a Bizottság a tanúsításra vonatkozó határozatot hoz. A szabályozó hatóság a Bizottság határozatának megfelelően jár el.

4. cikk

A földgázpiaci szállításrendszer-üzemeltetők európai hálózata

A földgáz belső piaca megteremtésének elősegítése és az európai gázszállítási hálózat optimális üzemeltetése és folyamatos műszaki fejlődése érdekében a szállításrendszer-üzemeltetőknek közösségi szintű együttműködést kell kialakítaniuk a földgázpiaci ENTSO révén.

5. cikk

A földgázpiaci ENTSO létrehozása

(1) A földgázpiaci szállításrendszer-üzemeltetők legkésőbb ...-ig (*) benyújtják a Bizottságnak és az Ügynökségnek a létrehozandó földgázpiaci ENTSO alapszabály tervezetét, tagjegyzékét és a többi érdekelttel folytatandó konzultáció eljárási szabályait is tartalmazó eljárási szabályzatának tervezetét.

(2) Az Ügynökség a valamennyi érdekelt képviselői szervezettel folytatott konzultációt követően az alapszabály tervezetéről, a tagjegyzékről és az eljárási szabályzat tervezetéről e dokumentumok kézhezvételének napjától számított két hónapon belül véleményt terjeszt a Bizottság elé.

(3) A Bizottság az alapszabály tervezetéről, a tagjegyzékről és az eljárási szabályzat tervezetéről az Ügynökség véleményének kézhezvételének napjától számított három hónapon belül véleményt nyilvánít.

(4) A földgázpiaci szállításrendszer-üzemeltetők a Bizottság véleményének kézhezvételének napjától számított három hónapon belül létrehozzák a földgázpiaci ENTSO-t, valamint elfogadják és közzéteszik alapszabályát és eljárási szabályzatát.

6. cikk

Üzemi és kereskedelmi szabályzatok kidolgozása

(1) A Bizottság az Ügynökséggel, a földgázpiaci ENTSO-val és az egyéb érintett érdekeltekkel folytatott konzultációt követően éves prioritási listát állít fel, amelyben meghatározza a 8. cikk (6) bekezdésében meghatározott azon területeket, amelyekre ki kell terjednie az üzemi és kereskedelmi szabályzatok kidolgozásának.

(2) A Bizottság felkérheti az Ügynökséget arra, hogy hat hónapot meg nem haladó, ésszerű határidőn belül nyújtson be tervezetet nem kötelező érvényű, keret jellegű iránymutatásról, amelyben a 8. cikk (7) bekezdésével összhangban meghatározza a prioritási listán meghatározott területekkel kapcsolatos egyes üzemi és kereskedelmi szabályzatok kialakítására vonatkozó egyértelmű és objektív elveket. Valamennyi kötelező erővel nem

(*) E rendelet hatálybalépését követő 18 hónapnak megfelelő dátum.

rendelkező, keret jellegű iránymutatás hozzájárul a megkülönböztetésmentességhez, a tényleges versenyhez és a piac hatékony működéséhez. Az Ügynökség indokolt kérésére ezt az időszakot a Bizottság meghosszabbíthatja.

(3) Az Ügynökség a kötelező erővel nem rendelkező, keret jellegű iránymutatások tervezetére vonatkozóan legalább két hónapos időszakon keresztül nyílt és átlátható módon konzultációt folytat a földgázpiaci ENTSO-val és az egyéb érintett érdekeltekkel.

(4) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kötelező erővel nem rendelkező, keret jellegű iránymutatás tervezete nem járul hozzá a megkülönböztetésmentességhez, a tényleges versenyhez és a piac hatékony működéséhez, felkérheti az Ügynökséget, hogy azt ésszerű határidőn belül vizsgálja felül és nyújtsa be újra a Bizottságnak.

(5) Ha az Ügynökség a Bizottság által a (2) vagy (4) bekezdés alapján megállapított időszakon belül nem nyújtja be vagy nem nyújtja be újra a kötelező erővel nem rendelkező, keret jellegű iránymutatás tervezetét, a kötelező erővel nem rendelkező, keret jellegű iránymutatást a Bizottság dolgozza ki.

(6) A Bizottság felkéri a földgázpiaci ENTSO-t, hogy tizenkét hónapot meg nem haladó, ésszerű határidőn belül nyújtson be olyan üzemi és kereskedelmi szabályzatot az Ügynökségnek, amely összhangban van a vonatkozó kötelező erővel nem rendelkező, keret jellegű iránymutatással.

(7) Az üzemi és kereskedelmi szabályzat kézhezvételének napjától számított három hónapon belül – amely időszakban az Ügynökség hivatalosan konzultálhat az érdekelt felekkel – az Ügynökség az üzemi és kereskedelmi szabályzatról indoklással ellátott véleményt nyújt be a földgázpiaci ENTSO-nak.

(8) A földgázpiaci ENTSO az Ügynökség véleménye alapján módosíthatja az üzemi és kereskedelmi szabályzatot, és újra benyújthatja azt az Ügynökségnek.

(9) Amint az Ügynökség meggyőződött arról, hogy az üzemi és kereskedelmi szabályzat összhangban van a vonatkozó kötelező erővel nem rendelkező, keret jellegű iránymutatásokkal, az Ügynökség benyújtja azt a Bizottságnak, és javasolhatja annak elfogadását.

(10) Ha a földgázpiaci ENTSO nem dolgozott ki üzemi és kereskedelmi szabályzatot a Bizottság által a (6) bekezdés alapján megállapított határidőn belül, akkor a Bizottság felkérheti az Ügynökséget, hogy a vonatkozó kötelező erővel nem rendelkező, keret jellegű iránymutatás alapján készítse el az üzemi és kereskedelmi szabályzat tervezetét. Az Ügynökség további konzultációt kezdeményezhet az üzemi és kereskedelmi szabályzat tervezetének e bekezdés alapján történő elkészítése során. Az Ügynökség benyújtja az üzemi és kereskedelmi szabályzat e bekezdés alapján készített tervezetét a Bizottságnak, és javasolhatja annak elfogadását.

(11) A Bizottság saját kezdeményezésére – ha a földgázpiaci ENTSO nem dolgozott ki üzemi és kereskedelmi szabályzatot vagy ha az Ügynökség nem dolgozta ki az üzemi és kereskedelmi szabályzat tervezetét az e cikk (10) bekezdésben említettek szerint – vagy az Ügynökség az e cikk (9) bekezdése szerinti javaslatára egy vagy több üzemi és kereskedelmi szabályzatot fogadhat el a 8. cikk (6) bekezdésében felsorolt területeken.

Ha a Bizottság saját kezdeményezésére javasolja egy üzemi és kereskedelmi szabályzat elfogadását, akkor az üzemi és kereskedelmi szabályzat tervezetéről legalább két hónapon keresztül konzultálhat az Ügynökséggel, a földgázpiaci ENTSO-val és valamennyi érintett érdekelttel.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 28. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(12) Ez a cikk nem érinti a Bizottság jogát arra, hogy a 23. cikkel összhangban iránymutatásokat fogadjon el, illetve módosítson.

7. cikk

Az üzemi és kereskedelmi szabályzatok módosítása

(1) A 6. cikk szerint elfogadott valamely üzemi és kereskedelmi szabályzat módosításának tervezetére az adott üzemi és kereskedelmi szabályzat által valószínűleg érintett személyek – beleértve a földgázpiaci ENTSO-t, a szállításrendszer-üzemeltetőket, a rendszerhasználókat és a fogyasztókat – javaslatot tehetnek az Ügynökségnek. Az Ügynökség saját kezdeményezésére is javasolhat módosításokat.

(2) Az Ügynökség az eljárási szabályzatában meghatározza a tervezett módosítások értékelésére és az azokról folytatandó alapos konzultációra vonatkozó, többek között a földgázpiaci ENTSO-val és a rendszerhasználókkal együttműködésben végrehajtandó hatékony eljárásokat. Ezt az eljárást követően az Ügynökség indokolással ellátott módosítási javaslatokat tehet a Bizottságnak, amelyekben kifejti, hogy az ilyen javaslat milyen módon van összhangban az üzemi és kereskedelmi szabályzatok 6. cikk (2) bekezdésében meghatározott célkitűzéseivel.

(3) A Bizottság, figyelembe véve az Ügynökség véleményét, módosításokat fogadhat el bármely, a 6. cikk értelmében elfogadott üzemi és kereskedelmi szabályzatra vonatkozóan. Mivel ezek az intézkedések e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, azokat a 28. cikk (2) bekezdésében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A 28. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint javasolt módosítások vizsgálata a javasolt módosítással kapcsolatos kérdések vizsgálatára korlátozódik. E javasolt módosítások nem érintik a Bizottság által esetleg javasolt egyéb módosításokat.

8. cikk

A földgázpiaci ENTSO feladatai

(1) A földgázpiaci ENTSO a Bizottság által a 6. cikk (6) bekezdése szerint hozzá intézett felkérésre üzemi és kereskedelmi szabályzatokat dolgoz ki az e cikk (6) bekezdésében említett területeken.

(2) A földgázpiaci ENTSO üzemi és kereskedelmi szabályzatokat dolgozhat ki a (6) bekezdésben meghatározott területeken, ha ezek nem kapcsolódnak olyan területekhez, amelyekre a Bizottság által hozzá intézett felkérés kiterjed. Ezeket az üzemi és kereskedelmi szabályzatokat véleményezésre be kell nyújtani az Ügynökséghez.

(3) A földgázpiaci ENTSO elfogadja:

- a) a közös hálózatüzemeltetési eszközöket és kutatási terveket;
- b) két évente egy nem kötelező érvényű, az egész Közösségre kiterjedő, 10 évre szóló, az ellátásra vonatkozó európai előrejelzést is tartalmazó hálózatfejlesztési tervet (a továbbiakban: hálózatfejlesztési terv);
- c) az éves munkaprogramot;

d) az éves jelentést;

e) évente a nyári és téli előrejelzést az ellátásról.

(4) Az ellátásra vonatkozó, a (3) bekezdés b) pontjában említett európai előrejelzésben közölni kell, hogy a földgázrendszer általában véve mennyire képes megfelelni a jelenlegi, illetve a következő öt éves időszakra, valamint az előrejelzés időpontjától számított 5 és 10 év közötti időszakra előre jelzett földgázigény ellátásának. Az ellátás megfelelőségére vonatkozó európai előrejelzés az egyes szállításrendszer-üzemeltetők által a termelés megfelelőségére vonatkozóan készített nemzeti előrejelzéseken alapszik.

(5) Az (3) bekezdés c) pontjában említett éves munkaprogramban – indikatív időütemezés kíséretében – fel kell sorolni és ismertetni kell az adott évben elkészítendő üzemi és kereskedelmi szabályzatokat, illetőleg a hálózatüzemeltetés és az adott évben megvalósítandó kutatási és fejlesztési tevékenység összehangolására vonatkozó tervet.

(6) Az (1) és (2) bekezdésekben említett üzemi és kereskedelmi szabályzatok – adott esetben a regionális sajátos jellegzetességek figyelembevételével – a következő területekre terjednek ki:

- a) a hálózat biztonságára és megbízhatóságára vonatkozó szabályok;
- b) a hálózatra kapcsolódás szabályai;
- c) a harmadik felekre vonatkozó hozzáférési szabályok;
- d) adatcseré- és elszámolási szabályok;
- e) az interoperabilitás szabályai;
- f) szükséghelyzeti operatív eljárások;
- g) a kapacitásallokáció és a szűk keresztmetszetek kezelésének szabályai;
- h) hálózathozzáférési szolgáltatások műszaki és operatív biztosításával és a kiegyenlítő szabályozással kapcsolatos kereskedelmi szabályok;
- i) átláthatósági szabályok;
- j) a hálózatokra vonatkozó egyensúlyozási szabályok, ideértve a nominálási eljárás szabályait, az egyensúlyozási díjak számítására vonatkozó szabályokat és a szállításrendszer-üzemeltetők rendszerei közötti operatív kiegyensúlyozási szabályait is;
- k) a szállítási díjak összehangolt rendszerével kapcsolatos szabályok; valamint
- l) a földgázhálózatok energiahatékonysága.

(7) Az üzemi és kereskedelmi szabályzatokat kizárólag határon átnyúló hálózatok esetében kell kidolgozni, és azok nem érintik a tagállamok azon jogát, hogy nemzeti szabályzatokat hozzanak létre a határokon nem átnyúló hálózatok esetében.

(8) A földgázpiaci ENTSO figyelemmel kíséri és elemzi az üzemi és kereskedelmi szabályzatok és a Bizottság által a 6. cikk (11) bekezdése szerint elfogadott iránymutatások végrehajtását, valamint a vonatkozó szabályoknak a piaci integráció elősegítését célzó összehangolására gyakorolt hatásukat. A földgázpiaci ENTSO megállapításairól jelentést tesz az Ügynökségnek, és az elemzés eredményeit az e cikk (3) bekezdése d) pontjában említett éves jelentésbe is belefoglalja.

(9) A földgázpiaci ENTSO rendelkezésre bocsát minden olyan információt, amelyre az Ügynökségnek a 9. cikk (1) bekezdése szerinti feladatai teljesítéséhez van szüksége.

(10) A földgázpiaci ENTSO két évente a (3) bekezdés b) pontja szerinti hálózatfejlesztési tervet fogad el és tesz közzé. A hálózatfejlesztési tervben ismertetni kell az integrált hálózat modelljét, forgatókönyveket kell kidolgozni, az ellátásra vonatkozó európai előrejelzést kell adni, és fel kell mérni a rendszer rugalmasságát.

A hálózatfejlesztési tervben különösen

- a) alapul kell venni a nemzeti beruházási terveket, a 12. cikk (1) bekezdésében említett regionális beruházási terveket, valamint adott esetben az 1364/2006/EK határozattal ⁽¹⁾ összhangban a transzeurópai energiahálózatokra vonatkozóan megállapított iránymutatásokat;
- b) a határokon átnyúló rendszerösszekötőket illetően, alapul kell venni továbbá a különféle rendszerhasználók ésszerű igényeit, és a tervbe bele kell foglalni a 2009/.../EK irányelv 14. és 22. cikkében említett beruházók hosszú távú kötelezettségvállalásait is;
- c) a határokon átnyúló kapacitás tekintetében különösen meg kell jelölni a beruházási hiányterületeket.

(11) A Bizottság kérésére a földgázpiaci ENTSO a 23. cikkben említett iránymutatások elfogadását véleményezi a Bizottság részére.

9. cikk

Az Ügynökség figyelemmel kíséresi tevékenysége

(1) Az Ügynökség figyelemmel kíséri a földgázpiaci ENTSO számára a 8. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett feladatok ellátását, és arról beszámol a Bizottságnak.

Az Ügynökség figyelemmel kíséri a 8. cikk (2) bekezdése szerint kidolgozott üzemi és kereskedelmi szabályzatok, valamint a 6. cikk (1)–(10) bekezdésének megfelelően létrehozott, de a Bizottság által a 6. cikk (11) bekezdése szerint nem elfogadott üzemi és kereskedelmi szabályzatok földgázpiaci ENTSO általi végrehajtását. Ha a földgázpiaci ENTSO elmulasztotta ezen üzemi és kereskedelmi szabályzatok végrehajtását, az Ügynökség benyújtja a Bizottságnak az erre vonatkozó, megfelelő indokollással ellátott véleményét.

Az Ügynökség figyelemmel kíséri és elemzi az üzemi és kereskedelmi szabályzatok és a Bizottság által a 6. cikk (11) bekezdésében meghatározottak szerint elfogadott iránymutatások végrehajtását, valamint az alkalmazandó szabályoknak a piaci integráció elősegítését célzó összehangolására, továbbá a megkülönböztetésmentességre, a tényleges versenyre és a piac hatékony működésére gyakorolt hatásukat, és arról beszámol a Bizottságnak.

(2) A földgázpiaci ENTSO véleményezésre megküldi az Ügynökségnek a hálózatfejlesztési terv tervezetét, valamint a konzultációs folyamatra vonatkozó információkat is tartalmazó éves munkaprogram tervezetét.

Az Ügynökség az ezek kézhezvételének napjától számított két hónapos időszakon belül a Bizottság és a földgázpiaci ENTSO részére megfelelő indokollással ellátott véleményt, valamint ajánlásokat nyújt be, ha úgy véli, hogy a földgázpiaci ENTSO által benyújtott éves munkaprogram tervezete vagy a hálózatfejlesztési terv tervezete nem segíti elő a megkülönböztetésmentességet, a tényleges versenyt, a piac hatékony működését, illetve a harmadik felek részére is hozzáférést biztosító, határokon átnyúló rendszerösszeköttetés kellő szintjét.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. szeptember 6-i 1364/2006/EK határozata a transzeurópai energiahálózatokra vonatkozó iránymutatások megállapításáról (HL L 262., 2006.9.22., 1. o.).

10. cikk

Konzultációk

(1) Az üzemi és kereskedelmi szabályzatok, a tíz évre szóló, nem kötelező érvényű hálózatfejlesztési terv tervezete, valamint a 8. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett éves munkaprogramja kidolgozása során a földgázpiaci ENTSO széles körben, kellő időben, nyitott és átlátható módon, a 5. cikk (1) bekezdésében említett eljárási szabályzatnak megfelelően a piac valamennyi érintett szereplője, és különösen valamennyi érdekelt képviseleti szervezet bevonásával konzultációs eljárást folytat. E konzultációnak ki kell terjednie a nemzeti szabályozó hatóságokra és más nemzeti hatóságokra, az ellátó- és a termelővállalkozásokra, a felhasználókra, a rendszerhasználókra és az elosztórendszer-üzemeltetőkre, ideértve a megfelelő ágazati szövetségeket, műszaki testületeket és az érdekeltet tömörítő platformokat is. A konzultáció célja a döntéshozatali folyamatban érintett valamennyi érdekelt fél véleményének és javaslatának felmérése.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt konzultációkkal kapcsolatos valamennyi dokumentumot és az ülések jegyzőkönyveit nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

(3) A 8. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében előírt éves munkaprogram, illetőleg üzemi és kereskedelmi szabályzatok elfogadását megelőzően a földgázpiaci ENTSO beszámol a konzultáció során hozzá beérkezett észrevételek figyelembe vételének módjáról. Ha az észrevételeket nem vette figyelembe, azt köteles megindokolni.

11. cikk

Költségek

A földgázpiaci ENTSO-nál a 4–12. cikkben említett tevékenységek elvégzésével összefüggésben felmerülő költségeket a szállítási rendszer-üzemeltetők viselik, és ezeket a költségeket a díjak kiszámítása során figyelembe kell venni. Ezeket a költségeket a szabályozó hatóságok csak abban az esetben hagyják jóvá, ha azok ésszerűek és arányosak.

12. cikk

A szállítási rendszer-üzemeltetők regionális együttműködése

(1) A földgázpiaci ENTSO-n belül, a 8. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett feladatokhoz való hozzájárulás céljából regionális együttműködést alakítanak ki. Ennek keretében két évente regionális beruházási tervet tesznek közzé, és e regionális beruházási terv alapján beruházási döntéseket hozhatnak.

(2) A szállítási rendszer-üzemeltetők a hálózat optimális üzemeltetése érdekében elősegítik operatív megegyezések létrehozását, továbbá elősegítik az energiatőzsdék kialakítását, a határkeresztelő kapacitás megkülönböztetésmentes, piaci alapú megoldások révén történő felosztását – kellő figyelemmel az implicit aukciós eljárások konkrét érdemeire rövid távú felosztás esetén –, valamint a kiegyensúlyozó mechanizmusok integrálását.

(3) A Bizottság a meglévő regionális együttműködési struktúrák figyelembevételével meghatározhatja az egyes együttműködési struktúrák tevékenységének földrajzi területét. Minden tagállamnak meg kell engedni, hogy az együttműködést egynél több földrajzi területen is ösztönözze. Az első mondatban említett intézkedést, mivel e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányul, a 28. cikk (2) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

A Bizottság ebből a célból konzultálhat a földgázpiaci ENTSO-val és az Ügynökséggel.

13. cikk

A hálózati hozzáférés díjai

(1) A szabályozó hatóságok által a 2009/.../EK irányelv 40. cikkének (6) bekezdése alapján jóváhagyott, a szállításirendszer-üzemeltetők által alkalmazott díjaknak, illetve a számításukhoz használt módszereknek, továbbá az irányelv 31. cikkének (1) bekezdése értelmében közzétett díjaknak átláthatóknak kell lenniük, figyelembe kell venniük a rendszeregyensúlyra és annak fejlesztésére vonatkozó szükségleteket, és a tényleges költségeket kell tükrözniük, amennyiben az ilyen költségek megfelelnek egy hatékony és szerkezetileg összehasonlítható rendszerüzemeltető költségeinek, illetve átláthatóak, és egyidejűleg biztosítaniuk kell a befektetések megfelelő megtérülését, és adott esetben figyelembe kell venniük a díjszabások szabályozó hatóságok által történő összehasonlításait. A díjakat és a számításukhoz használt módszereket megkülönböztetésmentesen kell alkalmazni.

A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a díjakat piaci alapú intézkedések, úgymint aukciók révén is meg lehet állapítani, amennyiben ezeket az intézkedéseket és az így elért bevételeket a szabályozó hatóság jóváhagyja.

A díjak, illetve a számításukhoz használt módszerek megkönnyítik a hatékony földgázkereskedelmet és a versenyt, miközben elkerülhetővé teszik a rendszerhasználók közötti keresztfinanszírozást, továbbá ösztönzik a befektetéseket, és biztosítják a szállítóhálózatok együttműködő-képességének fenntartását vagy kialakítását.

A rendszerhasználókra kirótt díjakat a szállítási rendszer minden egyes betáplálási és kiadási pontjaira külön-külön kell meghatározni. A költségelosztási mechanizmusokat és a betáplálási pontokra és a kiadási pontokra vonatkozó díjszabási módszert a nemzeti szabályozó hatóságok hagyják jóvá. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy átmeneti időszakot követően ...-ig (*) a hálózat használatáért szedett díjakat nem a szerződésben rögzített útvonal alapján határozzák meg.

(2) A hálózati hozzáférés díjai nem korlátozhatják a piac likviditását, és nem torzíthatják a különböző szállítórendszerek határain átnyúló kereskedelmet. Amennyiben a díjszerkezet vagy az egyensúlyozási mechanizmusok közötti különbségek akadályoznak a szállítórendszereken keresztül történő kereskedelmet, a 2009/.../EK irányelv 40. cikkének (6) bekezdése ellenére, az egyes szállításirendszer-üzemeltetők – szoros együttműködésben az illetékes nemzeti hatóságokkal – tevékenyen érvényt szereznek a díjszerkezetek és a díjszabási elvek konvergenciájának, beleértve az egyensúlyozást is.

(*) E rendelet hatálybalépését követő két évnek megfelelő dátum.

14. cikk

A szállításirendszer-üzemeltetők által harmadik felek részére nyújtandó hozzáférési szolgáltatások

(1) A szállításirendszer-üzemeltetők:

a) biztosítják, hogy valamennyi rendszerhasználó számára megkülönböztetésmentes módon nyújtsanak szolgáltatásokat. Ha a szállításirendszer-üzemeltetők különböző ügyfelek számára ugyanazt a szolgáltatást nyújtják, azonos szerződési feltételeket kell alkalmazniuk, vagy a 2009/.../EK irányelv 40. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően az illetékes hatóság által jóváhagyott harmonizált szállítási szerződések vagy közös üzemi és kereskedelmi szabályzat használatával;

b) egyaránt biztosítják a harmadik fél hozzáféréssel kapcsolatos nem megszakítható és megszakítható szolgáltatásokat. A megszakítható kapacitás ára tükrözi a megszakítás valószínűségét;

c) hosszú távú és rövid távú szolgáltatásokat egyaránt nyújtanak a rendszerhasználók számára.

(2) A nem szabványos kezdőnapal aláírt vagy a szabványos egyéves szállítási szerződéseknél rövidebb időtartamra kötött szállítási szerződések a 13. cikk (1) bekezdésében meghatározott elveknek megfelelően nem eredményezhetnek a szolgáltatás piaci értékét nem tükröző, önkényesen alkalmazott magasabb vagy alacsonyabb díjakat.

(3) Adott esetben a harmadik felek részére nyújtandó hozzáférési szolgáltatás hozzákötődhet ahhoz a feltételhez, hogy a rendszerhasználók garanciát adjanak hitelképességükről. Ezek a garanciák nem gátolhatják indokolatlanul a piacra jutást, és megkülönböztetésmenteseknek, átláthatóknak és arányosoknak kell lenniük.

15. cikk

A tárolási és az LNG-létesítmények vonatkozásában harmadik felek részére nyújtandó hozzáférési szolgáltatások

(1) Minden LNG-létesítmény és tárolási rendszerüzemeltető:

a) valamennyi, a piaci kereslet kielégítésére törekvő rendszerhasználó számára megkülönböztetésmentes módon nyújt szolgáltatásokat; különösen, ha egy LNG-létesítmény rendszerüzemeltetője vagy egy tárolási rendszerüzemeltető ugyanazt a szolgáltatást különböző ügyfeleknek kínálja, akkor ezt egyenlő szerződési feltételek alapján köteles tenni;

b) olyan szolgáltatásokat nyújt, amelyek az összekapcsolt földgázszállítási rendszerek használatának megfelelnek, továbbá elősegíti a hozzáférést a szállításirendszer-üzemeltetőkkel folytatott együttműködés révén; valamint

c) az LNG-létesítmények és a földgáztárolók használóinak ésszerű kereskedelmi igényeivel összeegyeztethető időkeretben közzéteszi az érdeklődésre számot tartó információkat, így különösen a szolgáltatások igénybevételével és elérhetőségével kapcsolatos adatokat.

- (2) Minden tárolási rendszerüzemeltető:
- egyaránt biztosítják a harmadik fél hozzáféréseivel kapcsolatos nem megszakítható és megszakítható szolgáltatásokat. A megszakítható kapacitás ára tükrözi a megszakítás valószínűségét;
 - a földgáztárolók használói részére hosszú és rövid távú szolgáltatásokat egyaránt nyújtanak;
 - a földgáztárolók használói részére engedélyezett úrtartalomban, engedélyezett betározási sebességben és engedélyezett lefejtési sebességben meghatározott, kapcsolt és egyedi szolgáltatásokat egyaránt nyújtanak.
- (3) Az LNG-létesítmények és a földgáztárolók használatára vonatkozó szerződések nem eredményezhetnek indokolatlanul magas díjakat a következő esetekben:
- ha aláírásuk a földgázpiaci gazdasági éven kívül, a szokásostól eltérő kezdési időponttal történik; vagy
 - ha futamidejük rövidebb, mint az éves alapon szokásosan megkötött LNG-létesítmények és a földgáztárolók használatára vonatkozó szerződéseké.
- (4) Adott esetben a harmadik felek részére nyújtandó hozzáférési szolgáltatás hozzáköthető ahhoz a feltételhez, hogy a rendszerhasználók garanciát adjanak hitelképességükről. Ezek a garanciák nem képezhetik a piacra jutás indokolatlan akadályát, és azoknak megkülönböztetésmenteseknek, átláthatóknak és arányosoknak kell lenniük.
- (5) Az LNG-létesítménybeli kapacitás, illetve a tárolókapacitás minimális nagyságára vonatkozóan szerződéses korlátozások csak úgy írhatók elő, ha azt műszaki megfontolás indokolja, és ezeknek a korlátozásoknak lehetővé kell tenniük, hogy a tárolási rendszerek kisebb használói is hozzájussanak a tárolási szolgáltatásokhoz.

16. cikk

A kapacitásallokációs mechanizmusok és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó eljárások elvei a szállítási-rendszer-üzemeltetők vonatkozásában

- (1) A 18. cikk (3) bekezdésében említett valamennyi releváns ponton elérhető maximális kapacitást a piaci szereplők számára – a rendszeregyensúly és a hatékony hálózatüzemeltetés figyelembevételével – hozzáférhetővé kell tenni.
- (2) A szállításirendszer-üzemeltetők kötelesek olyan megkülönböztetésmentes és átlátható kapacitásallokációs mechanizmusokat alkalmazni és közzétenni, amelyek:
- megfelelő gazdasági jelzéseket adnak a műszaki kapacitás hatékony és maximális kihasználása érdekében, és megkönnyítik az új infrastruktúrába való beruházást;
 - összeegyeztethetők a piaci mechanizmusokkal – ideértve az azonnali piacokat és a kereskedési pontokat is – ugyanakkor rugalmasak és képesek a változó piaci körülményekhez való alkalmazkodásra;
 - összeegyeztethetők a tagállamok hálózat-hozzáférési rendszereivel.
- (3) A szűk keresztmetszetek kezelésében a szállításirendszer-üzemeltetők – a következő elvek alapján – kötelesek megkülönböztetésmentes és átlátható eljárásokat követni, és kötelesek ezeket közzétenni:
- szerződéses szűk keresztmetszet esetén a szállításirendszer-üzemeltető a fel nem használt kapacitását legalább a követ-

kező napra köteles megszakítható szolgáltatásként felkínálni az elsődleges piacon;

- a rendszerhasználók jogosultak a szerződés alapján őket megillető fel nem használt kapacitást a másodlagos piacon vizonteladásra bocsátani vagy alhaszonbérletbe adni. A tagállamok előírhatják, hogy a rendszerhasználók erről értesítsék vagy tájékoztassák a szállításirendszer-üzemeltetőket.

(4) Fizikai szűk keresztmetszet fennállása esetén a szállításirendszer-üzemeltetőnek, vagy adott esetben a szabályozó hatóságoknak megkülönböztetésmentes, átlátható kapacitásallokációs mechanizmusokat kell alkalmazniuk.

(5) A szállításirendszer-üzemeltetők kötelesek rendszeres időközönként felmérni az új beruházások iránti piaci igényt. Az új beruházások tervezésekor a szállításirendszer-üzemeltetők kötelesek felmérni a piaci keresletet.

17. cikk

A kapacitásallokációs mechanizmusok és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó eljárások elvei a földgáztárolók és az LNG-létesítmények vonatkozásában

(1) A rendszeregyensúly és az üzemeltetés szempontjainak figyelembevételével a piaci résztvevők számára hozzáférhetővé kell tenni a maximális földgáztároló kapacitást és LNG-létesítménybeli kapacitást.

(2) Minden LNG-létesítmény rendszerüzemeltetője és valamennyi tárolási rendszerüzemeltető köteles olyan megkülönböztetésmentes és átlátható kapacitásallokációs mechanizmusokat alkalmazni és közzétenni, amelyek:

- megfelelő gazdasági jelzéseket adnak a kapacitás hatékony és maximális kihasználása érdekében, és megkönnyítik az új infrastruktúrába való beruházást;
- összeegyeztethetők a piaci mechanizmusokkal, ideértve az azonnali piacokat és a kereskedési pontokat is, ugyanakkor rugalmasak és képesek alkalmazkodni a változó piaci körülményekhez;
- összeegyeztethetők a kapcsolódó hálózat-hozzáférési rendszerekkel.

(3) Az LNG-létesítmények és a földgáztárolók használatára vonatkozó szerződésekben gondoskodni kell a kapacitáshalmozás megelőzéséről, és keretében figyelembe kell venni a következő, szerződéses szűk keresztmetszetek esetén alkalmazandó alapelveket:

- a rendszerüzemeltető köteles a fel nem használt LNG-létesítménybeli kapacitást és tárolókapacitást – földgáztároló esetében legalább a következő napra, megszakítható szolgáltatásként – az elsődleges piacon felkínálni;
- az LNG-létesítmények és a földgáztárolók használóinak jogában áll a szerződés alapján őket megillető fel nem használt kapacitást a másodlagos piacon vizonteladásra bocsátani.

18. cikk

Átláthatósági követelmények a szállításirendszer-üzemeltetőkkel szemben

(1) A szállításirendszer-üzemeltető részletes tájékoztatást tesz közzé az általa nyújtott szolgáltatásokkal és a vonatkozó alkalmazott feltételekkel kapcsolatban, a rendszerhasználók tényleges hálózati hozzáférésehez szükséges műszaki információkkal együtt.

(2) Az átlátható, objektív és megkülönböztetésmentes díjak biztosítása, valamint a földgázhálózat hatékony hasznosításának megkönnyítése érdekében a szállításrendszer-üzemeltetők vagy az illetékes nemzeti hatóságok a díj kialakításáról, annak módszereiről és struktúrájáról ésszerűen és kellően részletezett tájékoztatást tesznek közzé.

(3) Az általa nyújtott szolgáltatásokról valamennyi szállításrendszer-üzemeltető rendszeresen és folyamatosan, valamint szabványosított, felhasználóbarát módon számszerűsített tájékoztatást tesz közzé a műszaki, a szerződésben vállalt és a rendelkezésre álló kapacitásokról – minden releváns pont tekintetében, a betáplálási és kiadási pontokat is beleértve.

(4) A szállítórendszerek releváns pontjait – amelyekről a tájékoztatást közzé kell tenni – a rendszerhasználókkal folytatott konzultációt követően az illetékes hatóságoknak jóvá kell hagyniuk.

(5) A szállításrendszer-üzemeltető az e rendeletben előírt információkat köteles mindig értelmezhető formában, mennyiségileg egyértelmű és könnyen hozzáférhető, valamint megkülönböztetésmentes módon közzétenni.

(6) A szállításrendszer-üzemeltető előzetesen és utólagosan – a nominálások, az előrejelzések, valamint a rendszerbe ténylegesen belépő és az onnan ténylegesen kilépő mennyiségek alapján – információkat tesz közzé a kínálatra és a keresletre vonatkozóan. A közzétett információk részletességének a szállításrendszer-üzemeltető rendelkezésére álló információkhoz kell igazodnia.

A szállításrendszer-üzemeltető nyilvánosságra hozza a rendszer kiegyensúlyozása érdekében meghozott intézkedéseiket, és közzéteszi az ezzel kapcsolatban felmerülő költségeiket és keletkező bevételeket.

Az érintett piaci résztvevők kötelesek az e cikkben említett adatokat a szállításrendszer-üzemeltetők rendelkezésére bocsátani.

19. cikk

Átláthatósági követelmények a földgáztárolókkal és az LNG-létesítményekkel szemben

(1) Minden LNG-létesítmény rendszerüzemeltetője és valamennyi tárolási rendszerüzemeltető részletes tájékoztatást tesz közzé az általa kínált szolgáltatásokról és az ezekre vonatkozó feltételekről, továbbá közzéteszi az ahhoz szükséges műszaki információkat, hogy az LNG-létesítmények és földgáztárolók használói tényleges hozzáférést nyerjenek az LNG-létesítményekhez és földgáztárolókhoz.

(2) Az általa nyújtott szolgáltatások tekintetében valamennyi LNG-létesítmény üzemeltetője és valamennyi tárolásrendszer-üzemeltető – rendszeresen és görgetett adatok formájában, felhasználóbarát, szabványosított módon – számadatokat tesz közzé a földgáztároló vagy LNG-létesítmény szerződésben lekötött és szabad kapacitásáról.

(3) Minden LNG-létesítmény üzemeltetője és valamennyi tárolási rendszerüzemeltető az e rendeletben előírt információkat kötelesek minden esetben megkülönböztetésmentes módon, érthetően, mennyiségileg egyértelműen és jól hozzáférhetően közzétenni.

(4) Minden LNG-létesítmény rendszerüzemeltetője és valamennyi tárolási rendszerüzemeltető közzéteszi az egyes földgáz-

tárolókban, illetve LNG-létesítményekben, vagy – ha a rendszerhasználóknak biztosított hozzáférési módnak ez felel meg – a földgáztárolók csoportjaiban lévő gázmennyiségeket, az azokba belépő és az azokból kilépő mennyiségeket, valamint az azokban rendelkezésre álló szabad kapacitást, ideértve azon létesítmények kapacitásadatait is, amelyek mentességet élveznek a harmadik felek részére nyújtandó hozzáférési szolgáltatások kötelezettsége alól. Ezt az információt át kell adni a szállításrendszer-üzemeltetőnek is, amely köteles azt a rendszer vagy a releváns pontok által meghatározott alrendszer szintjén összeítve közzétenni. Az adatokat legalább naponta frissíteni kell.

Ha egy tárolási rendszer használója a tárolási létesítmény egyedi használója, a tárolási rendszer használója az első albekezdésben említett adatok bizalmas kezelése iránti, indoklással ellátott kérelmet nyújthat be a nemzeti szabályozó hatóságnál. Ha a nemzeti szabályozó hatóság arra a következtetésre jut, hogy a kérelem megalapozott – figyelembe véve különösen azt, hogy szükséges egyensúlyt teremteni azon üzleti titkok törvényes védelmének érdeke, melyek közzététele negatívan hatna a tárolási rendszer használójának átfogó kereskedelmi stratégiájára, és azon célkitűzés között, mely versenyképes belső gázpiac kialakítására irányul –, engedélyezheti a tárolásrendszer-üzemeltetőnek, hogy az első albekezdésben említett adatokat legfeljebb egy éven keresztül ne hozza nyilvánosságra. Ez az albekezdés a szállításrendszer-üzemeltető első albekezdésben említett közlési és közzétételi kötelezettségének sérelme nélkül alkalmazandó, kivéve, ha az összesített adatok megegyeznek azon egyéni tárolásrendszer-adatokkal, melyek bizalmas kezelését a nemzeti szabályozó hatóság jóváhagyta.

20. cikk

A rendszerüzemeltetők nyilvántartási kötelezettsége

A szállításrendszer-üzemeltetők, a tárolásrendszer-üzemeltetők és az LNG-létesítmények rendszerüzemeltetői öt évre visszamenőleg folyamatosan hozzáférhetővé teszik a nemzeti hatóságok, többek között a nemzeti szabályozó hatóság, a nemzeti versenyhatóság és a Bizottság számára a 18. cikkben, a 19. cikkben és az I. melléklet 3. részében említett valamennyi információt.

21. cikk

Egyensúlyozási szabályok és az egyensúlytól való eltéréstől kiszabott díjak

(1) Az egyensúlyozási szabályokat tisztességes, megkülönböztetésmentes és átlátható módon, objektív kritériumok alapján kell kialakítani. Az egyensúlyozási szabályoknak a valós rendszerigényeket kell tükrözniük, figyelembe véve a szállításrendszer-üzemeltető rendelkezésére álló forrásokat. Az egyensúlyozási szabályoknak piaci alapúaknak kell lenniük.

(2) Annak érdekében, hogy a rendszerhasználók kellő időben korrekciós intézkedéseket hajthassanak végre, a szállításrendszer-üzemeltető köteles – kellő időben, online eszközökkel – elegendő mennyiségű megbízható adatot rendelkezésre bocsátani a rendszerhasználók kiegyensúlyozottsági helyzetéről.

A szolgáltatott információ szintjének igazodnia kell egyrészt a szállításrendszer-üzemeltető rendelkezésére álló információ szintjéhez, másrészt az egyensúlyozási díjak kiszámítására alkalmazott referencia-időszakhoz.

Ezért az információszerzésért semmilyen díj nem számítható fel.

(3) Az egyensúlyozási díjaknak a lehetséges mértékben költségorientáltaknak kell lenniük, ugyanakkor megfelelően ösztönözniük kell a rendszerhasználókat, hogy kiegyensúlyozzák az általuk betáplált és kivételezett gáz mennyiségét. A díjak megállapításában kerülni kell a rendszerhasználók közötti keresztfinanszírozást és az új piaci szereplők piacra lépésének akadályozását.

Az egyensúlyozási díj kiszámítására vonatkozó valamennyi módszert és végleges díjat az illetékes hatóságoknak vagy adott esetben a szállítási rendszer-üzemeltetőnek kell közzétennie.

(4) A földgáz-kereskedelem megkönnyítése érdekében a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szállítási rendszer-üzemeltetők törekedjenek az egyensúlyozási rendszerek harmonizálására, valamint az egyensúlyozási díjak struktúrájának és szintjeinek ésszerűbbé tételére.

22. cikk

A kapacitásjogok kereskedelme

Valamennyi szállítási-, tárolási- és LNG-létesítmény-rendszer-üzemeltetője ésszerű mértékben megteszi a szükséges lépéseket a kapacitásjogokkal való szabad kereskedelem lehetővé tételére és megkönnyítésére. Valamennyi üzemeltető az elsődleges piaca irányadó, a másodlagos kapacitáskereskedelmet elősegítő harmonizált szerződéseket és eljárásokat dolgoz ki a szállítás, az LNG-létesítmények és a földgáztárolók igénybevételére vonatkozóan, továbbá amennyiben a rendszerhasználók erről értesítik, elismeri az elsődleges kapacitásjogok átruházását.

A szállítás, az LNG-létesítmények és a földgáztárolók igénybevételére vonatkozó harmonizált szerződésekről és eljárásokról értesíteni kell a szabályozó hatóságokat.

23. cikk

Iránymutatások

(1) Az e rendelet céljainak eléréséhez szükséges mértékű harmonizáció minimális szintjének biztosítása érdekében, a szükségesnek ítélt körben a következőkről kell iránymutatásokat kiadni:

- a harmadik felek részére biztosított hozzáférési szolgáltatások részletes meghatározásáról, ideértve e szolgáltatások jellegét, időtartamát és a velük szemben támasztott egyéb követelményeket is, összhangban a 14. és 15. cikkel;
- a kapacitásallokációs mechanizmusok és a szerződéses szűk keresztmetszet esetén alkalmazandó szűk keresztmetszet-kezelési eljárások elveinek részletes meghatározásáról, összhangban az 16. és 17. cikkel;
- az információszolgáltatás részletes meghatározásáról, azon műszaki információk részletes meghatározásáról, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a rendszerhasználók tényleges hozzáférést nyerjenek a rendszerhez, valamint az átláthatósági követelmények teljesítése szempontjából releváns valamennyi pont meghatározásáról, ideértve az egyes releváns pontokban közzéteendő információ és ezen információ közzététele időütemezésének meghatározását is, összhangban a 18. és 19. cikkel;

d) a földgáz határokon keresztül történő kereskedelmével kapcsolatos részletes díjszámítási módszerről, összhangban a 13. cikkel;

e) a 8. cikk (6) bekezdésében felsorolt területekre vonatkozó részletes szabályokról.

(2) Az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában felsorolt kérdésekre vonatkozó iránymutatásokat a szállítási rendszer-üzemeltetők tekintetében az I. melléklet határozza meg.

A Bizottság iránymutatásokat fogadhat el az e cikk (1) bekezdésben felsorolt kérdésekben és módosíthatja az annak a), b) és c) pontjában említett iránymutatásokat. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek többek között kiegészítéssel történő módosítására irányuló intézkedéseket a 28. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Az e rendelet értelmében elfogadott iránymutatások alkalmazásának és módosításának tükröznie kell a nemzeti gázrendszerek közötti különbségeket, ezért az közösségi szinten nem teszi szükségessé a harmadik felek hozzáféréssel kapcsolatos szolgáltatásokra vonatkozó egységes, részletes feltételek megállapítását. Az iránymutatások ugyanakkor a földgáz belső piacához szükséges, megkülönböztetésmentes és átlátható hálózati hozzáférési feltételek elérése érdekében betartandó minimumkövetelményeket határozhatnak meg, amelyeket azután a nemzeti földgázhálózatok közötti különbségek figyelembevételével lehet alkalmazni.

24. cikk

Szabályozó hatóságok

A szabályozó hatóságok az e rendeletben meghatározott feladataik ellátása során biztosítják e rendelet, valamint a 23. cikk alapján elfogadott iránymutatások betartását.

Adott esetben ezek a hatóságok együttműködnek egymással a Bizottsággal és a 2009/.../EK irányelv IX. fejezetével összhangban az Ügynökséggel.

25. cikk

Tájékoztatás nyújtása

A tagállamok és a szabályozó hatóságok a Bizottság kérésére megadják a 23. cikk alkalmazásához szükséges valamennyi információt.

A szükséges információk összetettségének és az információszolgáltatás sürgősségének figyelembevételével a Bizottság ésszerű határidőt tűz ki, amelyen belül az információt meg kell adni.

26. cikk

A tagállamok joga további részletes intézkedésekről történő rendelkezésre

Ez a rendelet nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy az e rendeletben, valamint a 23. cikkben említett iránymutatásokban meghatározott rendelkezéseknél részletesebb rendelkezéseket tartalmazó intézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be.

27. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok meghatározzák az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megteszik az e rendelkezések végrehajtásához szükséges valamennyi intézkedést. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb 2006. július 1-ig értesítik az 1775/2005/EK rendeletben meghatározott rendelkezéseknek megfelelő szabályokról a Bizottságot, és haladéktalanul bejelentenek a Bizottságnak valamennyi későbbi, ezeket érintő módosítást. A tagállamok ... (*)-ig értesítik az 1775/2005/EK rendeletben meghatározott rendelkezéseknek nem megfelelő szabályokról a Bizottságot, és haladéktalanul bejelentenek a Bizottságnak valamennyi későbbi, ezeket érintő módosítást.

(2) Az (1) bekezdés értelmében meghatározott szankciók nem büntetőjogi jellegűek.

28. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottság munkáját a 2009/.../EK irányelv 50. cikke által létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikke rendelkezéseire is figyelemmel.

29. cikk

A Bizottság jelentése

A Bizottság figyelemmel kíséri e rendelet végrehajtását. A 2009/.../EK irányelv 51. cikkének (6) bekezdése szerint elkészített jelentésében a Bizottság az e rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatokra is kitér. A jelentés különösen vizsgálja, hogy a rendelet milyen mértékben biztosította sikeresen a megkülönböztetésmentes és költségalapú hálózati hozzáférési feltételeket a földgázszállító-hálózatokhoz, annak érdekében, hogy elősegítse a felhasználók szabad választását egy jól működő belső piacon, valamint az ellátás hosszú távú biztonságát. Amennyiben szükséges, a jelentéshez megfelelő javaslatokat és/vagy ajánlásokat kell mellékelni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről

az elnök

...

30. cikk

Eltérések és mentességek

Ez a rendelet nem alkalmazandó az alábbiakra:

- a tagállamok földgázszállító rendszerei, a 2009/.../EK irányelv 48. cikke alapján adott eltérések időtartama alatt; azok a tagállamok, amelyek részére a 2009/.../EK irányelv 48. cikke alapján eltérést engedélyeztek, kérelmezhetik a Bizottságtól az e pontban említett eltérés lejártának időpontjától számított legfeljebb 2 évig terjedő átmeneti eltérést e rendeletről;
- a jelentős új infrastruktúra, mint pl. a rendszerösszekötők, LNG-létesítmények és földgázárólok, és a meglévő infrastruktúrán végrehajtott jelentős mértékű kapacitásbővítések, valamint azon infrastruktúra-módosítások, amelyek a 2009/.../EK irányelv 35. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében új gázellátási források bevonását teszik lehetővé, amennyiben az említett irányelv 9., 14., 31., 32., 33. cikkében vagy 40. cikkének (6), (7) és (8) bekezdésében foglalt rendelkezések alól mentességet élveznek, mindaddig, amíg az ezen albekezdésben felsorolt rendelkezések alól mentességet élveznek, kivéve e rendelet 19. cikkének (4) bekezdését; vagy
- azon földgázszállító-rendszerek, amelyek részére a 2009/.../EK irányelv 47. cikke alapján eltérést engedélyeztek.

31. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1775/2005/EK rendelet ...-tól/-től (**) hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a B. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

32. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet ...-tól/-től (**) kell alkalmazni.

(*) E rendelet alkalmazásának dátuma.

(**) E rendelet hatálybalépését követő 18 hónapnak megfelelő dátum.

I. MELLÉKLET

IRÁNYMUTATÁSOK

1. **A SZÁLLÍTÁSIRENDSZER-ÜZEMELTETŐK ÁLTAL HARMADIK FELEK RÉSZÉRE NYÚJTANDÓ HOZZÁFÉRÉSI SZOLGÁLTATÁSOKRÓL**
 - (1) A szállításirendszer-üzemeltetők nem megszakítható és megszakítható szolgáltatásokat nyújtanak legalább egynapos időtartamra.
 - (2) A harmonizált szállítási szerződéseket és az egységes üzemi és kereskedelmi szabályzatot olyan módon kell kialakítani, hogy az megkönnyítse a rendszerhasználók által szerződésben lekötött kapacitás kereskedelmét és újrafelhasználását, anélkül hogy ez a kapacitások felszabadítását akadályozná.
 - (3) A szállításirendszer-üzemeltetők a rendszerhasználókkal való megfelelő konzultációt követően üzemi és kereskedelmi szabályzatokat, valamint harmonizált szerződéseket dolgoznak ki.
 - (4) A szállításirendszer-üzemeltetők szabványosított nominálási és újranominálási eljárásokat vezetnek be. Információs rendszereket és elektronikus kommunikációs megoldásokat dolgoznak ki, hogy megfelelő adatokkal lássák el a rendszerhasználókat és egyszerűsítsék a tranzakciókat, úgymint a nominálásokat, a kapacitásra vonatkozó szerződéskötést és a rendszerhasználók között a kapacitásjogok átadását.
 - (5) A visszaigazolási idők minimalizálása érdekében a szállításirendszer-üzemeltetők az iparág legjobb gyakorlata szerint harmonizálják a hivatalos kérelmezési eljárásokat és a visszaigazolási időket. A releváns rendszerhasználókkal folytatott konzultációt követően legkésőbb 2006. július 1-jétől biztosítaniuk kell az online képernyős kapacitásfoglaló és -visszaigazoló rendszereket, és a nominálási és újranominálási eljárásokat.
 - (6) A szállításirendszer-üzemeltetők a rendszerhasználóknak nem számítanak fel külön díjat a szállítási szerződéseikkel kapcsolatos, az általános szabályok és eljárások szerint intézett tájékoztatási kérelmekért és tranzakciókért.
 - (7) Az olyan tájékoztatási kérelmekért, amelyek rendkívüli vagy túlzott költségekkel járnak – azaz például a megvalósíthatósági tanulmányokért – külön díjakat lehet felszámítani, feltéve, hogy a díjak kellően indokolhatóak.
 - (8) A szállításirendszer-üzemeltetők együttműködnek más szállításirendszer-üzemeltetőkkel saját hálózataik karbantartásának összehangolása tekintetében, annak érdekében, hogy minimalizálják a rendszerhasználóknak és más területek szállításirendszer-üzemeltetőinek nyújtott szállítási szolgáltatások megszakadását, valamint, hogy azonos előnyöket biztosíthassanak az ellátás biztonsága tekintetében, beleértve a tranzitszállítást is.
 - (9) A szállításirendszer-üzemeltetők évente legalább egyszer, előre meghatározott határidőre – megfelelő időben eszközölt előzetes értesítéssel – közzéteszik az összes olyan tervezett karbantartási időszakot, amely érintheti a rendszerhasználóknak a szállítási szerződésekből eredő jogait, valamint az ilyen vonatkozású üzemeltetési információkat. Ez magában foglalja a tervezett karbantartási időszakok bármilyen változásának gyors és megkülönböztetésmentes nyilvánosságra hozatalát, továbbá a nem tervezett karbantartásokról szóló értesítést is, amint ezen információ a szállításirendszer-üzemeltető számára rendelkezésre áll. A karbantartási időszakok alatt a szállításirendszer-üzemeltetők rendszeresen frissített információkat tesznek közzé a karbantartás részleteiről, várható időtartamáról és hatásáról.
 - (10) A szállításirendszer-üzemeltetők napi bontásban nyilvántartást vezetnek a folyó karbantartásokról és a forgalom-megszakításokról, és azt kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátják. Az információkat kérésre a megszakítás által érintetteknek is rendelkezésére bocsátja.
2. **A KAPACITÁSALLOKÁCIÓS MECHANIZMUSOK ÉS A SZŰK KERESZTMETSZETEK KEZELÉSÉRE VONATKOZÓAN A SZÁLLÍTÁSIRENDSZER-ÜZEMELTETŐK ÁLTAL KÖVETENDŐ ELJÁRÁSOK ALAPELVEIRŐL ÉS SZERZŐDÉSES SZŰK KERESZTMETSZET ESETÉN TÖRTÉNŐ ALKALMAZÁSÁRÓL**
 - 2.1. **A KAPACITÁSALLOKÁCIÓS MECHANIZMUSOK ÉS A SZŰK KERESZTMETSZETEK KEZELÉSÉRE VONATKOZÓAN A SZÁLLÍTÁSIRENDSZER-ÜZEMELTETŐK ÁLTAL KÖVETENDŐ ELJÁRÁSOK ALAPELVEIRŐL**
 - (1) A kapacitásallokációs mechanizmusoknak és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó eljárásoknak elő kell segíteniük a verseny kialakulását és a kapacitás likvid kereskedelmét, és összeegyeztethetőnek kell lenniük a piaci mechanizmusokkal – többek között az azonnali piacokkal és a kereskedési pontokkal. Rugalmasaknak kell lenniük és tudniuk kell alkalmazkodni a változó piaci körülményekhez.
 - (2) Ezeknek a mechanizmusoknak és eljárásoknak figyelembe kell venniük az érintett rendszer egyensúlyát, valamint az ellátás biztonságát.
 - (3) Ezek a mechanizmusok és eljárások nem akadályozhatják új piaci szereplők piacra lépését, és nem támaszthatnak indokolatlan akadályokat a piacra lépéssel szemben. Nem akadályozhatják meg a piaci résztvevőket – beleértve az újonnan piacra lépőket és a kis piaci részesedéssel rendelkező cégeket is – abban, hogy hatékonyan versenyezzenek.

- (4) Ezeknek a mechanizmusoknak és eljárásoknak megfelelő gazdasági jelzéseket kell nyújtaniuk a műszaki kapacitás gazdaságos és maximális kihasználásához, valamint meg kell könnyíteniük az új infrastruktúrába történő beruházást.
- (5) A rendszerhasználókat tájékoztatni kell arról, hogy milyen típusú körülmények érinthetik a szerződésben lekötött kapacitás rendelkezésre állását. A megszakításról szóló tájékoztatásnak tükröznie kell, hogy a szállításirendszer-üzemeltetőnek milyen szintű információk állnak rendelkezésére.
- (6) Amennyiben rendszeregyensúlyi okok miatt a szerződéses szállítási kötelezettségek teljesítésében nehézségek mutatkoznak, a szállításirendszer-üzemeltetők értesítik a rendszerhasználókat, és késedelem nélkül megkülönböztetésmentes megoldást keresnek.

A szállításirendszer-üzemeltetők az eljárásokról – még azok bevezetése előtt – konzultálnak a rendszerhasználókkal, és egyeztetik azokat a szabályozó hatósággal.

2.2. SZŰK KERESZTMETSZETEK KEZELÉSÉRE VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK SZERZŐDÉSES SZŰK KERESZTMETSZET ESETÉN

- (1) Amennyiben a szerződéses kapacitás kihasználatlan, a szállításirendszer-üzemeltetők ezt a kapacitást különböző időtartamú szerződések formájában megszakítható szolgáltatásként rendelkezésre bocsátják az elsődleges piacon, feltéve, hogy ezt a kapacitást az érintett rendszerhasználó nem ajánlja fel méltányos áron a másodlagos piacon.
- (2) A felszabadult megszakítható kapacitásból származó bevételeket az illetékes szabályozó hatóság által megállapított vagy jóváhagyott szabályok szerint kell felosztani. E szabályoknak összeegyeztethetőeknek kell lenniük a rendszer hatékony és gazdaságos kihasználásának követelményével.
- (3) A felszabadult megszakítható kapacitás méltányos árát az illetékes szabályozó hatóság állapíthatja meg, figyelembe véve az adott konkrét körülményeket.
- (4) Adott esetben, a szállításirendszer-üzemeltetők túlik elvárható mértékben erőfeszítést tesznek a felhasználatlan kapacitás legalább egyes részeinek a piacon nem megszakítható kapacitásként történő értékesítésére.

3. A RENDSZERHASZNÁLÓK SZÁMÁRA A RENDSZERHEZ VALÓ TÉNYLEGES HOZZÁFÉRÉSHEZ SZÜKSÉGES MŰSZAKI INFORMÁCIÓK MEGHATÁROZÁSA, AZ ÁTLÁTHATÓSÁG KÖVETELMÉNYEI SZEMPONTJÁBÓL RELEVÁNS PONTOK MEGHATÁROZÁSA, VALAMINT AZ ÖSSZES RELEVÁNS PONTNÁL KÖZZÉTENENDŐ INFORMÁCIÓK ÉS EZEN INFORMÁCIÓK KÖZZÉTÉTELÉNEK ÜTEMEZÉSE

3.1. A RENDSZERHASZNÁLÓK SZÁMÁRA A RENDSZERHEZ VALÓ TÉNYLEGES HOZZÁFÉRÉSHEZ SZÜKSÉGES MŰSZAKI INFORMÁCIÓK MEGHATÁROZÁSA

A szállításirendszer-üzemeltetők legalább a következő információkat közzéteszik rendszereikről és szolgáltatásaikról:

- a) az általuk nyújtott különböző szolgáltatásoknak és azok díjainak részletes és átfogó leírása;
- b) Az ezen szolgáltatásokhoz rendelkezésre álló szállítási szerződések különböző típusai, és – adott esetben – az üzemi és kereskedelmi szabályzat és/vagy a valamennyi rendszerhasználóra vonatkozó jogokat és kötelezettségeket leíró általános feltételek, beleértve a harmonizált szállítási szerződéseket és egyéb vonatkozó dokumentumokat;
- c) a szállításirendszer használatakor alkalmazott harmonizált eljárások, beleértve a legfontosabb szakkifejezések meghatározásait is;
- d) a kapacitásallokációra, a szűk keresztmetszetek kezelésére, továbbá a felhalmozás megelőzésére és az újra-felhasználásra vonatkozó eljárásokat meghatározó rendelkezések;
- e) a kapacitásoknak a másodlagos piacon, a szállításirendszer-üzemeltető viszonylatában folytatott kereskedelmére vonatkozó szabályok;
- f) adott esetben a szállítási és egyéb szolgáltatásokban külön díjazás nélkül szereplő rugalmassági és tolerancia-szintek, valamint az ezen túlmenően nyújtott esetleges rugalmassági lehetőségek és az azoknak megfelelő díjak;
- g) a szállításirendszer-üzemeltetők gázrendszerének részletes leírása, amely feltüntet minden olyan releváns pontot, amely összekapcsolja rendszerét más szállításirendszer-üzemeltetőkével és/vagy gáz-infrastruktúrákkal – például cseppfolyósított földgázzal (LNG) –, valamint a 2009/.../EK irányelv 2. cikkének (14) bekezdésében meghatározott rendszerszintű szolgáltatások nyújtásához szükséges infrastruktúrával;
- h) a gáz minőségével és a nyomáskövetelményekkel kapcsolatos információk;
- i) a szállításirendszer-üzemeltető által üzemeltetett rendszerhez való kapcsolódásra vonatkozó szabályok;
- j) kellő időben nyújtott bármely információ a szolgáltatások vagy a feltételek javasolt és/vagy tényleges változásairól, beleértve az a)–i) pontokban felsorolt tételeket.

3.2. AZ ÁTLÁTHATÓSÁGI KÖVETELMÉNYEK SZEMPONTJÁBÓL RELEVÁNS PONTOK MEGHATÁROZÁSA

Releváns pontnak minősülnek legalább a következők:

- a) a szállításirendszer-üzemeltető által üzemeltetett hálózathoz tartozó összes betáplálási pont;
- b) a legfontosabb kiadási pontok és kiadási zónák, amelyek egy adott szállításirendszer-üzemeltető hálózati kiadási összkapacitásának legalább 50 %-át lefedik, beleértve minden olyan kiadási pontot és kiadási zónát, amely a hálózat kiadási összkapacitásának több mint 2 %-át fedeli le;
- c) a szállításirendszer-üzemeltetők különböző hálózatait összekötő valamennyi pont;
- d) egy szállításirendszer-üzemeltető hálózatát LNG-terminállal összekötő valamennyi pont;
- e) minden lényeges pont egy adott szállításirendszer-üzemeltető hálózatán belül, beleértve a gázkereskedési pontokhoz való kapcsolódási pontokat is. Minden olyan pontot lényegesnek kell tekinteni, ahol a tapasztalatok alapján fizikai szűk keresztmetszet fellépése valószínűsíthető;
- f) minden olyan pont, amely egy adott szállításirendszer-üzemeltető hálózatát a 2009/.../EK irányelv 2. cikkének (14) bekezdésében meghatározott kiegészítő szolgáltatások nyújtásához szükséges infrastruktúrához kapcsolja.

3.3. AZ ÖSSZES RELEVÁNS PONTON KÖZZÉTEENDŐ INFORMÁCIÓK ÉS EZEN INFORMÁCIÓK KÖZZÉTÉTELÉNEK IDŐBELI ÜTEMEZÉSE

- (1) A szállításirendszer-üzemeltetők valamennyi releváns ponton közléteszik a kapacitási helyzetre vonatkozó, napokra lebontott, következő információkat az interneten rendszeresen/görgetett formában, valamint szabványosított, felhasználóbarát módon:
 - a) mindkét áramlási irány maximális műszaki kapacitását,
 - b) az összes szerződésben lekötött és megszakítható kapacitást,
 - c) a rendelkezésre álló kapacitást.
- (2) A szállításirendszer-üzemeltetők a rendelkezésre álló kapacitásokat valamennyi releváns pont tekintetében legalább 18 hónapos időszakra előre közzé teszik, és ha új információ áll rendelkezésre, ezt az információt legalább havonta vagy gyakrabban frissítik.
- (3) A szállításirendszer-üzemeltetők a rövid távú (a következő napra vagy hétre felkínált) szolgáltatások rendelkezésre állásának napi frissítéseit többek között a nominálások, a mindenkori szerződéses kötelezettségek és a rendelkezésre álló kapacitások rendszeres, hosszú távú – éves bontásban legfeljebb tíz évre vonatkozó – előrejelzései alapján teszik közzé minden releváns ponton.
- (4) A szállításirendszer-üzemeltetők a múltbéli maximális és minimális havi kapacitás-kihasználtsági arányt és a valamennyi releváns ponton áthaladó átlagos éves áramlást görgetett formában közléteszik az előző három évre vonatkozóan.
- (5) A szállításirendszer-üzemeltetők legalább három hónap tényleges összesített gázforgalmáról napi bontásban naplót vezetnek.
- (6) A szállításirendszer-üzemeltetők valamennyi kapacitáslekötési szerződésről és minden egyéb, a rendelkezésre álló kapacitások kiszámításával és az azokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos lényeges olyan információról tényleges nyilvántartást vezetnek, amelyhez az illetékes nemzeti hatóságoknak feladataik ellátása érdekében hozzáféréssel kell rendelkezniük.
- (7) A szállításirendszer-üzemeltetők a rendelkezésre álló szolgáltatások díjának számítására, valamint a rendelkezésre álló kapacitás online ellenőrzésére felhasználóbarát eszközöket biztosítanak.
- (8) Amennyiben a szállításirendszer-üzemeltetők nem tudják biztosítani az (1), (3) és (7) bekezdés szerinti nyilvános tájékoztatást, konzultálnak az illetékes nemzeti hatóságokkal és a lehető leghamarabb – de legkésőbb 2006. december 31-ig – végrehajtási cselekvési tervet állítanak össze.

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

1775/2005/EK rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
–	3. cikk
–	4. cikk
–	5. cikk
–	6. cikk
–	7. cikk
–	8. cikk
–	9. cikk
–	10. cikk
–	11. cikk
–	12. cikk
3. cikk	13. cikk
4. cikk	14. cikk
–	15. cikk
5. cikk	16. cikk
–	17. cikk
6. cikk	18. cikk
–	19. cikk
–	20. cikk
7. cikk	21. cikk
8. cikk	22. cikk
9. cikk	23. cikk
10. cikk	24. cikk
11. cikk	25. cikk
12. cikk	26. cikk
13. cikk	27. cikk
14. cikk	28. cikk
15. cikk	29. cikk
16. cikk	30. cikk
–	31. cikk
17. cikk	32. cikk
Melléklet	I. melléklet

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság 2007. szeptember 19-én benyújtotta a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről szóló 1775/2005/EK rendelet módosításáról szóló, a Szerződés 95. cikkén alapuló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatot egy olyan csomag részeként, amely négy másik, a belső energiapiacra vonatkozó javaslatot is tartalmaz.
2. A Régiók Bizottsága 2008. április 10-én ⁽¹⁾, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság pedig április 22-én ⁽²⁾ nyilvánított véleményt a teljes csomagról.
3. Az Európai Parlament 2008. július 9-én elfogadta az első olvasatot követő véleményét ⁽³⁾, melyben 47 módosítást hagyott jóvá. A Bizottság nem nyújtott be módosított javaslatot.
4. A Tanács 2009. január 9-én a Szerződés 251. cikkével összhangban, átdolgozott rendelet formájában elfogadta közös álláspontját.

II. A JAVASLAT CÉLKITŰZÉSE

5. A javaslat a harmadik energiapiaci csomag része, a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló irányelvvel, a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről szóló rendelettel, a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló irányelvvel és az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség létrehozásáról szóló rendelettel együtt. Célja az, hogy különösen az alábbiak bevezetésével hozzájáruljon a jól működő belső földgázpiac céljának megvalósításához:
 - olyan rendelkezések, amelyek – többek között a Földgázpiaci Szállítási rendszer-üzemeltetők Európai Hálózatának létrehozása (földgázpiaci ENTSO) révén – a szállítási rendszer-üzemeltetők fokozott együttműködését és összehangolását célozzák;
 - jobb átláthatósági követelmények;
 - a földgáz tárolókhoz és az LNG-létesítményekhez való hozzáférés javítását célzó rendelkezések.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

6. Általános észrevételek

- 6.1. A Tanács hatékonyabbnak, átláthatóbbnak és az 1775/2005/EK rendelettel összehangoltabbnak, valamint az olvasó szempontjából könnyebben kezelhetőnek ítélte a rendelet rendelkezéseinek átdolgozását. A Tanács ugyanakkor általánosságban teljes mértékben tiszteletben tartotta a Bizottság módosító javaslatát abban az értelemben, hogy egyáltalán nem érintette a bizottsági javaslatban nem szereplő rendelkezéseket, kivéve a Tanács által a javaslattal kapcsolatban bevezetett változtatások következtében szükségessé vált módosításokat, illetve a hivatkozásoknak a cikkek újraszámolása miatt szükségessé vált módosításait.

A Bizottság a javaslattal kapcsolatos minden tanácsi változtatást elfogadott.

- 6.2. Az *Európai Parlament által elfogadott 47 módosítás* kapcsán a Tanács követte a Bizottságot, amennyiben:
 - a következő hét módosítást részben/elvben elfogadta: 12., 14., 16., 19., 50., 51. és 44.;
 - valamint
 - a következő hat módosítást tartalmi és/vagy formai okokból elutasította: 4., 7., 13., 15., 23. és 28.

⁽¹⁾ HL C 172., 2008.7.5., 55. o.

⁽²⁾ HL C 211., 2008.8.19., 23. o.

⁽³⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

6.3. A Tanácseltért a bizottsági álláspontról, amennyiben

- elfogadta a következő három módosítást: 40 (elvben), 42 (szellemében) és 45 (részben).
valamint
- elutasította a következő 31 módosítást: 1–3., 5., 6., 8–11., 17., 18., 49., 22., 24–27., 29–31., 47, 33–39., 41., 43. és 46.

7. Egyedi megjegyzések

7.1. Az EP azon módosításaival kapcsolatban, amelyek esetében a Tanács eltért a bizottsági álláspontról:

a) A Tanács

- elvben elfogadta a 40. módosítást, mivel úgy véli, hogy szükséges a „földgáztárolók csoportjára” való utalás, de feltételt is meg kell adni;
- szellemében elfogadta a 42. módosítást, mivel úgy véli, hogy – bizonyos feltételekkel és bizonyos korlátok között – szükséges lehet a tároláshoz kapcsolódó adatokkal kapcsolatos titoktartás;
- részben elfogadta a 45. módosítást, amely korlátozott számú olyan kérdés törlésére vonatkozik, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság a rájuk vonatkozó iránymutatások bizottsági eljárás révén történő elfogadásának lehetőségét javasolta.

b) A Tanács – az alábbi okokból – elutasította a fent (a 6.3. pontban) felsorolt 31 módosítást:

- i. A módosítások olyan rendelkezéseket érintenek, amelyek nem részei a bizottsági javaslatnak; ezeket a módosításokat elvi alapon utasították el (lásd a fent 6.1. pontot): 24., 25. és 31. módosítás.
- ii. A módosítások nem szükségesek és nem képviselnek hozzáadott értéket, főként azért, mert a kérdésekre a szöveg egyéb részei részben/elegendő mértékben kiterjednek: 2. módosítás; a 3. módosításra a (14) preambulumbekkezdés elegendő mértékben kiterjed; 5., 6., 8., 11. és 17.; a 49. módosítás kérdését a 8. cikk (8) és (9) bekezdése szabályozza; a 27. módosítás kérdését a 13. cikk (1) bekezdése szabályozza; 30. módosítás; a 33. módosítás kérdését elegendő mértékben szabályozza az 1. cikk c) pontja; a 34. módosítás kérdését részben szabályozza a 16. cikk (5) bekezdése; 36., 37. és 38. módosítás (első rész); 43. módosítás: az elvre kiterjed az 1. cikk.
- iii. A módosítások nem egyértelműek: 1. és 29. módosítás.
- iv. A módosítás olyan szöveget vezet be, amely nem helyénvaló, többek között azért, mert a földgázirányelv határozza meg szabályozó hatóságok feladatait és hatáskörét: 9. és 10. módosítás (a Tanács ezen felül áthelyezte a kiskereskedelmi piacokról szóló cikket a földgázirányelvbe), 38. módosítás (2. rész), 39. és 46. módosítás.
- v. A módosítások nem helyénvalók: a 26. módosítás, mivel a 13. cikk a díjakkal, nem a hozzáférés szabályaival foglalkozik, a 47. módosítás, különösen a 16. cikk (3) bekezdése b) pontjának törlése miatt.
- vi. A 18. módosítás olyan szöveget vezet be, amely nem felel meg annak a szerepnek, amelyet a Tanács az Ügynökségnek ad; jogi okok miatt nem helyénvaló, hogy az Ügynökség üzemi és kereskedelmi szabályzatokat fogadjon el vagy hagyjon jóvá, vagy általános hatályú intézkedéseket hozzon.
- vii. 22. módosítás, mivel a konzultációkat (10. cikk) az ENTSO-nak kell elvégeznie; az Ügynökség által elvégzendő konzultációkra a 6. cikk kiterjed.
- viii. A 35. módosítás nem helyénvaló, mivel túlszabályozáshoz vezethet, a 41. módosítás által bevezetett szöveg pedig nem szükséges a rendelet működéséhez.

7.2. A bizottsági javaslat kapcsán a Tanács bizonyos további (tartalmi és/vagy formai) módosításokat vezetett be; a legfőbb módosítások alább olvashatók.

a) *A szállítási rendszer-üzemeltetők tanúsítása*

A Tanács úgy ítélte meg, hogy helyénvaló áthelyezni a földgázirányelvől e rendelet új 3. cikkébe a tanúsítási eljárásnak azt a részét, amely a Bizottságnak az ebben az eljárásban betöltött szerepét határozza meg.

b) *Az üzemi és kereskedelmi szabályzatok kidolgozása és módosítása*

A Tanács úgy ítélte meg, hogy helyénvaló részletesebben meghatározni az üzemi és kereskedelmi szabályzatok kidolgozási eljárását (6. cikk), valamint e szabályzatok – rövidebb – módosítási eljárását (7. cikk). Ezek a cikkek a bizottsági javaslat 2e. cikkét váltják fel. A Tanács egyértelmű szereppel ruházta fel az Ügynökséget, amelynek kötelező erővel nem rendelkező iránymutatásokat kell kidolgoznia, amelyek az ENTSO által kidolgozandó üzemi és kereskedelmi szabályzatok alapját képezik, felül kell vizsgálnia az üzemi és kereskedelmi szabályzatok tervezetét, és értékelnie kell az üzemi és kereskedelmi szabályzatok javasolt módosításait. A Bizottság szükség esetén a bizottsági eljárás keretében el is fogadhatja a szabályzatokat annak érdekében, hogy kötelező erővel ruházza fel őket (lásd még a (14) preambulumbekendést).

c) *Az Ügynökség figyelemmel kíséresi tevékenysége*

A Tanács beillesztett két bekezdést, amelyek meghatározzák az Ügynökség azon figyelemmel kíséresi szerepét, amelyet az üzemi és kereskedelmi szabályzatok ENTSO általi végrehajtásával kapcsolatban betölt (a 9. cikk (1) bekezdésének második és harmadik albekezdése).

d) *Átláthatósági/titoktartási követelmények*

A Tanács fontosnak ítélte, hogy – a szabályozó hatóság jóváhagyásától függően – biztosítható legyen a tárolásra vonatkozó, üzleti szempontból érzékeny adatokkal kapcsolatos titoktartás ((23) preambulumbekendés és a 19. cikk (4) bekezdésnek második albekezdése).

e) *Kiskereskedelmi piacok*

A Tanács úgy ítélte meg, hogy helyénvaló átfogalmazni a kiskereskedelmi piacokról szóló cikket, többek között azért, hogy kiveszi a határokon átnyúló kiskereskedelmi piacokra való hivatkozást, és áthelyezi a rendeletből (a bizottsági javaslat 8a. cikke) a földgázirányelvbe (új 44. cikk).

f) *Egyéb kérdések*

- A Tanács visszaillesztette az 1. cikk utolsó albekezdését, amely a jelenlegi földgázrendeletből származik, és amely megfelel a bizottsági javaslat szellemének.
 - A Tanács úgy ítélte meg, hogy a „beruházási terv” helyett helyénvaló a „hálózatfejlesztési terv” kifejezés használata, továbbá annak egyértelmű tétele, hogy ezek a tervek nem kötelező érvényűek (a 8. cikk (3) bekezdésének a) pontja).
 - Az átdolgozott formátummal összhangban a Tanács új cikket illesztett be, amely hatályon kívül helyezi a hatályos jogi aktust (31. cikk).
-

13/2009/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2009. február 16-án elfogadva

a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról, valamint az 1172/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 75 E/04)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 285. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárással összhangban ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A tagállamok harmadik országokkal folytatott kereskedelmének forgalmára vonatkozó statisztikai információ alapvető jelentőségű a közösségi gazdaság- és kereskedelem-politikában és az egyes áruk piacfejlődésének elemzésében. Javítani kell a statisztikai rendszer átláthatóságát, hogy meg tudjon felelni a változó közigazgatási környezetnek és az új felhasználói igényeknek. A Közösség és tagállamai, illetve a harmadik országok közötti áruforgalomra vonatkozó statisztikáról szóló, 1995. május 22-i 1172/95/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ helyébe ezért a Szerződés 285. cikkének (2) bekezdésében meghatározott követelményekkel összhangban álló új rendeletnek kell lépnie.
- (2) A külkereskedelmi statisztika a Közösségi Vámkódex (a továbbiakban: a Vámkódex) létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ értelmében a vámáru-nyilatkozatokban szolgáltatott adatokon alapul. Az európai integráció elmélyülése eredményeképpen a vámkezelésben történt változások, többek között egységes engedélyek bevezetése az egyszerűsített nyilatkozattételi és a helyi vámkezelési eljárás igénybe vételére, valamint a Vámkódex jelenlegi – a 2008. április 23-i 450/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: a Modernizált Vámkódex) meghatározott – modernizációs folyamata során bevezetésre kerülő központi vámkezelés több változtatást tesz szükségessé. Kiigazításra szorul különösen a külkereskedelmi statisztika összeállításának módja, valamint újra kell értelmezni az importáló és exportáló tagállam fogalmát és pontosabban meg kell határozni a közösségi statisztika összeállításának alapjául szolgáló adatforrásokat.

- (3) A vámalakiságoknak és -ellenőrzéseknek a Modernizált Vámkódex értelmében történő egyszerűsítése a vámáru-nyilatkozatok hiányához vezethet. A külkereskedelmi statisztika teljeskörű összeállításának fenntartása érdekében olyan intézkedéseket kell elfogadni, amelyek biztosítják, hogy az egyszerűsítés előnyeit élvező gazdasági szereplők továbbra is szolgáttassanak statisztikai adatokat.
- (4) A papírmentes vám- és kereskedelmi környezetről szóló, 2008. január 15-i 70/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁶⁾ elektronikus vámrendszert hoz létre a vámáru-nyilatkozatokban található adatok cseréje érdekében. A Közösség tagállamai és a harmadik országok közötti fizikai árumozgások méréséhez és a kivitelre és behozatalra vonatkozó adatoknak az érintett tagállamban való hozzáférhetővé tétele érdekében a vámhatóságok és a statisztikai hatóságok közötti megállapodásokra van szükség, amelyeket pontosan meg kell határozni. Ez magában foglalja a tagállamok közigazgatási hivatalai közötti adatcserére vonatkozó szabályokat is. Ennek az adatcsere-rendszernek a lehető legnagyobb mértékben élveznie kell a vámhatóságok által kialakított infrastruktúra előnyeit.
- (5) Annak érdekében, hogy a közösségi behozatalt és kivitelt egy bizonyos tagállamhoz lehessen hozzárendelni, adatokra van szükség behozatal esetében az áru „rendeltetési helye szerinti tagállamra”, kivitelnél pedig a „tényleges exportáló tagállamra” vonatkozóan. A külkereskedelmi statisztika céljaira középtávon ezen tagállamokat kell importáló, illetve exportáló tagállamnak tekinteni.
- (6) E rendelet alkalmazásában külkereskedelmi célú árukat a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelettel ⁽⁷⁾ megalkotott Kombinált Nomenklatúra (a továbbiakban: a Kombinált Nomenklatúra) szerint kell besorolni.
- (7) Tekintve, hogy az Európai Központi Banknak és a Bizottságnak információval kell rendelkeznie az euro nemzetközi árukereskedelemben való részesedéséről, a kivitel és a behozatal számlázási pénzneméről összesített adatokat kell szolgáltatni.
- (8) A kereskedelmi tárgyalások és a belső piaci igazgatás céljából a Bizottságnak részletes információt kell kapnia a Közösség területére behozott árukra vonatkozó preferenciális elbánásról.

⁽¹⁾ HL C 70., 2008.3.15., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2008. szeptember 23-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. február 16-i közös álláspontja.

⁽³⁾ HL L 118., 1995.5.25., 10. o.

⁽⁴⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 145., 2008.6.4., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 23., 2008.1.26., 21. o.

⁽⁷⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

- (9) A külkereskedelmi statisztika adatot szolgáltat a fizetési mérleg és a nemzeti számlák összeállításához. A kötelező és standard adatok állományába be kell kerülnie annak a jellemzőnek is, amely lehetővé teszi, hogy a külkereskedelmi statisztika megfeleljen a fizetési mérleg összeállításának céljára.
- (10) A vámraktárakra és vámszabad területekre vonatkozó tagállami statisztikára nem vonatkoznak összehangolt rendelkezések. Nemzeti célokra azonban továbbra is lehetséges ilyen statisztikát összeállítani.
- (11) A tagállamoknak a vállalkozások jellemzői szerinti bontásban éves összesített kereskedelmi adatokat kell az Eurostat rendelkezésére bocsátaniuk, amelyek többek között megkönnyítik annak elemzését, hogy miként működnek az európai vállalatok a globalizálódó környezetben. A vállalkozás- és külkereskedelmi statisztika összekapcsolása az importőrökről és az exportőrökről a vámáru-nyilatkozat alapján rendelkezésre álló adatoknak a vállalkozások statisztikai célú nyilvántartása közös keretében létrehozásáról szóló, 2008. február 20-i 177/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében szolgáltatott adatokkal való egyesítésével történik.
- (12) A közösségi statisztikákról szóló, 1997. február 17-i 322/97/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ referenciakeretként szolgál e rendelet rendelkezéseinek tekintetében. Mindazonáltal, mivel a termékgazdálkodási adatok nagyon részletesek, a statisztikai adatok bizalmas kezelésére vonatkozó különleges szabályokra van szükség, ha megbízhatóságot várunk ezen statisztikától.
- (13) A statisztikai adatok bizalmas kezelése szabályának hatálya alá tartozó statisztikai adatok továbbítására a 322/97/EK rendeletben, valamint a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló, 1990. június 11-i 1588/90/Euratom, EKG tanácsi rendeletben⁽³⁾ meghatározott szabályok az irányadók. Az e rendeletekkel összhangban hozott intézkedések biztosítják a bizalmas adatok fizikai és logikai védelmét, továbbá biztosítják azt, hogy a közösségi statisztika készítése és közzététele során az adatokat ne tegyék közzé jogszerűtlenül és ne használják fel nem statisztikai célokra.
- (14) A közösségi statisztika e rendelet szerinti készítése és közzététele során a nemzeti és a közösségi statisztikai hatóságoknak figyelembe kell venniük az európai statisztika gyakorlati kódexében foglalt elveket, amelyet a statisztikai programbizottság 2005. február 24-én fogadott el, és amelyet a 2005. május 25-én a nemzeti és közösségi statisztikai hivatalok függetlenségéről, integritásáról és elszámoltathatóságáról szóló bizottsági ajánláshoz csatoltak.
- (15) Külön rendelkezéseket kell hozni, amelyek addig hatályban maradnak, amíg a vámáru-nyilatkozat nem tartalmazza a megváltoztatott vámjogszabályok szerinti kiegészítő adatokat, és a vámadatok elektronikus cseréjét nem írja elő közösségi jogszabály.
- (16) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a harmadik országokkal folytatott árukereskedelemre vonatkozó közösségi statisztika szisztematikus előállítására közös keretnek megteremtését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a rendelet léptéke vagy hatásai miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt arányosság elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (17) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽⁴⁾ összhangban kell elfogadni.
- (18) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy kiigazítsa azon vámeljárások, vámjogi sorsok, illetve felhasználások jegyzékét, amelyek alapján a külkereskedelmi statisztika szempontjából az export vagy import meghatározható; továbbá arra, hogy a módszertani okból külön eljárásban kezelendő árukra és árumozgásokra vonatkozóan eltérő vagy különleges szabályokat fogadjon el; a külkereskedelmi statisztikából kizárt áruk vagy árumozgások jegyzékét kiigazítsa; a különleges árukra és árumozgásokra vonatkozó export- és importadatok tekintetében meghatározza a vámáru-nyilatkozattól eltérő adatforrásokat; pontosan meghatározza a statisztikai adatokat, beleértve a használandó kódokat is; meghatározza a különleges árukkal vagy árumozgásokkal kapcsolatos adatokra vonatkozó követelményeket; meghatározza a statisztika elkészítésére vonatkozó követelményeket; meghatározza a minták tulajdonságait; meghatározza a jelentési időszakot és az összesítés szintjét a partnerországok, az árucikkek és a pénznemek tekintetében; továbbá hogy kiigazítsa a statisztika benyújtási határidejét, tartalmát és lefedettségét, és a már benyújtott statisztika tekintetében a felülvizsgálatra vonatkozó feltételeket, és meghatározza a vállalkozások jellemzői és a számlázás pénzneme szerinti kereskedelmi statisztika benyújtására vonatkozó határidőt. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és a rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, beleértve annak új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítését, azokat az 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikkében előírt, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell őket elfogadni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet közös keretet teremt a harmadik országokkal folytatott árukereskedelemre vonatkozó közösségi statisztika (a továbbiakban: a külkereskedelem-statisztika) szisztematikus előállításához.

⁽¹⁾ HLL 61., 2008.3.5., 6. o.

⁽²⁾ HLL 52., 1997.2.22., 1. o.

⁽³⁾ HLL 151., 1990.6.15., 1. o.

⁽⁴⁾ HLL 184., 1999.7.17., 23. o.

2. cikk

Meghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „áru”: ingó javak, ideértve a villamos energiát is;
- b) „a Közösség statisztikai területe”: a Közösség vámterülete a Vámkódexben foglaltak szerint, valamint a németországi szövetségi köztársaságbeli Helgoland szigete;
- c) „nemzeti statisztikai hatóságok”: a nemzeti statisztikai intézetek és az egyes tagállamokban a külkereskedelmi statisztika készítéséért felelős egyéb szervezetek;
- d) „vámhatóságok”: a Vámkódexben meghatározott vámhatóságok;
- e) „vámáru-nyilatkozat”: a Vámkódexben meghatározott vámáru-nyilatkozat;
- f) „vámhatósági határozat”: az elfogadott vámáru-nyilatkozatokkal kapcsolatban a vámhatóságok által meghozott hivatalos jogi aktus, amely joghatással bír egy vagy több személyre.

3. cikk

Hatály

(1) A külkereskedelm-statisztika az áru behozatalára és kivitelére vonatkozó adatokat rögzíti.

A tagállamok kivitelként rögzítenek egy ügyletet, amennyiben a következő, a Vámkódexben meghatározott vámeljáráások vagy vámjogi sors egyikének megfelelően az áru elhagyja a Közösség statisztikai területét:

- a) kivitel;
- b) passzív feldolgozás;
- c) aktív feldolgozást vagy vámfelügyelet melletti feldolgozást követő újrakivitel.

A tagállamok behozatalként rögzítenek egy ügyletet, amennyiben a következő, Vámkódexben meghatározott vámeljáráások egyikének megfelelően az áru belép a Közösség statisztikai területére:

- a) szabad forgalomba bocsátás;
- b) aktív feldolgozás;
- c) vámfelügyelet melletti feldolgozás.

(2) Az (1) bekezdésben említett vámeljáráások vagy vámjogi sorsok jegyzékének kiigazításával kapcsolatos, e rendelet nem alapvető fontosságú elemeit – a Vámkódexben tett változtatások vagy a nemzetközi egyezményekből eredő rendelkezések figyelembe vétele érdekében – módosító intézkedéseket a 11. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Bizonyos áruk vagy árumozgások módszertani okokból különleges elbánást igényelnek. Ez az ipari üzemekre, hajókra és légi járművekre, tengeri termékekre, továbbá hajókra és légi

járművekre szállított árukra, több részletben szállított árukra, katonai eszközökre, tengeri létesítményekre vagy ilyen létesítményekről szállított árukra, úrjárművekre, villamos energiára és gázra és a hulladékokra vonatkozik (a továbbiakban: különleges áru vagy árumozgás).

A különleges árukkal és árumozgásokkal, valamint a rájuk alkalmazandó eltérő vagy különleges rendelkezésekkel kapcsolatos, e rendelet nem alapvető fontosságú elemeit többek között kiegészítéssel módosító intézkedéseket a 11. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) Bizonyos árukat és árumozgásokat módszertani okokból ki kell zárni a külkereskedelmi statisztikából. Ide tartoznak a monetáris arany és a törvényes fizetőeszközök, a diplomáciai vagy hasonló jellegű felhasználásra szánt áruk, az importáló vagy exportáló tagállam és külföldön állomásozó nemzeti fegyveres ereje közötti árumozgások, valamint a külföldi fegyveres erők által beszerzett vagy elidegenített bizonyos áruk, kereskedelmi forgalomba nem kerülő különleges áruk, műholdkilövőök kilövés előtti mozgása, javítás előtt vagy után álló áruk, ideiglenes használat előtt vagy után álló áruk, személyre szabott adatokat tartalmazó hordozók és letöltött adatokat, továbbá a szóban bejelentett, kereskedelmi jellegű áruk, amennyiben értékük nem haladja meg a statisztikai határt, azaz az 1 000 EUR értéket vagy az 1 000 kilogramm nettó tömeget, valamint valamennyi nem-kereskedelmi jellegű áru.

Az áruk és árumozgások külkereskedelmi statisztikából történő kizárásával kapcsolatos, e rendelet nem alapvető fontosságú elemeit többek között kiegészítéssel módosító intézkedéseket a 11. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

4. cikk

Adatforrás

(1) A 3. cikk (1) bekezdésében említett árubehozatali- és kiviteli adatok forrásául a vámáru-nyilatkozat szolgál, beleértve a vámhatósági határozatokból eredő, a statisztikai adatokat érintő esetleges módosításokat és változtatásokat is.

(2) Amennyiben a vámalakiságoknak és -ellenőrzéseknek a Modernizált Vámkódex 116. cikke szerinti további egyszerűsítése ahhoz vezet, hogy a vámhatóságok számára nem állnak rendelkezésre az árubehozatali- és kiviteli adatok, annak a gazdasági szereplőnek kell szolgáltatnia a rendelet 5. cikkében meghatározott statisztikai adatokat, akinek az egyszerűsítést biztosították.

(3) A tagállamok az elektronikus úton történő kölcsönös adatcserére szolgáló, a 7. cikk (2) bekezdésében említett mechanizmus bevezetésének időpontjáig továbbra is használhatnak eltérő adatforrásokat a nemzeti statisztikák elkészítéséhez.

(4) A 3. cikk (3) bekezdésében említett különleges áruk vagy árumozgások tekintetében használhatók a vámáru-nyilatkozattól eltérő adatforrások is.

(5) Az e cikk (2) és (4) bekezdése szerinti adatgyűjtéssel kapcsolatos, e rendelet nem alapvető fontosságú elemeit többek között kiegészítéssel módosító intézkedéseket a 11. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Ezen intézkedéseknek a legmesszebbmenőkig figyelembe kell vennie azt, hogy szükség van egy olyan hatékony rendszer létrehozására, amely minimálisra csökkenti a gazdasági szereplőkre és a közigazgatásokra háruló adminisztratív terheket.

5. cikk

Statisztikai adatok

(1) A tagállamok a 3. cikk (1) bekezdésében említett árubehozatali és -kiviteli adatrekordokból az alábbi adatokat szerzik be:

- a) áruforgalom (import, export);
- b) havi tárgyidőszak;
- c) az árunak az importáló vagy exportáló tagállam országhatárán meghatározott statisztikai értéke;
- d) a nettó tömegben és – amennyiben a vámáru-nyilatkozaton szerepel – a kiegészítő mértékegységben megadott mennyiség;
- e) a kereskedő; import esetében az importőr/címzett, export esetében az exportőr/feladó;
- f) az importáló vagy az exportáló tagállam, azaz a vámáru-nyilatkozat benyújtásának helye szerinti tagállam, amennyiben fel van tüntetve a vámáru-nyilatkozaton:
 - i. import esetében a rendeltetési hely szerinti tagállam;
 - ii. export esetében a tényleges exportáló tagállam;
- g) a partnerországok, azaz:
 - i. import esetében a származási és a feladási ország;
 - ii. export esetében az utolsó ismert rendeltetési ország;
- h) az árucikk Kombinált Nomenklatúra alapján való besorolása, az alábbiak szerint:
 - i. import esetében a Taric-alszám árukódja;
 - ii. export esetében a Kombinált Nomenklatúra-alszám árukódja;
- i) a vámeljárás-kód, amely alapján a statisztikai eljárás meghatározható;
- j) az ügylet típusa, amennyiben a vámáru-nyilatkozaton szerepel;
- k) adott esetben az importra vonatkozó vámhatósági preferenciális elbánás;
- l) a számlázási pénznem, amennyiben a vámáru-nyilatkozaton szerepel;
- m) a szállítási mód, részletesen:
 - i. szállítási mód a határon;
 - ii. belső szállítási mód;
 - iii. konténer.

(2) Az e cikk (1) bekezdésben említett adatok további meghatározásával kapcsolatos, e rendelet nem alapvető fontosságú elemeit kiegészítéssel módosító intézkedéseket a 11. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Az adatoknak – ellenkező rendelkezés hiányában és a vámjogszabályok sérelme nélkül – szerepelniük kell a vámáru-nyilatkozatban.

(4) A 3. cikk (3) bekezdésében említett különleges áru vagy árumozgás, valamint a 4. cikk (2) bekezdése értelmében szolgáltatott adatok tekintetében korlátozott adatszoportok kérhetők.

Az ezen korlátozott adatszoportokkal kapcsolatos, e rendelet nem alapvető fontosságú elemeit kiegészítéssel módosító intézkedéseket a 11. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

6. cikk

A külkereskedelem-statisztika összeállítása

(1) A tagállamok a havi tárgyidőszakra vonatkozóan statisztikát állítanak össze a behozatalról és kivitelről érték és mennyiség tekintetében a következők szerint:

- a) az árucikk kódja;
- b) importáló/exportáló tagállam;
- c) partnerországok;
- d) statisztikai eljárás;
- e) az ügylet típusa;
- f) preferenciális elbánás, behozatal esetében;
- g) szállítási mód.

A statisztika összeállítására vonatkozó végrehajtási rendelkezéseket a Bizottság a 11. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozza meg.

(2) A tagállamok éves kereskedelmi statisztikát készítenek a vállalkozások jellemzői – nevezetesen a vállalkozás által folytatott gazdasági tevékenység nemzetgazdasági ág szintű vagy kétjegyű szintű, a gazdasági tevékenységek európai közösségbeli közös statisztikai osztályozása szerinti (NACE-) besorolása és az alkalmazottak száma szerinti méretkategória – szerinti bontásban.

A statisztika összeállításakor össze kell kapcsolni a vállalkozásoknak a 177/2008/EK rendelet szerint rögzített jellemzőit az e rendelet 5. cikkének (1) bekezdése szerint gyűjtött kiviteli és behozatali adatokkal. Ebből a célból a nemzeti vámhatóságok a nemzeti statisztikai hatóságok rendelkezésére bocsátják a kereskedők megfelelő azonosító számát.

Az adatok összekapcsolásával és az összeállítandó statisztikával kapcsolatos, e rendelet nem alapvető fontosságú elemeit kiegészítéssel módosító intézkedéseket a 11. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A tagállamok két évente kereskedelmi statisztikát állítanak össze a számlázás pénzneme szerinti bontásban.

A tagállamok a statisztikát a számlázás pénznemét tartalmazó vámáru-nyilatkozatokból származó kiviteli és behozatali adatok reprezentatív mintája alapján állítják össze. Amennyiben a kiviteli vámáru-nyilatkozat nem tartalmaz adatot a számlázási pénznemről, felmérést kell végezni a szükséges adatok megszerzése érdekében.

A minta jellemzőivel, a jelentéstételi időszakokkal és a partnerországok, árucikkek és pénznemek tekintetében alkalmazandó összesítési szinttel kapcsolatos, e rendelet nem alapvető fontosságú elemeit többek között kiegészítéssel módosító intézkedéseket a 11. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A tagállamok további, nemzeti célokra szolgáló statisztikát készíthetnek, amennyiben a szükséges adatok szerepelnek a vámáru-nyilatkozaton.

(5) A tagállamok nem kötelesek a Bizottság (Eurostat) számára olyan adatokra vonatkozó külkereskedelem-statisztikát készíteni és megküldeni, amelyek a Vámkódex vagy a nemzeti rendelkezések értelmében még nem szerepelnek az adott tagállam vámhatóságához benyújtott vámáru-nyilatkozaton vagy nem következtethetők ki egyértelműen a vámáru-nyilatkozat más adataiból. Ezért a következő adatok megküldése opcionális a tagállamok számára:

- a) import esetében a rendeltetési hely szerinti tagállam;
- b) export esetében a tényleges exportáló tagállam;
- c) az ügylet típusa.

7. cikk

Adatcsere

(1) A nemzeti statisztikai hatóságok haladéktalanul, de legkésőbb a vámáru-nyilatkozat elfogadását vagy a nyilatkozatról született vámhatósági határozatot követő hónapban megkapják a vámhatóságoktól azokat az import- és exportadatokat, amelyek az e hatóságoknak benyújtott nyilatkozatokon alapulnak.

Az adatrekordoknak legalább azokat az 5. cikkben felsorolt statisztikai adatokat tartalmazniuk kell, amelyek a Vámkódex vagy a nemzeti előírások értelmében a vámáru-nyilatkozaton szerepelnek.

(2) Az elektronikus úton történő kölcsönös adatcserére szolgáló mechanizmus bevezetésének időpontjától a vámhatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a behozatali és a kiviteli adatrekordokat továbbítsák azon tagállam nemzeti statisztikai hatóságához, amely a rekordban az alábbiaként van feltüntetve:

- a) import esetében a rendeltetési hely szerinti tagállam;
- b) export esetében a tényleges exportáló tagállam.

A kölcsönös adatcserére szolgáló mechanizmust legkésőbb a Modernizált Vámkódex 1. címe, 2. fejezete 1. szakasza alkalmazásának megkezdésekor be kell vezetni.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett adattovábbítás tekintetében a 11. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet végrehajtási rendelkezéseket meghatározni.

8. cikk

A külkereskedelem-statisztika továbbítása a Bizottsághoz (Eurostat)

(1) A tagállamok minden egyes havi tárgyidőszakot követően 40 napon belül megküldik a Bizottságnak (Eurostat) a 6. cikk (1) bekezdésében említett statisztikát.

A tagállamok biztosítják, hogy a statisztika a kérdéses tárgyidőszak valamennyi behozatalára és kivitelére vonatkozóan tartalmazzon adatokat, és kiigazításokat végeznek, amennyiben nem állnak rendelkezésre adatok.

Amennyiben a már továbbított statisztika felülvizsgálatra kerül, a tagállamok megküldik a Bizottságnak az aktualizált statisztikát is.

A tagállamok a Bizottságnak (Eurostat) megküldendő statisztikai eredményekbe a bizalmas statisztikai adatokat is belefoglalják.

A statisztikai adattovábbítás határidejét, tartalmát, lefedettségét és a már továbbított statisztikai adatok felülvizsgálatának feltételeit érintő kiigazításokkal kapcsolatos, e rendelet nem alapvető fontosságú elemeit többek között kiegészítéssel módosító intézkedéseket a 11. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) A 6. cikk (2) bekezdésében említett, a vállalkozások jellemzői szerinti kereskedelmi statisztika és a 6. cikk (3) bekezdésében említett, a számlázási pénznem szerinti bontásban készült kereskedelmi statisztika megküldésének határidejével kapcsolatos, e rendelet nem alapvető fontosságú elemeit kiegészítéssel módosító intézkedéseket a 11. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A tagállamok egy adatcsere-szabványnak megfelelően, elektronikus formában küldik meg a statisztikát. Az eredmények továbbításának gyakorlati szabályait a 11. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet meghatározni.

9. cikk

Minőségértékelés

(1) E rendelet alkalmazásában a megküldendő statisztikában a következő minőségi paramétereket kell alkalmazni:

- a) „relevancia”: megmutatja, hogy a statisztika milyen mértékben elégíti ki felhasználók jelenlegi és a lehetséges igényeit;
- b) „pontosság”: megmutatja, hogy a becslést értékek milyen mértékben közelítik meg az ismeretlen valós értékeket;
- c) „időszerűség”: az információ rendelkezésre állása és a leírt esemény vagy jelenség közt eltelt időszak;
- d) „időbeli pontosság”: az adatok közzétételének időpontja és az adatszolgáltatás határideje közt eltelt időszak;

- e) „hozzáférhetőség” és „érthetőség”: azon feltételek és módok, amelyek mellett a felhasználó hozzáférhet az adatokhoz, használhatja és értelmezheti őket;
- f) „összehasonlíthatóság”: az alkalmazott statisztikai fogalmak, mérési módszerek és eljárások közötti különbségek hatásának mértéke a statisztikai adatok földrajzi, ágazati vagy időbeli összehasonlítása során.
- g) „koherencia”: megmutatja, hogy az adatok mennyire alkalmasak arra, hogy különböző módokon és eltérő célokra összekapcsolják őket.

(2) A tagállamok évente jelentést küldenek a Bizottságnak (Eurostat) a megküldött statisztika minőségéről

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott minőségi paramétereknek az ezen rendelet hatálya alá eső statisztikára való alkalmazásakor a minőségre vonatkozó jelentések módozatait és szerkezetét a 11. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban kell meghatározni.

A Bizottság (Eurostat) értékeli a továbbított statisztika minőségét.

10. cikk

A külkereskedelmi statisztika közzététele

(1) A 6. cikk (1) bekezdésével összhangban összeállított és a tagállamok által megküldött külkereskedelmi statisztikát közösségi szinten a Bizottság (Eurostat) legalább a Kombinált Nomenklatúrában szereplő alszámok szerinti bontásban tesz közzé.

Kizárólag az importőr vagy az exportőr külön kérésére hoznak az adott tagállam nemzeti hatóságai döntést arról, hogy az adott tagállam külkereskedelmi statisztikáit, amennyiben az adott importőr vagy exportőr azonosítását lehetővé teszik, közzé kell-e tenni, vagy módosítani kell annak érdekében, hogy a közzététel ne sértse a statisztikai titoktartást.

(2) Az adatok nemzeti szintű közzétételének sérelme nélkül a Taric-alszámok és a preferenciák szerinti részletes statisztikát a Bizottság (Eurostat) nem teszi közzé, ha annak nyilvánosságra hozatala veszélyeztetné a közérdeket a Közösség kereskedelmi és mezőgazdasági politikái vonatkozásában.

11. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a harmadik országokkal folytatott külkereskedelempre vonatkozó statisztikai bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel a 8. cikkének rendelkezéseire.

12. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1172/95/EK rendelet 2010. január 1-jével hatályát veszti.

A rendelet a 2010. január 1. előtti tárgydőszakok adataira vonatkozóan továbbra is érvényben marad.

13. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2010. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről

az elnök

...

a Tanács részéről

az elnök

...

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

A Bizottság 2007. október 30-án benyújtotta a Tanácsnak a fent említett javaslatot ⁽¹⁾.

Az Európai Parlament az első olvasatot követően 2008. szeptember 23-án terjesztette elő véleményét, amelyben a javaslatához 35 módosítást ⁽²⁾ fogadott el.

A Tanács 2009. február 16-án az együtdöntési eljárás (az EK Sz. 251. cikke) keretében és a Parlament első olvasatára tekintettel elfogadta a renDELETEtervezetről szóló közös álláspontját.

II. CÉL

A javaslat célja a harmadik országokkal folytatott árukereskedelem jelenlegi statisztikai rendszerének (Extrastat) felülvizsgálata az alábbiak érdekében:

- a jogszabályok egyértelműbbé, egyszerűbbé és átláthatóbbá tétele;
- a harmadik országokkal folytatott kereskedelemre vonatkozó statisztika hozzáigazítása a vámáru-nyilatkozási eljárás tekintetében bevezetendő változtatásokhoz: az egyszerűsített nyilatkozat és a helyi vámkezelési eljárás igénybe vételére bevezetett egységes engedély használata, valamint a modernizált Közösségi Vámkódex szerinti központosított vámkezelés;
- a „Rotterdam-effektus” alábbi hatásainak mérséklése:
 - a) a vámkezelések gyakoriságban élen álló vagy magas kiviteli rátával rendelkező, azonban csak tranzitország szerepét játszó tagállamok külkereskedelmi statisztikáinak túlértékelődése az áruk tényleges rendeltetési vagy feladási helye szerinti tagállamok kárára, és
 - b) egyazon áru kétszeri szereplése a statisztikákban: az Extrastatban nem Közösségből származó áruként, az Intrastatban pedig egyéb, az export szempontjából hasonló megítélés alá eső tagállamból származó áruként;
- a külkereskedelmi statisztikák megbízhatóságának, pontosságának, időszerűségének és összehasonlíthatóságának javítása, valamint egy minőségértékelő rendszer létrehozása;
- a kereskedelmi és az üzleti statisztikák közti kapcsolat támogatása;
- a felhasználók igényeinek kielégítésére a vámáru-nyilatkozatok adatain alapuló kereskedelmi statisztikák készítése;
- a szentitív külkereskedelmi adatokhoz való privilegizált hozzáférés ellenőrzése az európai statisztika gyakorlati kódexével összhangban.

A javaslat magában foglalja a Tanács és a Parlament által 2005. április 13-án elfogadott rendeletben ⁽³⁾ arra vonatkozóan előírt módosításokat, hogy javítani kell a közösségi határokon áthaladó áruk biztonságát.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

1. Általános megjegyzések

A Tanács átvette közös álláspontjába a Parlament módosításainak nagy többségét, és ezzel olyan szöveget fogadott el, amely nagyon hasonlít az Európai Parlament első olvasatban kialakított álláspontjához. A Tanács teljes mértékben egyetért a javaslat célkitűzésével, azaz a jogszabályok egyszerűsítésével, a harmadik országokkal folytatott kereskedelemre vonatkozó statisztika rendszerének a vámjogszabályok és -eljárások változásaihoz való hozzáigazításával és a „Rotterdam-effektus” hatásának csökkentésével. A javaslatnak a szlovén és francia elnökségek során végzett alapos vizsgálatát követően, valamint a Modernizált Vámkódex végrehajtása által a nemzeti közigazgatásra, a Bizottságra és a kereskedelemre kifejtett gyakorlati hatások fényében a Tanács több – elsősorban technikai jellegű – módosítást végzett a szövegben, amelyeket a 3. pont tekint át.

⁽¹⁾ HL L 145., 2008.6.4., 1. o.

⁽²⁾ 8. módosítás (az 1–4., 8., 16., 17. és 19. módosítás) nem érintett minden nyelvi változatot, ezért ezeket nem bocsátották szavazásra.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. április 13-i 648/2005/EK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 117., 2005.5.4., 13. o.).

2. EP-módosítások

2.1. A Tanács által elfogadott módosítások

Az Európai Parlament 27 módosítást fogadott el a javaslatához ⁽¹⁾, amelyből a Tanács közös állás-pontjában 24-et teljesen vagy részben átvett. Ezek a módosítások: 5., 6., 7., 9., 10., 11., 12. (részben), 13., 14. (részben), 15. (részben), 20., 21. (részben), 22., 23., 24., 25., 28., 29., 30., 31., 32. (részben) 33., 34. és 35.

2.2. A Tanács által nem vagy részben elfogadott módosítások

12. módosítás

A Tanács e módosítást részben fogadta el, és az áruk szóbeli bejelentése alóli mentesség tekintetében pontosabb, a Tanács által megfelelőbbnek vélt megfogalmazással.

14. módosítás

A Tanács ezt a módosítást csak részlegesen fogadta el. A végrehajtási intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket illetően (új (5) bekezdés a tanácsi szövegben) a Tanács úgy véli, hogy a végrehajtási hatásköröknek az (új) bekezdésekben és a (4) bekezdésben foglalt adatok gyűjtésére kell vonatkoznuk: a vámáru-nyilatkozattól eltérő adatforrások meghatározására és a vámalakíságok és -ellenőrzések további egyszerűsítésének előnyeit élvező gazdasági szereplők által szolgáltatott statisztikai adatokra. Ezenfelül a Tanács hangsúlyozta, hogy olyan hatékony rendszert kell létrehozni, amely minimálisra csökkenti az adminisztratív terheket.

15. módosítás

A Tanács részben tudja elfogadni ezt a módosítást. A tagállamok a kölcsönös adatcserére szolgáló mechanizmus bevezetésének időpontjáig továbbra is használhatnak eltérő adatforrásokat a nemzeti statisztikák elkészítéséhez. A 7. cikk (3) bekezdésére történő hivatkozást a 7. cikk (2) bekezdésére történő hivatkozás váltotta fel.

18. módosítás

A Tanács szerint megfelelőbb volna egy pontosabb megfogalmazás (lásd a 3. pontot).

21. módosítás

A Tanács úgy véli, hogy korlátozott adatsoportok is kérhetők (a közös álláspont szövegében) a 4. cikk (2) bekezdése szerint szolgáltatott adatok tekintetében.

26. módosítás

A Tanács úgy véli, hogy az elektronikus úton történő kölcsönös adatcserére szolgáló mechanizmus bevezetésének időpontjától a behozatali és a kiviteli adatrekordokat azon tagállam nemzeti statisztikai hatóságához kell továbbítani, amely a rekordban behozatalnál rendeltetési hely szerinti tagállamként, kivétel nélkül pedig a tényleges exportáló tagállamként van feltüntetve.

27. módosítás

A Tanács nem vette át ezt a módosítást, viszont alternatív megoldásról rendelkezett a 4. cikk (2) bekezdésében (a közös álláspont szövegében – lásd a 3. pontot).

32. módosítás

A Tanács ezt a módosítást csak részlegesen, némileg újrafogalmazva fogadta el („a Taric-számok és a kedvezmények szerinti”).

3. A Tanács által bevezetett új elemek

Ez a pont áttekintést nyújt mindazokról az új elemekről, amelyeket a Tanács az EP elfogadott módosításain kívül vezetett be közös álláspontjába. Ez az áttekintés nem tér ki a tisztán technika vagy szöveges jellegű új elemekre.

⁽¹⁾ Vö. 2. lábjegyzet.

Megjegyzendő még, hogy a Tanács által bevezetett változtatások a javaslat átszerkesztését és a preambulumbekendések, valamint némely cikkek bekezdéseinek ebből következő újraszámozását eredményezték.

3.1. (3) *preambulumbekendés*

E preambulumbekendés kifejti, hogy a vámalkiságok és -ellenőrzések egyszerűsítése formájában a Modernizált Vámkódexben a gazdasági szereplők számára bevezetett könnyítések a vámárnyilatkozatok hiányához vezethetnek; amennyiben e vámárnyilatkozatok jelentik a külkereskedelmi statisztikák adatforrásait, a rendeletnek olyan intézkedéseket kell elfogadni, amelyek biztosítják, hogy az egyszerűsítés előnyeit élvező gazdasági szereplők továbbra is szolgáltatassanak statisztikai adatokat.

3.2. (4) *preambulumbekendés*

A preambulumbekendés utal az elektronikus vámkezelésről szóló határozatra, amelynek értelmében elektronikus vámrendszer jön létre a vámárnyilatkozatokban található adatok cseréje érdekében. A statisztikai célokra használt adatsere-rendszer a szándékok szerint a lehető legnagyobb mértékben élvezni fogja a vámhatóságok által kialakított infrastruktúra előnyeit.

3.3. 4. cikk (2) *bekezdés*

Ez az új bekezdés rögzíti azt az elvet, amely szerint a gazdasági szereplőknek, akiknek a vámárnyilatkozat és az ahhoz kapcsolódó statisztikai adatok hiányát eredményező egyszerűsítést biztosítottak, be kell nyújtaniuk e statisztikai adatokat.

3.4. 4. cikk (5) *bekezdés*

A Tanács a szöveget egy további mondattal egészítette ki az adatgyűjtési folyamatból eredően a kereskedelemre és a közigazgatásokra háruló adminisztratív terhek minimálisra csökkentése érdekében.

3.5. 5. cikk (4) *bekezdés*

A Tanács a 4. cikk (2) bekezdése értelmében szolgáltatott adatokra való utalást illesztett be.

3.6. 7. cikk (2) *bekezdés*

A Tanács közös álláspontjában nem vette át az EP 26. módosítását (amint azt a 2. pont kifejti), mivel úgy véli hogy az elektronikus úton történő kölcsönös adatcserére szolgáló mechanizmus bevezetésének időpontjától a vámhatóságoknak az adatokat (a rendeltetési hely szerinti vagy a tényleges exportáló) tagállam nemzeti statisztikai hatóságához kell továbbítaniuk. Emellett a Tanács úgy véli, hogy a fenti mechanizmust legkésőbb a Modernizált Vámkódex vonatkozó szakasza alkalmazásának megkezdésekor be kell vezetni.

IV. ÖSSZEGZÉS

A Tanács véleménye szerint a javaslatnak a két elnökség által elvégzett részletes vizsgálatát követően született és a Bizottság által teljes mértékben támogatott közös álláspont teljes mértékben megfelel a javaslat céljainak.

Emellett a közös álláspont átveszi a Parlament módosításainak nagy többségét.

A Tanács által beillesztett új elemek azt az igényt tükrözik, hogy a szöveget hozzá kell igazítani a gyakorlati és technikai valósághoz, továbbá megfelelőbb egyensúlyt kell kialakítani a nemzeti közigazgatások követelményei és a kereskedelmi könnyítések között.

14/2009/EK KÖZÖS ÁLLÁSPONT

a Tanács által 2009. február 16-án elfogadva

az európai távközlési szabályozók csoportjának létrehozásáról szóló, ...-i .../2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/C 75 E/05)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az elektronikus hírközlő hálózatok és hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) ⁽⁴⁾, az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésekről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (hozzáférési irányelv) ⁽⁵⁾, az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (engedélyezési irányelv) ⁽⁶⁾, az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (egyetemes szolgáltatási irányelv) ⁽⁷⁾ és az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) ⁽⁸⁾ (a továbbiakban együttesen: a keretirányelv és a különös irányelvek) célja a

belső elektronikus hírközlési piac létrehozása a Közösségen belül oly módon, hogy eközben az erősebb verseny révén biztosított legyen a befektetések, az innováció és a fogyasztóvédelem magas szintje.

- (2) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások belső piacának sikeres kialakítása szempontjából lényeges, hogy valamennyi tagállamban következetesen alkalmazzák az európai uniós szabályozási keretet. Az uniós szabályozási keret kitűzi az elérendő célokat és cselekvési keretet határoz meg a nemzeti szabályozó hatóságok számára, ugyanakkor bizonyos területeken rugalmasságot engedélyez számukra a szabályoknak a nemzeti feltételek figyelembevételével történő alkalmazására.
- (3) Tekintettel a következetes szabályozási gyakorlat kialakításának és az uniós szabályozási keret következetes alkalmazásának szükségességére, a Bizottság az elektronikus hírközlési hálózatokkal és szolgáltatásokkal foglalkozó európai szabályozók csoportjának létrehozásáról szóló, 2002. július 29-i 2002/627/EK bizottsági határozat ⁽⁹⁾ alapján létrehozta az európai szabályozók csoportját (ERG), amelynek feladata, hogy tanácsadást és támogatást nyújtson a Bizottságnak a belső piac fejlesztése során, valamint – általánosabb értelemben – hogy összekötő szerepet játsszon a nemzeti szabályozó hatóságok és a Bizottság között.
- (4) Az ERG pozitív szerepet tölt be azáltal, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok egymás közötti és a Bizottsággal való együttműködésén keresztül elősegíti a következetes szabályozási gyakorlat irányába történő előrelépést. Ez a megközelítés – amely a nemzeti szabályozó hatóságok közötti, az információk és a gyakorlati tapasztalatokra vonatkozó tudás cseréje révén megvalósuló jobb összehangolás megteremtésére irányul – a bevezetése óta eltelt rövid időszakban sikeresnek bizonyult. A nemzeti szabályozó hatóságok közötti folyamatos, megerősített együttműködésre és koordinációra továbbra is szükség lesz az elektronikus hírközlési hálózatok és szolgáltatások belső piacának fejlesztéséhez.
- (5) Ennek érdekében – az európai távközlési szabályozók csoportja (a továbbiakban: a GERT) néven – meg kell erősíteni az ERG-t és el kell ismerni az uniós szabályozási keretben betöltött szerepét. A GERT nem közösségi ügynökség és nem jogi személy. A GERT az ERG helyébe lép, és függetlensége, az általa nyújtott tanácsok és információk színvonala, eljárásainak és működési módszereinek átláthatósága, valamint a feladatai ellátásában tanúsított gondossága révén biztosítja a szakértelmet és megerősíti a bizalmat.

⁽¹⁾ HL C 224., 2008.8.30., 50. o.⁽²⁾ HL C 257., 2008.10.9., 51. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. szeptember 24-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2009. február 16-i közös álláspontja és az Európai Parlament ...-i álláspontja.⁽⁴⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.⁽⁵⁾ HL L 108., 2002.4.24., 7. o.⁽⁶⁾ HL L 108., 2002.4.24., 21. o.⁽⁷⁾ HL L 108., 2002.4.24., 51. o.⁽⁸⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.⁽⁹⁾ HL L 200., 2002.7.31., 38. o.

- (6) A GERT a szakértelem összpontosítása révén támogatja a nemzeti szabályozó hatóságokat – anélkül, hogy átvenné tőlük a már meglévő feladataikat vagy párhuzamosan végezne már megkezdett tevékenységeket –, valamint segíti a Bizottságot feladatai végrehajtásában.
- (7) A GERT – az elektronikus hírközlő hálózatokra és elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó uniós szabályozási keret valamennyi tagállamban való következetes alkalmazásának biztosítása, és ezáltal a belső piac fejlődéséhez való hozzájárulás érdekében – folytatja az ERG tevékenységét, és elősegíti a nemzeti szabályozó hatóságok egymás közötti és a Bizottsággal való együttműködését.
- (8) A GERT emellett az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság mérlegelő, tanácskozó és tanácsadó szerveként is működik az elektronikus hírközlés területén. Ennek megfelelően a GERT – az intézmények kérésére vagy saját kezdeményezésére – tanácsot ad az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.
- (9) A GERT munkájának középpontjában az elektronikus hírközlési piacok ex ante szabályozása áll, különösen a piacelemzés eljárásaival összefüggésben. A GERT a már létező csoportokkal és bizottságokkal – mint például a 2002/21/EK irányelvvel (keretirányelv) létrehozott hírközlési bizottsággal, az Európai Közösség rádióspektrum-politikájának keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 676/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal (rádióspektrum-határozat) ⁽¹⁾ létrehozott rádióspektrum-bizottsággal, a rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoport létrehozásáról szóló, 2002. július 26-i 2002/622/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ létrehozott, rádiófrekvencia-politikával foglalkozó tanácsadó csoport, a 89/552/EGK tanácsi irányelvet módosító, a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 1997. június 30-i 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ alapján létrehozott kapcsolattartó bizottsággal – együttműködve és azok szerepének sérelme nélkül végzi feladatait.
- (10) Mivel a javasolt intézkedés céljait – nevezetesen az elektronikus hírközlési hálózatok és szolgáltatások belső piacának továbbfejlesztése érdekében a következetes szabályozási gyakorlatnak a nemzeti szabályozó hatóságok közötti, valamint a nemzeti szabályozó hatóságok és a Bizottság közötti, többek között információcserével történő, megerősített együttműködésen és koordináción keresztül megvalósuló továbbfejlesztését – e rendelet uniós hatókörére tekintettel a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

Tárgy, hatály és feladatok

1. cikk

Tárgy, hatály és célok

(1) Létrejön az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások nemzeti szabályozó hatóságainak tanácsadó csoportja, a továbbiakban: az európai távközlési szabályozók csoportja (a továbbiakban: a GERT).

(2) A GERT a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) és a 2002/19/EK, a 2002/20/EK, a 2002/21/EK, a 2002/22/EK és a 2002/58/EK irányelv (különös irányelvek) hatálya alá tartozó területen fejt ki tevékenységét, nevezetesen az elektronikus hírközlési piacok gazdasági szabályozását érintő kérdésekkel foglalkozik.

(3) A GERT független, pártatlan és átlátható módon végzi feladatait. A GERT valamennyi tevékenysége folyamán ugyanazokat a célokat követi, amelyeket a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 8. cikke a nemzeti szabályozó hatóságok számára ír elő. A GERT az elektronikus hírközlésre vonatkozó uniós szabályozási keret következetes alkalmazásának biztosítására törekedve hozzájárul különösen az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások belső piacának fejlődéséhez és jobb működéséhez.

(4) A GERT előmozdítja a nemzeti szabályozó hatóságok egymás közötti és a Bizottsággal való együttműködését, valamint tanácsot ad az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2. cikk

A GERT szerepe az uniós szabályozási keret alkalmazásában

(1) A GERT:

a) kidolgozza és a nemzeti szabályozó hatóságok körében terjeszti a szabályozással kapcsolatos legjobb gyakorlatokat, például az uniós szabályozási keret végrehajtására vonatkozó közös megközelítéseket, módszereket és iránymutatásokat;

b) kérésre szabályozási kérdésekben segítséget nyújt a nemzeti szabályozó hatóságoknak, többek között véleményt nyilvánít a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 21. cikkében említett, határokon átnyúló jogviták tekintetében, vagy a 16. cikke szerinti, vonatkozó piacelemzésekkel összefüggésben segíti a nemzeti szabályozó hatóságokat;

c) véleményt nyilvánít a Bizottság által elfogadandó, a (2) bekezdésben említett határozatok, ajánlások és iránymutatások tervezete tekintetében;

d) a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére jelentéseket készít vagy tanácsot ad, valamint kérésre vagy saját kezdeményezésére tanácsot ad az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az elektronikus hírközléssel kapcsolatos, a hatáskörébe tartozó minden kérdésben;

⁽¹⁾ HLL 108., 2002.4.24., 1. o.

⁽²⁾ HLL 198., 2002.7.27., 49. o.

⁽³⁾ HLL 202., 1997.7.30., 60. o.

e) kérésre segíti az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot, valamint a nemzeti szabályozó hatóságokat a szabályozással kapcsolatos legjobb gyakorlatok harmadik országok körében való terjesztésében.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában említett határozatok, ajánlások vagy iránymutatások tervezetei a következők:

a) a nemzeti szabályozó hatóságoknak a piac meghatározásával, a jelentős piaci erővel bíró vállalkozások megjelölésével és a korrekciós intézkedések kiszabásával kapcsolatos intézkedéstervezeteire vonatkozó határozatok és vélemények a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 7. cikkével összhangban;

b) az értesítések formájára, tartalmára és az azokban közlendő adatok részletességére vonatkozó ajánlások vagy iránymutatások a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 7a. cikkével összhangban;

c) az érintett termék- és szolgáltatási piacokra vonatkozó ajánlások a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 15. cikkével összhangban;

d) a tagországok közötti piacok meghatározására vonatkozó határozatok a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 15. cikkével összhangban;

e) a harmonizációra vonatkozó ajánlások a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 19. cikkével összhangban;

f) a nemzeti szabályozó hatóságok számára kivételes intézkedések engedélyezésére vagy nem engedélyezésére vonatkozó határozatok, a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv) 8. cikkével összhangban.

(3) A nemzeti szabályozó hatóságok és a Bizottság a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik a GERT véleményét, tanácsát vagy a csoport által meghatározott, a szabályozással kapcsolatos legjobb gyakorlatot.

II. FEJEZET

A gert szervezeti felépítése

3. cikk

Összetétel

(1) A GERT a tagállamok mindegyikében létrehozott – az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piaca napi működésének felügyeletéért elsődleges felelősséget viselő – nemzeti szabályozó hatóságok vezetőiből vagy magas szintű képviselőiből áll.

(2) A GERT tagállamonként egy tagból áll.

(3) A Bizottság megfigyelői státusszal – és ennek megfelelő szintű képviseléssel – rendelkezik.

(4) Az Európai Gazdasági Térség (EGT) államainak és az Európai Unió tagjelölt államainak nemzeti szabályozó hatóságai megfigyelői státusszal – és ennek megfelelő szintű képviseléssel – rendelkeznek.

4. cikk

Működési szabályok

(1) A GERT elfogadja és a nyilvánosságra hozza eljárási szabályzatát.

(2) A GERT véleményeit, a szabályozással kapcsolatos legjobb gyakorlatait és jelentéseit a tagok kétharmados többségével kell elfogadni. Minden tag egy szavazattal rendelkezik.

Az eljárási szabályzat részletesebben meghatározza a szavazásra vonatkozó szabályokat, többek között azt, hogy egy tag milyen feltételek szerint járhat el egy másik tag nevében, milyen szabályok vonatkoznak a határozatképességre, valamint az ülésekről szóló értesítések határidejét. Az eljárási szabályzat sürgősségi szavazási eljárásokat is megállapíthat.

A GERT véleményeit, a szabályozással kapcsolatos legjobb gyakorlatait és jelentéseit nyilvánosságra kell hozni, és azokban – az adott nemzeti szabályozó hatóság kérésére – jelezni kell, ha valamelyik nemzeti szabályozó hatóság fenntartással élt.

(3) A GERT az eljárási szabályzatnak megfelelően tagjai közül elnököt és alelnököket választ. Az elnök és az alelnökök megbízatása egy évre szól. Az elnök és az alelnökök felelősek a GERT képviseléséért.

(4) A GERT plenáris üléseit az elnök hívja össze, és legalább évente négy alkalommal rendes ülésre kerül sor. Ezenkívül, az elnök kezdeményezésére, a Bizottság kérésére vagy a GERT tagjai legalább egyharmadának kérésére soron kívüli ülést kell összehívni. Az ülés napirendjét az elnök határozza meg, és azt nyilvánosságra kell hozni.

(5) A GERT munkáját adott esetben szakértői munkacsoportokban lehet megszervezni.

(6) A Bizottság meghívást kap a GERT valamennyi plenáris ülésére és meghívást kaphat a szakértői munkacsoportok üléseire is.

(7) Az EGT államainak és az Európai Unió tagjelölt államainak szakértői megfigyelőként részt vehetnek a GERT ülésein. A GERT az üléseire más szakértőket és megfigyelőket is meghívhat.

III. FEJEZET

Általános rendelkezések

5. cikk

Konzultáció

Adott esetben a GERT – véleményeinek, a szabályozással kapcsolatos legjobb gyakorlatainak és jelentéseinek meghozatalát megelőzően – konzultál az érdekelt felekkel és lehetőséget ad nekik észrevételeik ésszerű határidőn belüli közlésére. A GERT a 8. cikk sérelme nélkül nyilvánosságra hozza a konzultációs eljárás eredményeit.

6. cikk

Átláthatóság és elszámoltathatóság

(1) A GERT nagyfokú átláthatósággal végzi a tevékenységét. A GERT gondoskodik arról, hogy a nyilvánosság és bármely érdekelt fél tárgyilagos, megbízható és könnyen hozzáférhető tájékoztatást kapjon, különösen munkájának eredményeivel kapcsolatban.

(2) A GERT minden évben – az Európai Parlamenttel, a Tanáccsal és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően – a következő évre vonatkozó munkaprogramot fogad el, amelyet továbbít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tesz. A GERT éves jelentést is közzétesz a tevékenységeiről.

(3) Az Európai Parlament és a Tanács felkérheti a GERT-et, hogy a GERT tevékenységeivel kapcsolatos lényeges kérdésekről beszámoljon.

7. cikk

Információs szolgáltatás a GERT számára

A Bizottság és a nemzeti szabályozó hatóságok a GERT rendelkezésére bocsátják a feladatai elvégzése érdekében a csoport által

kért információkat. Ezeket az információkat a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv) 5. cikkében megállapított szabályoknak megfelelően kell kezelni.

8. cikk

Titoktartás

A GERT nem hozza nyilvánosságra és nem adja tovább harmadik felek részére az általa feldolgozott vagy hozzá beérkezett olyan információkat, amelyeknek bizalmas kezelését kérték.

Amennyiben a kért tanács vagy a felvetett kérdés bizalmas természetű, a GERT tagjai, a megfigyelők és minden egyéb személy kötelesek a GERT vagy a szakértői munkacsoportok munkája során tudomásukra jutott információkat titokban tartani.

9. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 2009. december 31-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

...

a Tanács részéről
az elnök

...

A TANÁCS INDOKOLÁSA

I. BEVEZETÉS

A Bizottság 2007. november 16-én elfogadta az Európai Elektronikus Hírközlési Piacfelügyeleti Hatóság létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatát ⁽¹⁾. A Tanács 2007. november 19-én kapta meg a Bizottság javaslatát ⁽²⁾.

Az Európai Parlament 2008. szeptember 24-én fogadta el az első olvasat során kialakított véleményét.

A Régiók Bizottsága 2008. június 19-én fogadta el véleményét ⁽³⁾.

A Gazdasági és Szociális Bizottság 2008. május 29-én fogadta el véleményét ⁽⁴⁾.

A Bizottság 2008. november 5-án módosította javaslatát ⁽⁵⁾.

A Tanács 2009. február 16-án fogadta el közös álláspontját.

II. CÉLKITŰZÉS

A rendeletjavaslat, amely az elektronikus hírközlés – Bizottság által 2007. novemberben előterjesztett – uniós szabályozási keretének részét képezi, egy új közösségi testület létrehozására irányul. A testület a keretirányelv és a különös irányelvek hatályán belül hozzájárulna az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások belső piacának jobb működéséhez, ideértve különösen a belső közösségi határokon átnyúló elektronikus hírközlés fejlesztését. A testület a nemzeti szabályozó hatóságok tapasztalataira támaszkodva EU-szintű tudásközpontként működne az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások terén. Az elektronikus hírközlési szabályozási keret alkalmazása így következetes lenne, ami előmozdítaná a versenyt és hozzájárulna a versenyképesség javulásához.

III. A KÖZÖS ÁLLÁSPONT ELEMZÉSE

1. Általános megjegyzések

Ugyan a Tanács a jogalkotási aktus olyan formája mellett döntött, amely a Bizottság által javasolttól eltér, a közös álláspont – teljes egészében, részben vagy nagy vonalaiban – magában foglalja az Európai Parlament által első olvasatban elfogadott módosítások többségét.

Tartalmaz néhány olyan az új módosítást is, amelyek célja, hogy olyan rugalmas és független testület jöjjön létre, amelynek támogatási struktúrája a magánjog hatálya alá tartozna.

Az Európai Parlament által elfogadott módosítások egy része azonban nem található meg a közös álláspontban, mivel a Tanács megállapítása szerint azok szükségtelenek vagy elfogadhatatlanok voltak, vagy – több esetben – azért, mert az eredeti bizottsági javaslat rendelkezéseit elhagyták vagy teljesen újraszövegezték.

Konkrétabban, a Tanács a meglévő struktúrák, különösen az európai szabályozók csoportja (ERG) javításának és megerősítésének céljából fogadta el közös álláspontját. A javasolt új testületnek az ERG helyébe kell lépnie, és javítania kell működés módját annak érdekében, hogy biztosítsa a döntéshozatal nagyobb mértékű átláthatóságát és hatékonyságát. A Tanács úgy döntött, hogy egy közösségi rendeletben – feladatainak, működésének és a közösségi intézményekkel való kapcsolatának pontosabb meghatározásával – hivatalos jogviszonyt ad az ERG-nek. Ez az új, GERT („Group of European Regulators in Telecoms”, európai távközlési szabályozók csoportja) elnevezésű testület nem lenne közösségi ügynökség, és nem lenne jogi személy. Támogatási struktúrája a magánjog hatálya alá tartozna. A GERT létrehozásával tehát olyan rugalmas és hatékony szervezet jönne létre, amely független módon, megbízatásának keretein belül – különösen a keretirányelv és a különös irányelvek hatályán belül – járna el.

⁽¹⁾ COM(2007) 699 végleges.

⁽²⁾ 15408/07.

⁽³⁾ HL C 257., 2008.10.9., 68. o.

⁽⁴⁾ TEN/327-329 – CESE 984/2008 – 2007/0247 (COD) – 2007/0248 (COD) – 2007/0249 (COD).

⁽⁵⁾ COM(2008) 720 végleges.

A Tanács néhány rendelkezést módosított és néhányat ki is egészítette a szöveget annak biztosítása érdekében, hogy a GERT összetétele egyértelmű legyen, belső szerveződése arányban álljon megbízásával, és a döntéshozatal módozatai egyszerűek és hatékonyak legyenek. A Tanács, hasonlóan az Európai Parlamenthez, fontosnak ítélte meg, hogy az új testület átlátható módon végezze tevékenységeit, és elszámoltatható legyen az uniós intézmények felé.

2. Konkrét megjegyzések

a) Tárgy, hatály és célok

A Tanács osztja a Bizottság és az Európai Parlament véleményét, mely szerint új testületet kell létrehozni az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások belső piacának keretében (7–13. módosítás). Az új testületnek, amely konzultatív testület lesz, segítséget kell nyújtania a nemzeti szabályozó hatóságoknak és segítenie kell a Bizottságot feladatai végrehajtásában (12. módosítás). A csoport emellett az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság mérlegelő, tanácskozó és tanácsadó szerveként is működik az elektronikus hírközlés területén, és az intézmények kérésére vagy saját kezdeményezésére – tanácsot ad nekik (17–18., 52. módosítás). A testület valójában – a jelenleg a Bizottságot a belső piac fejlesztésével kapcsolatban segítő és tanácsokkal ellátó – ERG-t („European Regulators’ Group”, európai szabályozók csoportja) váltaná fel (13. módosítás). A csoport – az elektronikus hírközlő hálózatokra és elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó szabályozási keret valamennyi tagállamban való következetes alkalmazásának biztosítása, és ezáltal a belső piac fejlődéséhez való hozzájárulás érdekében – folytatja az ERG tevékenységét, és elősegíti a nemzeti szabályozó hatóságok egymás közötti és a Bizottsággal való együttműködését (11., 48–49. és 53. módosítás).

A Tanács osztja a Bizottság és az Európai Parlament véleményét, amely szerint az új testület tevékenységeinek a keretirányelv és a különös irányelvek hatálya alá kell tartozniuk, és egyértelmű módon kell őket meghatározni (47–50., 56–60., 64., 69. 75–78. 80., 85., 87., 91–92., 97., 98., 99. és 105. módosítás). Az Európai Parlamenthez hasonlóan a Tanács úgy véli, hogy a GERT feladata az is, hogy kidolgozza és a nemzeti szabályozó hatóságok körében terjeszse a szabályozással kapcsolatos legjobb gyakorlatokat, például a szabályozási keret végrehajtására vonatkozó közös megközelítéseket, módszereket és iránymutatásokat (53. módosítás). Abban is osztja a két intézmény véleményét, hogy az ENISA („European Network and Information Security Agency”, Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség) ne váljon az új testület összetevőjévé, a testületnek ugyanis nem kellene európai szintű hatáskörrel bírnia a hálózat- és az információbiztonsági kérdések terén (9–10., 24., 27., 36., 50., 56., 65., 89. módosítás, 107. módosítás d) pont és 143. módosítás).

Az Európai Parlamenttel ellentétben a Tanács úgy ítéli meg, hogy a GERT név („Group of European Regulators in Telecoms”, európai távközlési szabályozók csoportja) az új testület megfelelőbb neve lenne, mint a BERT („Body of European Regulators in Telecom”, Európai Távközlési Szabályozók Testülete) (47. módosítás). Annak ellenére, hogy a Tanács egyetért az Európai Parlamenttel abban, hogy biztosabb alapra lenne szükség egy ilyen testület létrehozásához (8. módosítás), úgy véli, hogy a GERT-nek nem kellene ügynökségi jellemzőkkel bírnia, és nem kellene, hogy jogi személy legyen (14. és 51. módosítás). Az Európai Parlamenthez hasonlóan a Tanács úgy véli, hogy a GERT – függetlensége, az általa nyújtott tanácsok és az általa terjesztett információk színvonala, eljárásainak és működési módszereinek átláthatósága, valamint a feladatok ellátásában tanúsított gondossága révén – biztosítaná a szakértelmet és megeremtené a bizalmat (12. módosítás). A Tanács úgy ítéli meg, hogy közösségi rendelet révén kell létrehozni a GERT-et annak érdekében, hogy – a nemzeti szabályozó hatóságok egymás közötti, valamint a Bizottsággal való együttműködése és koordinációja révén – továbbfejlesztésre kerüljön a következetes szabályozási gyakorlat, és ezáltal megerősödjön az elektronikus hírközlési szolgáltatások belső piaca.

Az arányosság elve alapján az intézkedések nem léphetik túl a kitűzött cél eléréséhez szükséges mértéket. A Tanács úgy ítéli meg, hogy ez a cél elérhető a GERT-tel is, amely kevésbé hivatalos és bürokratikus, mint egy közösségi ügynökség.

Ami a GERT feladatait illeti, az Európai Parlamenttel ellentétben a Tanács úgy ítéli meg, hogy a GERT tevékenységeinek különösen az elektronikus hírközlési piacok gazdasági szabályozásával összefüggő kérdésekre kell összpontosulniuk, kizárva azokat a feladatköröket, amelyek nincsenek előzetesen egyértelműen meghatározva (16., 19., 20., 22., 26., 28., 68., 70., 71., 79., 81–84., 86., 93., 95., 102., 103–104. és 106. módosítás). A Tanács nem osztja az Európai Parlament azon véleményét, amely szerint a GERT-nek a piaci szereplőknek is tanácsot kellene adnia (15. és 54. módosítás), mivel úgy véli, hogy a GERT-nek független módon, mindenféle érdekellentét nélkül kell tudnia elvégezni feladatait. Ugyan a Tanács helyesnek véli, hogy a GERT a meglévő csoportokkal és bizottságokkal együttműködve végezze el feladatait, azt azonban nem tartja helyesnek, hogy a GERT tanácsot adjon e csoportoknak és bizottságoknak (81–84. és 88. módosítás)

b) Összetétel és működésmód

A Tanács osztja az Európai Parlament azon véleményét, hogy az új testületnek az egyes tagállamokban létrehozott nemzeti szabályozó hatóságok magas szintű felelőseiből kell állnia, elsődleges feladata az kell, hogy legyen, hogy felügyelje az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások napi működését, és tagállamonként egy tagból kell állnia. Azzal is egyetért, hogy a Bizottságnak megfigyelői státusszal kell bírnia (108. módosítás), és hogy az új testület elnökét és alelnökét tagjai közül kell megválasztani (109. módosítás). A Tanács osztja az Európai Parlament azon véleményét, hogy az új testületnek független, pártatlan és átlátható módon kell végeznie feladatait (112. módosítás), és tagjai kétharmados többségével kell határozni (111. módosítás). Az Európai Parlamenthez hasonlóan a Tanács úgy ítéli meg, hogy a nemzeti szabályozó hatóságoknak és a Bizottságnak a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie a GERT által kiadott véleményeket (72. módosítás).

A Tanács egyetért az új testület struktúrájának és feladatainak az Európai Parlament által javasolt egyszerűsítésével, különösen a Bizottság által javasolt struktúrához képest (107. módosítás d) és e) pont, 115–117., 119–120., 122., 125., 129–130., 138., és 143–147. módosítás), és osztja az Európai Parlament véleményét a működés bizonyos módozatairól, például az eljárási szabályzat új testület általi elfogadásáról (111. módosítás), vagy az ülések összehívásáról (110. módosítás).

A Tanács ugyanakkor olyan szervezeti és pénzügyi struktúrát támogat, amely egyszerűbb és kevésbé bürokratikus, mint az Európai Parlament által javasolt. A Tanács a feladatok GERT általi megfelelő elvégzéséhez nem tartja szükségesnek sem szabályozói tanács, sem ügyvezetői igazgatói poszt létrehozását (107., 108., 114., 126–127., 131., 133–139., 142. módosítás). A Tanács úgy véli, hogy a GERT függetlenségének biztosítása érdekében a csoportot nem kellene sem teljesen, sem részben a közösségi költségvetésből finanszírozni (37., 51., 168., 149–151. és 153–154. módosítás). A Tanács azon a véleményen van, hogy – a szubszidiaritás és az arányosság elve alkalmazásának biztosítása érdekében – a közösségi ügynökségi forma a GERT-re bízott feladatokhoz nem szükséges és azokkal nem arányos (14., 51., 163. és 168. módosítás). Ami az elnök és az alelnökök megbízásának két és fél éves időtartamát illeti, a Tanács úgy véli, hogy megfelelőbb lenne egy rövidebb, egyéves megbízási időszak (109. módosítás).

c) Átláthatóság és az információk bizalmas kezelése

A Tanács az Európai Parlamenthez hasonlóan azon a véleményen van, hogy adott esetben a GERT-nek – véleményeinek, a szabályozással kapcsolatos legjobb gyakorlatainak és jelentéseinek közzétételét megelőzően – konzultálnia kell az érdekelt felekkel és lehetőséget kell adnia nekik észrevételeik ésszerű határidőn belüli közlésére.

A konzultációs eljárás eredményeit elvben nyilvánosságra kell hozni, és azokban – az adott nemzeti szabályozó hatóság kérésére – jelezni kell, ha valamelyik nemzeti szabályozó hatóság fenntartással élt (156. módosítás). A Tanács egyetért az Európai Parlamenttel abban, hogy a GERT-nek nagy mértékű átláthatóság mellett kell végeznie tevékenységeit (31. módosítás).

Azzal az elvvel is egyetért, hogy a GERT-nek közzé kell tennie éves programját, továbbá a tevékenységeiről szóló éves jelentést, és tevékenységeiről be kell számolnia az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, bár az Európai Parlament által javasolt szervezeti módozatok koncepciójukban eltérnek a Tanácsétól (101., 118., 124., 136., 139–142. és 152.). A Tanács az Európai Parlamenthez hasonlóan úgy véli, hogy a GERT-nek megfelelően tiszteletben kell tartania az információk bizalmas kezelésének elvét (39–40. és 96. módosítás). Konkrétabban a Tanács úgy véli, hogy a csoportnak nem szabad nyilvánosságra hoznia és nem szabad harmadik felek részére továbbadnia az általa feldolgozott vagy hozzá beérkezett olyan információkat, amelyeknek bizalmas kezelését kérték. Ezenfelül a GERT tagjai, a megfigyelők és minden egyéb személy kötelesek a GERT vagy a szakértői munkacsoportok munkája során tudomásukra jutott információkat titokban tartani.